

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-7001

C 271

41. årgang

31. august 1998

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
98/C 271/01	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne, hvad angår anliggender under dets kompetence, af resultaterne af Verdenshandelsorganisationens forhandlinger om finansielle tjenesteydelser	1
	Fifth protocol to the general agreement on trade in services	3
98/C 271/02	Forslag til Rådets forordning (EF) om den fælles markedsordning for vin	21
98/C 271/03	Forslag til Rådets direktiv om modtagefaciliteter i havne for driftsaffald og lastrester fra skibe ⁽¹⁾	79
	Udkast til afgørelse truffet af det blandede EØS-udvalg om ændring af Bilag XIII (kapitel V) i EØS-aftalen ved tilføjelse af Rådets direktiv 98/.../EF om modtagefaciliteter i havne for driftsaffald og lastrester fra skibe	88

(¹) EØS-relevant tekst.

Pris: 19,50 ECU

DA

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne, hvad angår anliggender under dets kompetence, af resultaterne af Verdenshandelsorganisationens forhandlinger om finansielle tjenesteydelser

(98/C 271/01)

KOM(98) 440 endelig udg. — 98/0239 (CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 14. juli 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 54, 57, 63, 66, 73 B til 73 F, 99, 100 A og 113 sammenholdt med artikel 228, stk. 2, andet punktum, og artikel 228, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Marrakesh-overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) og de dertil knyttede aftaler samt ministerbeslutninger og -erklæringer og forståelsen om indrømmelser vedrørende finansielle tjenesteydelser blev godkendt ved Rådets afgørelse af 22. december 1994;

de indrømmelser generelt vedrørende finansielle tjenesteydelser, som Kommissionen har forhandlet om på Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters vegne, udgør et tilfredsstillende og afbalanceret forhandlingsresultat;

den 12. december 1997 godkendte Rådet med forbehold af endelig godkendelse efter afslutning af de interne

procedurer De Europæiske Fællesskabers og deres medlemsstaters endelige liste over indrømmelser (GATS/SC/31/Suppl.4) og bemyndigede Kommissionen til at forelægge denne liste på Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters vegne for WTO;

samtidig bemyndigede Rådet Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters vegne at godkende resultat af forhandlingerne om femte protokol til GATS (S/L/45), beslutningen om vedtagelse af protokollen (S/L/44) og beslutningen om indrømmelser vedrørende finansielle tjenesteydelser (S/L/50);

Fællesskabets kompetence til at indgå internationale aftaler følger ikke blot af udtrykkelige traktatbestemmelser, men også af andre bestemmelser i traktaten og af retsakter vedtaget af Fællesskabets institutioner på basis af disse bestemmelser;

hvor der er vedtaget EF-bestemmelser til at virkeliggøre traktatens mål, må medlemsstaterne ikke uden for de fælles institutioner gøre indrømmelser, der kan påvirke disse regler eller ændre deres anvendelsesområde;

nogle af indrømmelserne vedrørende finansielle tjenesteydelser henhører under Fællesskabets kompetence i medfør af artikel 113 og 73 C i traktaten; andre indrømmelser vedrørende finansielle tjenesteydelser påvirker endvidere EF-regler, der er vedtaget på basis af artikel 54, 57, 63, 66, 99, 100 og 100 A, og er derfor alene et anliggende for Fællesskabet;

det er særlig berettiget at anvende traktatens artikel 100 som retsgrundlag for denne afgørelse, idet ovennævnte indrømmelser vedrørende finansielle tjenesteydelser påvirker Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, som bygger på traktatens artikel 100;

hvad angår indrømmelserne vedrørende kapitalbevægelser på listen over Fællesskabets og medlemsstaternes specifikke indrømmelser har Fællesskabet, således som EF-retten står i øjeblikket, generel kompetence; medlemsstaterne har dog fortsat kompetence til at handle inden for de grænser, der er fastlagt ved traktatens artikel 73 C;

overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen og protokollerne til den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser vil i kraft af deres

art ikke kunne indbringes direkte for Fællesskabets eller medlemsstaternes domstole —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

1. Femte protokol til den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser, som vedrørende finansielle tjenesteydelser (S/L/45), godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne, hvad angår den del af den, som henhører under Det Europæiske Fællesskabs kompetence.

2. Teksten til femte protokol sammen med Fællesskabets og dets medlemsstaters liste over de specifikke indrømmelser (GATS/SC/31/Suppl. 4) og liste over undtagelser fra artikel II i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS/EL/31) vedrørende finansielle tjenesteydelser er knyttet til denne afgørelse tillige med følgende beslutninger:

- beslutning vedtaget af Udvalget for Handel med Finansielle Tjenesteydelser om vedtagelse af femte protokol til den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (S/L/44)
- beslutning vedtaget af Rådet for Handel med Tjenesteydelser af december 1997 om indrømmelser vedrørende finansielle tjenesteydelser (S/L/50).

3. Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne femte protokol til den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser med bindende virkning for Det Europæiske Fællesskab, hvad angår den del af protokollen, som henhører under Fællesskabets kompetence.

FIFTH PROTOCOL TO THE GENERAL AGREEMENT ON TRADE IN SERVICES

Members of the World Trade Organisation (hereinafter referred to as the 'WTO') whose Schedules of Specific Commitments and Lists of Exemptions from Article II of the General Agreement on Trade in Services concerning financial services are annexed to this Protocol (hereinafter referred to as 'Members concerned'),

HAVING carried out negotiations under the terms of the second Decision on financial services adopted by the Council for Trade in Services on 21 July 1995 (S/L/9),

AGREE as follows:

1. A Schedule of Specific Commitments and a List of Exemptions from Article II concerning financial services annexed to this Protocol relating to a Member shall, on the entry into force of this Protocol for that Member, replace the financial services sections of the Schedule of Specific Commitments and the List of Article II Exemptions of that Member.
2. This Protocol shall be open for acceptance, by signature or otherwise, by the Members concerned until 29 January 1999.
3. This Protocol shall enter into force on the 30th day following the date of its acceptance by all Members concerned. If by 30 January 1999, it has not been accepted by all Members concerned, those Members which have accepted it before that date may, within a period of 30 days thereafter, decide on its entry into force.
4. This Protocol shall be deposited with the Director-General of the WTO. The Director-General of the WTO shall promptly furnish to each Member of the WTO a certified copy of this Protocol and notifications of acceptances thereof pursuant to paragraph 3.
5. This Protocol shall be registered in accordance with the provisions of Article 102 of the Charter of the United Nations.

Done at Geneva this twenty-seventh day of February one thousand nine hundred and ninety-eight, in a single copy in English, French and Spanish languages, each text being authentic, except as otherwise provided for in respect of the Schedules annexed hereto.

EUROPEAN COMMUNITIES AND THEIR MEMBER STATES

Schedule of Specific Commitments

Supplement 4

(Only the English, French and Spanish texts are authentic)

This text replaces the Financial Services section contained in document GATS/SC/31/Suppl. 1/Rev.1.

EUROPEAN COMMUNITIES AND THEIR MEMBER STATES – SCHEDULE OF SPECIFIC COMMITMENTS

Modes of supply: (1) Cross-border supply (2) Consumption abroad (3) Commercial presence (4) Presence of natural persons

Sector or subsector	Limitations on market access	Limitations on national treatment	Additional commitments
<p>FINANCIAL SERVICE ⁽¹⁾</p> <p>1. The Communities and their Member States undertake commitments on financial services in accordance with the provisions of the 'Understanding on Commitments in Financial Services' (the Understanding).</p> <p>2. These commitments are subject to the limitations on market access and national treatment in the 'all sectors' section of this schedule and to those relating to the subsectors listed below.</p> <p>3. The market access commitments in respect of modes (1) and (2) apply only to the transactions indicated in paragraphs B.3 and B.4 of the market access section of the Understanding respectively.</p> <p>4. Notwithstanding note 1, the market access and national treatment commitments in respect of mode (4) on financial services are those in the 'all sectors' section of this schedule, except for Sweden in which case commitments are made in accordance with the Understanding.</p>			

5. The admission to the market of new financial services or products may be subject to the existence of, and consistency with, a regulatory framework aimed at achieving the objectives indicated in Article 2(a) of the Financial Services Annex.
6. As a general rule and in a non-discriminatory manner, financial institutions incorporated in a Member State of the Community must adopt a specific legal form.

A. *Insurance and insurance-related service*

(1) A: Promotional activity and intermediation on behalf of a subsidiary not established in the Community or of a branch not established in Austria (except for reinsurance and retrocession) are prohibited.

A: Compulsory air insurance can be underwritten only by a subsidiary established in the Community or by a branch established in Austria.

DK: Compulsory air transport insurance can be underwritten only by firms established in the Community.

DK: No persons or companies (including insurance companies) may for business purposes in Denmark assist in effecting direct insurance for persons resident in Denmark, for Danish ships or for property in Denmark, other than insurance companies licensed by Danish law or by Danish competent authorities.

D: Compulsory air insurance policies can be underwritten only by a subsidiary established in the Community or by a branch established in Germany.

(1) A: Higher premium tax is due for insurance contracts (except for contracts on reinsurance and retrocession) which are written by a subsidiary not established in the Community or by a branch not established in Austria. Exemption from the higher tax can be granted.

The European Communities and their Member States undertake additional commitments as contained in the attachment.

Sector or subsector	Limitations on market access	Limitations on national treatment	Additional commitments
	<p>D. If a foreign insurance company has established a branch in Germany, it may conclude insurance contracts in Germany relating to international transport only through the branch established in Germany.</p> <p>E, I: Unbound for the actuarial profession.</p> <p>FIN: Only insurers having their head office in the European Economic Area or having their branch in Finland may offer insurance services as referred to in subparagraph 3(a) of the Understanding.</p> <p>FIN: The supply of insurance-broker services is subject to a permanent place of business in the European Economic Area.</p> <p>F: Insurance of risks relating to ground transport may be carried out only by insurance firms established in the Community.</p> <p>I: Insurance of risks relating to cif exports by residents in Italy may be underwritten only by insurance firms established in the Community.</p> <p>I: Transport insurance of goods, insurance of vehicles as such and liability insurance regarding risks located in Italy may be underwritten only by insurance companies established in the Community. This reservation does not apply to international transport involving imports into Italy.</p> <p>P: Air and maritime transport insurance, covering goods, aircraft, hull and liability can be underwritten only by firms established in the Community; only persons or companies established in the Community may act as intermediaries for such insurance business in Portugal.</p>		

S: The supply of direct insurance is allowed only through an insurance service supplier authorised in Sweden, provided that the foreign service supplier and the Swedish insurance company belong to the same group of companies or have an agreement of cooperation between them.

- (2) A: Promotional activity and intermediation on behalf of a subsidiary not established in the Community or of a branch not established in Austria (except for reinsurance and retrocession) are prohibited.

A: Compulsory air insurance can be underwritten only by a subsidiary established in the Community or by a branch established in Austria.

DK: Compulsory air transport insurance can be underwritten only by firms established in the Community.

DK: No persons or companies (including insurance companies) may for business purposes in Denmark assist in effecting direct insurance for persons resident in Denmark, for Danish ships or for property in Denmark, other than insurance companies licensed by Danish law or by Danish competent authorities.

D: Compulsory air insurance policies can be underwritten only by a subsidiary established in the Community or by a branch established in Germany.

D: If a foreign insurance company has established a branch in Germany, it may conclude insurance contracts in Germany relating to international transport only through the branch established in Germany.

F: Insurance of risks relating to ground transport may be carried out only by insurance firms established in the Community.

- (2) A: Higher premium tax is due for insurance contracts (except for contracts on reinsurance and retrocession) which are written by a subsidiary not established in the Community or by a branch not established in Austria. Exception from the higher tax can be granted.

Sector or subsector	Limitations on market access	Limitations on national treatment	Additional commitments
	<p>I: Insurance of risks relating to cif exports by residents in Italy may be underwritten only by insurance firms established in the Community.</p> <p>I: Transport insurance of goods, insurance of vehicles as such and liability insurance regarding risks located in Italy may be underwritten only by insurance companies established in the Community. This reservation does not apply to international transport involving imports into Italy.</p> <p>P: Air and maritime transport insurance, covering goods, aircraft, hull and liability can be underwritten only by firms established in the Community; only persons or companies established in the Community may act as intermediaries for such insurance business in Portugal.</p> <p>(3) A: The licence for branch offices of foreign insurers has to be denied if the insurer, in the home country, does not have a legal form corresponding or comparable to a joint stock company or a mutual insurance association.</p> <p>B: Any public bid to acquire Belgian securities made by, or on behalf of a person, company or institution outside the jurisdiction of one of the Member States of the European Community shall be submitted to the authorisation of the Minister for Finance.</p> <p>E: Before establishing a branch or agency in Spain to provide certain classes of insurance, a foreign insurer must have been authorised to operate in the same classes of insurance in its country of origin for at least five years.</p>	<p>(3) FIN: The general agent of the foreign insurance company shall have his place of residence in Finland, unless the company has its head office in the European Economic Area.</p> <p>S: Non-life insurance undertakings not incorporated in Sweden conducting business in Sweden are, instead of being taxed according to the net result, subject to taxation based in the premium income from direct insurance operations.</p> <p>S: A founder of an insurance company shall be a natural person resident in the European Economic Area or a legal entity incorporated in the European Economic Area.</p>	

E, GR: The right of establishment does not cover the creation of representative offices or other permanent presence of insurance companies, except where such offices are established as agencies, branches or head offices.

FIN: The managing director, at least one auditor and at least one half of the promoters and members of the board of directors and the supervisory board of an insurance company shall have their place of residence in the European Economic Area, unless the Ministry of Social Affairs and Health has granted an exemption.

FIN: Foreign insurers cannot obtain a licence in Finland as a branch to carry on statutory social insurances (statutory pension insurance, statutory accident insurance).

F: The establishment of branches is subject to a special authorisation for the representative of the branch.

I: Access to actuarial profession through natural persons only. Professional associations (no incorporation) among natural persons permitted.

I: The authorisation of the establishment of branches is ultimately subject to the evaluation of supervisory authorities.

IRL: The right of establishment does not cover the creation of representative offices.

P: Foreign companies may carry out insurance intermediation in Portugal only through a company formed in accordance with the law of a Community Member State.

P: In order to establish a branch in Portugal, foreign companies need to demonstrate prior operational experience of at least five years.

Sector or subsector	Limitations on market access	Limitations on national treatment	Additional commitments
	<p>S: Foreign companies may only establish as a subsidiary or through a resident agent.</p> <p>S: Insurance broking undertakings not incorporated in Sweden may establish a commercial presence only through a branch.</p> <p>(4) Unbound except as indicated in the horizontal section and subject to specific conditions:</p> <p>GR: A majority of the members of the board of directors of a company established in Greece shall be nationals of one of the Member States of the Community.</p>	<p>(4) Unbound except as indicated in the horizontal section and subject to following specific limitations:</p> <p>A: The management of a branch office must consist of two natural persons resident in Austria.</p> <p>DK: The general agent of an insurance branch will need to have resided in Denmark for the last two years unless he is a national of one of the Member States of the Community. The Minister for Business and Industry may grant exemption.</p> <p>DK: Residency requirement for managers and the members of the board of directors of a company. However, the Minister for Business and Industry may grant exemption from this requirement. Exemption is granted on a non-discriminatory basis.</p> <p>E, I: Residence requirement for actuarial profession.</p>	
<p>B. <i>Banking and other financial services</i> (excluding insurance)</p>	<p>(1) ⁽²⁾ B: Establishment in Belgium is required for the provision of investment advisory services.</p> <p>I: Unbound for <i>promotori di servizi finanziari</i> (financial salesmen).</p>	<p>(1) None</p>	<p>The European Communities and their Member States undertake additional commitments as contained in the attachment.</p>

IRL: The provision of investment services or investment advice requires either (I) authorisation in Ireland, which normally requires that the entity be incorporated or be a partnership or a sole trader, in each case with a head/registered office in Ireland (authorisation may not be required in certain cases, e.g. where a non-member country service provider has no commercial presence in Ireland and the service is not provided to private individuals), or (II) authorisation in another Member State in accordance with the EC Investment Services Directive.

(2) ⁽³⁾ D: Issues of securities denominated in German marks can be lead-managed only by a credit institution, subsidiary or branch, established in Germany.

FIN: Payments from governmental entities (expenses) shall be transmitted through the Finnish Postal Giro System, which is maintained by the Postipankki Ltd. Exemption from this requirement may be granted on special reason by the Ministry of Finance.

GR: Establishment is required for the provision of custodial and depository services involving the administration of interest and principal payments due on securities issued in Greece.

UK: Sterling issues, including privately led issues, can be lead-managed only by a firm established in the European Economic Area.

(2) None

Sector or subsector	Limitations on market access	Limitations on national treatment	Additional commitments
	<p>(3) <i>All Member States:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – The establishment of a specialised management company is required to perform the activities of management of unit trusts and investment companies (Articles 6 and 13 of UCITS Directive, 85/611/EEC). – Only firms having their registered office in the Community can act as depositories of the assets of investment funds (Articles 8(1) and 15(1) of the UCITS Directive, 85/611/EEC). <p>A: Only members of the Austrian Stock Exchange may engage in securities trading at the Stock Exchange.</p> <p>A: For trading in foreign exchange and foreign currency authorisation from the Austrian National Bank is required.</p> <p>A: Mortgage bonds and municipal bonds may be issued by banks specialised and authorised for this activity.</p>	<p>(3) F: In addition to French credit institutions, issues denominated in French francs may be lead-managed only by French subsidiaries (under French law) of non-French banks which are authorised, based on sufficient means and commitments in Paris of the candidate French subsidiary of a non-French bank. These conditions apply to lead banks running the books. A non-French bank may be, without restrictions or requirement to establish, jointly-lead or co-lead manager of Eurofranc bond issue.</p> <p>I: Representative offices of foreign intermediaries cannot carry out activities aimed at providing investment services.</p> <p>S: A founder of a banking company shall be a natural person resident in the European Economic Area or a foreign bank. A founder of a savings bank shall be a natural person resident in the European Economic Area.</p> <p>S: A branch of a fund management company not incorporated in Sweden may not operate certain collective investment funds (<i>Allemanfonder</i>), where the investor enjoys certain tax benefits.</p>	<p>S: Restrictions concerning the operation of certain collective investment funds (<i>Allemanfonder</i>) by branches of fund management companies in Sweden are currently reviewed. The Swedish Government intends to propose the abolition of such restrictions in 1998. Subject to the adoption of the necessary legislative amendment by Parliament, Sweden will remove the relevant limitation under the national treatment column.</p>

A: For carrying out services of pension fund management a specialised company for this activity only and incorporated as a stock company in Austria is required.

B: Any public bid to acquire Belgian securities made by or on behalf of a person, company or institution outside the jurisdiction of one of the Member States of the European Community shall be submitted to the authorisation of the Minister for Finance.

DK: Financial institutions may engage in securities trading on the Copenhagen Stock Exchange only through subsidiaries incorporated in Denmark.

E: Financial institutions may engage in securities trading in securities listed on an official stock exchange or in the government securities market only through securities firms incorporated in Spain.

FIN: At least one half of the founders, the members of the board of directors, the supervisory board and the delegates, the managing director, the holder of the procuration and the person entitled to sign in the name of the credit institution shall have their place of residence in the European Economic Area, unless the Ministry of Finance grants an exemption. At least one auditor shall have his place of residence in the European Economic Area.

FIN: The broker (individual person) on derivative exchange shall have his place of residence in the European Economic Area. Exemption from this requirement may be granted under the conditions set by the Ministry of Finance.

FIN: Payments from governmental entities (expenses) shall be transmitted through the Finnish Postal Giro System, which is maintained by the Postipankki Ltd. Exemption from this requirement may be granted on special reason by the Ministry of Finance.

Sector or subsector	Limitations on market access	Limitations on national treatment	Additional commitments
	<p>GR: Financial institutions may engage in the trading of securities listed on the Athens Stock Exchange only through stock exchange firms incorporated in Greece.</p> <p>GR: For the establishment and operation of branches a minimum amount of foreign exchange must be imported, converted into drachmas and kept in Greece as long as a foreign bank continues to operate in Greece:</p> <ul style="list-style-type: none"> – up to four branches, this minimum is currently equal to half of the minimum amount of share capital required for a credit institution to be incorporated in Greece, – for the operation of additional branches the minimum amount of capital must be equal to the minimum share capital required for a credit institution to be incorporated in Greece. <p>I: In providing the activity of door-to-door selling, intermediaries must utilise authorised financial salesmen resident within the territory of a Member State of the European Communities.</p> <p>I: Clearing and settlement of securities may be conducted only by the official clearing system. A company authorised by the Bank of Italy in agreement with Consob could be entrusted with the activity of clearing, up to the final settlement of securities.</p> <p>I: The public offer of securities (as provided for under Article 18 of Law 216/74) other than shares, debt securities (including convertible debt securities) can only be made by Italian limited companies, foreign companies duly authorised, public bodies or companies belonging to local authorities whose assigned capital is not below ITL 2 billion.</p>		

I: Centralised deposit, custody and administration services can be provided only by the Bank of Italy for government securities, or by Monte Titoli SpA for shares, securities of a participating nature and other bonds traded in a regulated market.

I: In the case of collective investment schemes other than harmonised UCITS under Directive 85/611/EEC, the trustee/depositary is required to be incorporated in Italy or in another Member State of the European Community, being established through a branch in Italy. Only banks, insurance companies, securities investment companies having their legal head office in the European Community may carry out activity of pension fund resource-management. Management companies (closed-end funds and real estate funds) are also required to be incorporated in Italy.

IRL: In the case of collective investment schemes constituted as unit trusts and variable capital companies (other than undertakings for collective investment in transferable securities, UCITS), the trustee/depositary and management company is required to be incorporated in Ireland or in another Member State of the Community. In the case of an investment limited partnership, at least one general partner must be incorporated in Ireland.

IRL: To become a member of a stock exchange in Ireland, an entity must either (I) be authorised in Ireland, which requires that it be incorporated or be a partnership, with a head/registered office in Ireland, or (II) be authorised in another Member State in accordance with the EC Investment Services Directive.

Sector or subsector	Limitations on market access	Limitations on national treatment	Additional commitments
	<p>IRL: The provision of investment services or investment advice requires either (I) authorisation in Ireland, which normally requires that the entity be incorporated or be a partnership or a sole trader, in each case with a head/registered office in Ireland (the supervisory authority may also authorise branches of third country entities), or (II) authorisation in another Member State in accordance with the EC Investment Services Directive.</p> <p>P: The establishment of non-EC banks is subject to an authorisation issued, on a case-by-case basis, by the Minister for Finance. The establishment has to contribute to increasing the national banking system's efficiency or has to produce significant effects on the internationalisation of the Portuguese economy.</p> <p>P: The services of venture capital may not be provided by branches of venture capital companies having their head office in a non-EC country. Broker-dealer services on the Lisbon Stock Exchange may be provided by broker and dealer companies incorporated in Portugal or by branches of investment firms authorised in another EC country and authorised in their home country to provide those services. Broker and dealer services in the Oporto Derivatives Exchange and in the OTC market may not be provided by branches of non-EC broker/dealer companies.</p> <p>Pension fund management may be provided only by companies incorporated in Portugal and by insurance companies established in Portugal and authorised to take up the life insurance business.</p>		

UK: Inter-dealer brokers, which are a category of financial institutions dealing in government debt, are required to be established in the European Economic Area and separately capitalised.

S: Undertakings not incorporated in Sweden may establish a commercial presence only through a branch, and in case of banks, also through a representative office.

(4) Unbound except as indicated in the horizontal section and subject to the specific conditions:

F: *Sociétés d'investissement à capital fixe*: condition of nationality for the president of the Board of Directors, the Directors-General and no less than two thirds of the administrators, and also, when the securities firm has a supervisory board or council, for the members of such board or its Director-General, and no less than two thirds of the members of the Supervisory Council.

GR: Credit institutions should name at least two persons who are responsible for the operations of the institution. Conditions of residency applies to these persons.

(4) Unbound except as indicated in the horizontal section and subject to the following specific limitations:

I: Conditions of residence within the territory of a Member State of the European Communities for *promotori di servizi finanziari* (financial salesmen).

- ⁽¹⁾ Unlike foreign subsidiaries, branches established directly in a Member State by a non-Community financial institution are not, with certain limited exceptions, subject to prudential regulations harmonised at Community level which enable such subsidiaries to benefit from enhanced facilities to set up new establishments and to provide cross-border services throughout the Community. Therefore, such branches receive an authorisation to operate in the territory of a Member State under conditions equivalent to those applied to domestic financial institutions of that Member State, and may be required to satisfy a number of specific prudential requirements such as, in the case of banking and securities, separate capitalisation and other solvency requirements and reporting and publication of accounts requirements or, in the case of insurance, specific guarantee and deposit requirements, a separate capitalisation, and the localisation in the Member State concerned of the assets representing the technical reserves and at least one third of the solvency margin. Member States may apply the restrictions indicated in this schedule only with regard to the direct establishment from a non-member country of a commercial presence or to the provision of cross-border services from a non-member country; consequently, a Member State may not apply these restrictions, including those concerning establishment, to non-member-country subsidiaries established in other Member States of the Community, unless these restrictions can also be applied to companies or nationals of other Member States in conformity with Community law.
- ⁽²⁾ I: Provision and transfer of financial information and financial data-processing entailing trading of financial instruments may be prohibited where the protection of investors is likely to be seriously prejudiced. Authorised banks and investment firms must comply with conduct of business rules in providing investment advice concerning financial instruments and advice to undertakings on capital structure, industrial strategy and related matters, and advice and service relating to mergers and acquisition of undertakings. Advisory activity should not include asset management.
- ⁽³⁾ I: Authorised persons enabled to conduct collective asset management are deemed responsible for any investment activity conducted by their delegated advisers (Collective asset management, excluding UCITS).

ADDITIONAL COMMITMENTS BY THE EUROPEAN COMMUNITIES AND THEIR MEMBER STATES

Insurance

- (a) The European Communities and their Member States note the close cooperation among the insurance regulatory and supervisory authorities of the Member States and encourage their efforts to promote improved supervisory standards.
- (b) Member States will make their best endeavours to consider, within six months, complete applications for licences to conduct direct insurance underwriting business, through the establishment in a Member State of a subsidiary in accordance with the legislation of that Member State, by an undertaking governed by the laws of a non-member country. In cases where such applications are refused, the Member State authority will make its best endeavours to notify the undertaking in question and give the reasons for the refusal of the application.
- (c) The supervisory authorities of the Member States will make their best endeavours to respond without undue delay to requests for information by applicants on the status of complete applications for licences to conduct direct insurance underwriting business, through the establishment in a Member State of a subsidiary in accordance with the legislation of that Member State by an undertaking governed by the laws of a non-member country.
- (d) The European Communities and their Member States will make their best endeavours to examine any questions pertaining to the smooth operation of the internal market in insurance, and consider any issues that might have an impact on the internal market in insurance.
- (e) The European Communities and their Member States note that, as regards motor insurance, under Community law as in force at 31 December 1997, and without prejudice to future legislation, premiums may be calculated taking several risk factors into account.
- (f) The European Communities and their Member States note that under Community law, as in force at 31 December 1997, and without prejudice to future legislation, the prior approval by national supervisory authorities of policy conditions and scales of premiums that an insurance undertaking intends to use is generally not required.
- (g) The European Communities and their Member States note that under Community law, as in force at 31 December 1997, and without prejudice to future legislation, the prior approval by national supervisory authorities of increases in premium rates is generally not required.

Other financial services

- (a) In application of the relevant EC Directives, Member States will make their best endeavours to consider, within 12 months, complete applications for licences to conduct banking activities, through the establishment in a Member State of a subsidiary in accordance with the legislation of that Member State, by an undertaking governed by the laws of a non-member country. In cases where such applications are refused, the Member State will make its best endeavours to notify the undertaking in question and give the reasons for the refusal of the application.
- (b) Member States will make their best endeavours to respond without undue delay to requests for information by applicants on the status of complete applications for licences to conduct banking activities, through the establishment in a Member State of a subsidiary in accordance with the legislation of that Member State, by an undertaking governed by the laws of a non-member country.
- (c) In application of the relevant EC Directives, Member States will make their best endeavours to consider within six months complete applications for licences to conduct investment services in the securities field, as defined in the Investment Services Directive, through the establishment in a Member State of a subsidiary in accordance with the legislation of that Member State, by an undertaking governed by the laws of a non-member country. In cases where such applications are refused, the Member State will make its best endeavours to notify the undertaking in question and give the reasons for the refusal of the application.
- (d) Member States will make their best endeavours to respond without undue delay to requests for information by applicants on the status of complete applications for licences to conduct investment services in the securities area, through the establishment in a Member State of a subsidiary in accordance with the legislation of that Member State, by an undertaking governed by the laws of a non-member country.

EUROPEAN COMMUNITIES AND THEIR MEMBER STATES

Final list of Article II (MFN) exemptions

(Only the English text is authentic)

Sector or subsector	Description of measure indicating its inconsistency with Article II	Countries to which the measure applies	Intended duration	Conditions creating the need for the exemption
Direct non-life insurance	Measures based on a bilateral agreement between the European Communities and Switzerland on direct insurance other than life insurance. This agreement provides on a reciprocal basis for freedom of establishment and the right to take up or pursue non-life insurance business for agencies and branches of undertakings whose head office is situated in the territory of the other contracting party.	Switzerland	Indefinite	Need to remove obstacles to the taking up and pursuit of non-life insurance business in the framework of an agreement between the European Communities and Switzerland on non-life insurance consistent with the provisions of paragraph 3 of the Annex of Financial Services
Financial services	Measure granting favourable tax treatment (offshore regime) in Italy to service suppliers trading with the countries to which the measure applies.	States in Central, Eastern and South-Eastern Europe, and all Members of the Commonwealth of Independent States	10 years	The need to aid the countries concerned in their transition to a market economy.

DECISION ADOPTING THE FIFTH PROTOCOL TO THE GENERAL AGREEMENT ON TRADE IN SERVICES

Adopted by the Committee on Trade in Financial Services on 14 November 1997

THE COMMITTEE ON TRADE IN FINANCIAL SERVICES,

HAVING regard to the results of the negotiations conducted under the terms of the second Decision on Financial Services adopted by the Council for Trade in Services on 21 July 1995 (S/L/9),

DECIDES as follows:

1. To adopt the text of the fifth Protocol to the General Agreement on Trade in Services.
2. Commencing immediately and continuing until the date of entry into force of the fifth Protocol to the General Agreement on Trade in Services, Members concerned shall, to the fullest extent consistent with their existing legislation, not take measures which would be inconsistent with their undertakings resulting from these negotiations.
3. The Committee shall monitor the acceptance of the Protocol by Members concerned and shall, at the request of a Member, examine any concerns raised regarding the application of paragraph 2.

DECISION OF DECEMBER 1997 ON COMMITMENTS IN FINANCIAL SERVICES

Adopted by the Council for Trade in Services on 12 December 1997

THE COUNCIL FOR TRADE IN SERVICES,

HAVING regard to the second Decision on Financial Services adopted by the Council for Trade in Services on 21 July 1995 (S/L/9),

NOTING the results of the negotiations carried out under the terms of that Decision,

HAVING regard to the Decision adopting the fifth Protocol to the General Agreement on Trade in Services adopted by the Committee on Trade in Financial Services on 14 November 1997 (S/L/44),

DECIDES as follows:

1. If the fifth Protocol to the General Agreement on Trade in Services (GATS) does not enter into force in accordance with paragraph 3 therein:
 - (a) Notwithstanding Article XXI of the GATS, a Member may for a period of 60 days beginning on 1 March 1999, modify or withdraw all or part of the commitments on financial services inscribed in its Schedule.
 - (b) Notwithstanding Article II of the GATS and paragraphs 1 and 2 of the Annex to Article II 'Exemptions', a Member may, for the same period referred to in paragraph 1(a), list in that Annex measures relating to financial services which are inconsistent with paragraph 1 of Article II of the GATS.
2. The Committee on Trade in Financial Services shall establish any procedures necessary for the implementation of paragraph 1.

Forslag til Rådets forordning (EF) om den fælles markedsordning for vin

(98/C 271/02)

KOM(98) 370 endelig udg. — 98/0126 (CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 16. juli 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

flerårig periode som følge af sektorens naturlige potentiale for voldsomme produktionssvingninger fra den ene høst til den næste;

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

(4) gennemførelsen af aftalerne under Uruguay-runden i 1995 har medført både et mere åbent EF-marked, hvor de traditionelle interventionsforanstaltninger har mistet meget af deres potentielle virkning, og indskrænkede muligheder for at yde støtte til eksport, hvilket betyder, at EF-producenterne bliver nødt til at forbedre deres konkurrenceevne; størstedelen af eksporten finder allerede sted uden støtte;

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) En forudsætning for, at fællesmarkedet for landbrugsprodukter kan fungere og udvikle sig efter hensigten, er en fælles landbrugspolitik, der navnlig omfatter fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, hvis udformning afhænger af produktets art;

(5) det største markedsproblem, som dele af EF's vinsektor for øjeblikket står overfor, er dens begrænsede evne til hurtigt nok at tilpasse sig konkurrencemæssige ændringer både på det indre marked og i forhold til tredjelande; med den aktuelle fælles markedsordning har der ikke kunnet findes løsninger for vindyrkningsområder, hvor produktionen tydeligvis ikke kan afsættes til lønnende priser; for områder med ekspanderende markeder har der ikke været tilstrækkelig fleksibilitet til, at udviklingen har kunnet finde sted;

(2) formålet med den fælles landbrugspolitik er at nå målene i traktatens artikel 39 og i vinsektoren, navnlig at stabilisere markederne og sikre den pågældende landbrugsbefolkning en rimelig levestandard; disse mål kan nås ved, at ressourcerne tilpasses behovet, især ved at vinproduktionskapaciteten reguleres, og der føres en kvalitetsfremmende politik;

(6) i 1994 forelagde Kommissionen et forslag til reform af den fælles markedsordning for vin, som imidlertid ikke blev vedtaget; markedssituationen har ændret sig, siden forslaget blev fremsat;

(3) de nugældende regler for den fælles markedsordning for vin blev fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 822/87⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2087/97⁽²⁾; på baggrund af erfaringen bør den afløses for at bringe orden i den aktuelle situation inden for vinsektoren, især den mindre hyppige forekomst af strukturoverskud, men den fortsat eksisterende mulighed for overskud over en

(7) derfor bør den fælles markedsordning for vin reformeres, så den bliver fleksibel nok til nemt at kunne tilpasses nye udviklingstendenser med følgende brede mål: at bevare den forbedrede ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på EF's marked, så producenterne kan udnytte ekspanderende markeder; at gøre sektoren mere konkurrencedygtig på

⁽¹⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 25.10.1997, s. 1.

længere sigt; at fjerne muligheden for intervention som kunstig afsætningsmulighed for overskudsproduktionen; fortsat at bevare alle traditionelle afsætningsmuligheder for alkohol til konsum og vinstokprodukter; at give plads for regional diversitet; og at formalisere producent- og brancheorganisationernes (eller tilsvarende organisationers) potentielle rolle;

- (8) forordning (EØF) nr. 822/87 er imidlertid blevet suppleret af Rådets forordning (EØF) nr. 346/79⁽³⁾, (EØF) nr. 351/79⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1029/91⁽⁵⁾, (EØF) nr. 460/79⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85⁽⁷⁾, (EØF) nr. 456/80⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1597/83⁽⁹⁾, (EØF) nr. 457/80⁽¹⁰⁾, (EØF) nr. 458/80⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 596/91⁽¹²⁾, (EØF) nr. 1873/84⁽¹³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2612/97⁽¹⁴⁾, (EØF) nr. 895/85⁽¹⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85⁽¹⁶⁾, (EØF) nr. 823/87⁽¹⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1426/96⁽¹⁸⁾, (EØF) nr. 1442/88⁽¹⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 191/98⁽²⁰⁾, (EØF) nr. 3877/88⁽²¹⁾, (EØF) nr. 4252/88⁽²²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1419/97⁽²³⁾, (EØF) nr. 2046/89⁽²⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2468/96⁽²⁵⁾, EØF nr. 2048/89⁽²⁶⁾, (EØF) nr. 2389/89⁽²⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2088/97⁽²⁸⁾, (EØF) nr. 2390/89⁽²⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2611/97⁽³⁰⁾, (EØF) nr. 2391/89⁽³¹⁾, (EØF) nr. 2392/89⁽³²⁾, senest ændret

ved forordning (EF) nr. 1427/96⁽³³⁾, (EØF) nr. 3677/89⁽³⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2796/94⁽³⁵⁾, (EØF) nr. 3895/91⁽³⁶⁾, (EØF) nr. 2332/92⁽³⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1419/97, og (EØF) nr. 2333/92⁽³⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1429/96⁽³⁹⁾; disse forordninger er blevet væsentlig ændret flere gange; de bør af klarhedshensyn derfor konsolideres, især fordi de skal ændres yderligere;

- (9) ifølge forordning (EØF) nr. 822/87 skulle Rådet fastsætte gennemførelsesbestemmelserne hertil; dette skabte en kompleks struktur af retsfor skrifter; de pågældende rådsforordninger indeholder en stor mængde tekniske detaljer, som hyppigt har måttet ændres; nærværende forordning bør derfor generelt indeholde alle de nødvendige regler for dens anvendelse; Rådet bør tildele Kommissionen alle de nødvendige gennemførelsesbeføjelser i henhold til traktatens artikel 155;
- (10) reglerne for den fælles markedsordning for vin er yderst komplekse; i nogle tilfælde tages der ikke tilstrækkeligt hensyn til regional diversitet; derfor bør reglerne så vidt muligt forenkles, ligesom der bør udvikles og gennemføres en EF-politik så tæt på producenterne som muligt;

⁽³⁾ EFT L 54 af 5.3.1979, s. 72.

⁽⁴⁾ EFT L 54 af 5.3.1979, s. 90.

⁽⁵⁾ EFT L 106 af 26.4.1991, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT L 58 af 9.3.1979, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 367 af 31.12.1985, s. 39.

⁽⁸⁾ EFT L 57 af 29.2.1980, s. 16.

⁽⁹⁾ EFT L 163 af 22.6.1983, s. 52.

⁽¹⁰⁾ EFT L 57 af 29.2.1980, s. 23.

⁽¹¹⁾ EFT L 57 af 29.2.1980, s. 27.

⁽¹²⁾ EFT L 67 af 14.3.1991, s. 16.

⁽¹³⁾ EFT L 176 af 3.7.1984, s. 6.

⁽¹⁴⁾ EFT L 353 af 24.12.1997, s. 2.

⁽¹⁵⁾ EFT L 97 af 4.4.1985, s. 2.

⁽¹⁶⁾ EFT L 362 af 31.12.1985, s. 8.

⁽¹⁷⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 59.

⁽¹⁸⁾ EFT L 184 af 24.7.1996, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EFT L 132 af 28.5.1988, s. 3.

⁽²⁰⁾ EFT L 20 af 27.1.1998, s. 15.

⁽²¹⁾ EFT L 346 af 15.12.1988, s. 7.

⁽²²⁾ EFT L 373 af 31.12.1988, s. 59.

⁽²³⁾ EFT L 196 af 24.7.1997, s. 13.

⁽²⁴⁾ EFT L 202 af 14.7.1989, s. 14.

⁽²⁵⁾ EFT L 335 af 24.12.1996, s. 7.

⁽²⁶⁾ EFT L 202 af 14.7.1989, s. 32.

⁽²⁷⁾ EFT L 232 af 9.8.1989, s. 1.

⁽²⁸⁾ EFT L 292 af 25.10.1997, s. 3.

⁽²⁹⁾ EFT L 232 af 9.8.1989, s. 7.

⁽³⁰⁾ EFT L 353 af 24.12.1997, s. 1.

⁽³¹⁾ EFT L 232 af 9.8.1989, s. 10.

⁽³²⁾ EFT L 232 af 9.8.1989, s. 13.

- (11) for at udnytte og underbygge den forbedrede markedslige vægt og for bedre at afpasse udbuddet efter efterspørgslen efter de forskellige produkttyper bør der fastsættes en række foranstaltninger til forvaltning af vinproduktionskapaciteten, som omfatter plantningsrestriktioner på mellemlang sigt, præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer og støtte til omlægning af vinarealer;

- (12) strukturforanstaltninger, der ikke direkte har med vinproduktion at gøre, bør falde ind under Rådets

⁽³³⁾ EFT L 184 af 24.7.1996, s. 3.

⁽³⁴⁾ EFT L 360 af 9.12.1989, s. 1.

⁽³⁵⁾ EFT L 297 af 18.11.1994, s. 1.

⁽³⁶⁾ EFT L 368 af 31.12.1991, s. 1.

⁽³⁷⁾ EFT L 231 af 13.8.1992, s. 1.

⁽³⁸⁾ EFT L 231 af 13.8.1992, s. 9.

⁽³⁹⁾ EFT L 184 af 24.7.1996, s. 9.

forordning (EF) nr. . . . / . . .⁽⁴⁰⁾ (om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL)); salgsfremmende foranstaltninger bidrager i høj grad til sektorens konkurrenceevne, og der bør især ydes støtte til fremme af EF-vin på markederne i tredjelande; for at sikre sammenhæng med EF's generelle salgsfremmende politik bør foranstaltninger, der er knyttet til vinsektoren, falde ind under Rådets forordning (EF) nr. . . . / . . .⁽⁴¹⁾ (den horisontale støtteforordning);

(13) den forbedrede markedsligevægt er blevet opnået relativt langsomt og vanskeligt; de nugældende plantningsrestriktioner har vist sig at være en væsentlig forudsætning for det gode resultat; erfaringen har vist, at det ikke ser ud til at være muligt at anvende nogen andre foranstaltninger til at udnytte og underbygge den forbedrede markedsligevægt; det ser derfor ud til at være nødvendigt at gribe ind i producenternes udøvelse af deres ejendomsret på denne måde i almenhedens interesse;

(14) derfor bør de nuværende plantningsrestriktioner fortsat gælde i en periode, som er begrænset på mellemlang sigt, således at alle strukturforanstaltningerne kan få virkning, og plantningsforbuddet bør gælde indtil den 31. juli 2010, medmindre andet er fastsat i denne forordning;

(15) tilladelsen til nyplantning i forbindelse med moderpodestammer, jordfordeling og ekspropriation, vindyrkningsforsøg, produktion, der ikke markedsføres, og podningsgartneri har vist sig ikke at forstyrre vinmarkedet urimeligt og bør derfor fortsat gælde under behørig kontrol;

(16) tilladelsen til nyplantning med henblik på produktion af kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (kvbd) og bordvin med en geografisk betegnelse har vist sig at være et nyttigt led i kvalitetspolitikken, som bedre skal afpasse udbuddet efter efterspørgslen; når først reserveordningen med plant-

ningsrettigheder fungerer fuldt ud, skulle denne ordning dog opfylde denne målsætning; derfor bør tilladelsen gælde under behørig kontrol i en overgangsperiode indtil den 31. juli 2003, hvor reserveordningen skulle være fuldt funktionsdygtig;

(17) tilladelsen til genbeplantning er nødvendig af hensyn til den normale fornyelse af udtjente vinarealer; den nugældende ordning bør derfor bevares med den fornødne kontrol; for at opnå større fleksibilitet bør der ifølge ordningen og med den fornødne kontrol være mulighed for at erhverve og udnytte genbeplantningsrettigheder, før den tilknyttede rydning finder sted; genbeplantningsrettigheder, der er erhvervet i henhold til tidligere EF-bestemmelser eller nationale bestemmelser, bør overholdes; endvidere bør det være muligt at overføre genbeplantningsrettigheder til en anden bedrift under streng kontrol, hvis overførslen enten ikke forstyrrer markedet ubehørigt eller sker som led i kvalitetspolitikken eller i forbindelse med overdragelse af en del af bedriften;

(18) for at forbedre forvaltningen af vinproduktionskapaciteten og fremme effektiv udnyttelse af plantningsrettigheder og dermed yderligere afbøde virkningen af plantningsrestriktionerne bør der oprettes en ordning med nationale eller regionale reserver;

(19) medlemsstaterne bør i vidt omfang kunne disponere over reserverne med den fornødne kontrol, så de bedre kan afpasse udnyttelsen af reserverettighederne efter de lokale behov; de bør i den forbindelse kunne opkøbe plantningsrettigheder til reserven og sælge rettigheder fra reserven;

(20) særlige fordele til unge vinproducenter kan ikke blot lette deres etablering, men også den strukturelle tilpasning af deres bedrifter efter deres første etablering; de bør derfor tildeles rettigheder fra reserverne uden modydelse;

(21) for at sikre, at ressourcerne anvendes mest effektivt, og for bedre at afpasse udbuddet efter efterspørgslen, bør plantningsrettighederne anvendes af indehaverne inden for en rimelig frist og ellers

⁽⁴⁰⁾ EFT L . . .

⁽⁴¹⁾ EFT L . . .

- tilføres reserverne; rettigheder, der er blevet tilført reserverne, bør af samme årsager uddeles inden for en rimelig frist;
- (22) på baggrund af den forbedrede markedsligevægt og det ekspanderende verdensmarked er det rimeligt at øge plantningsrettighederne, som bør tilføres reserverne, hvis produktionen i forbindelse med disse rettigheder afpasses efter efterspørgslen; forøgelsen bør reduceres i det omfang, der på anden måde er blevet tildelt nyplantningsrettigheder og ulovligt tilplantede arealer er blevet legaliseret;
- (23) der er blevet beplantet arealer i strid med plantningsrestriktionerne; det har vist sig at være vanskeligt at håndhæve de sanktioner, der skal sikre, at produkter fra sådanne områder ikke forstyrrer vinmarkedet; derfor bør arealer, der er ulovligt beplantet, ryddes; dette krav bør gælde al ulovlig beplantning foretaget efter datoen for nærværende forslags offentliggørelse, idet producenterne fra denne dato anses for at være bekendt med forslaget om at indføre et sådant krav;
- (24) uden at gældende nationale foranstaltninger i øvrigt tilsidesættes, er det af hensyn til retssikkerheden ikke muligt på EF-plan at håndhæve kravet om rydning af arealer, der er beplantet i strid med restriktionerne, før forslaget til nærværende forordning blev offentliggjort; for at få bedre kontrol med vinproduktionskapaciteten bør medlemsstaterne derfor i en bestemt periode kunne legalisere sådanne arealer; legaliseringen kan differentieres, alt efter om der er tale om arealer, der er ulovligt genbeplantet eller ulovligt nybeplantet, da det er sidstnævnte, som med størst sandsynlighed vil medføre en produktionsstigning;
- (25) medlemsstaterne bør kunne tage hensyn til lokale forhold og derfor kunne håndhæve strengere regler over for nyplantning og genbeplantning, hvis det er nødvendigt;
- (26) der findes områder, hvis produktion ikke er afpasset efter efterspørgslen; for at opnå en bedre regulering inden for sektoren som helhed bør der i disse områder ydes støtte til endelig nedlæggelse af vinarealer; der bør ydes præmie med henblik herpå;
- det bør overlades til medlemsstaterne at forvalte en sådan præmie inden for rammerne af EF-bestemmelser og med den fornødne kontrol, så præmien kan komme de berørte regioner til gode; de bør derfor kunne udpege de pågældende regioner og fastsætte præmiens størrelse ud fra objektive kriterier og inden for et samlet loft;
- (27) produktionen i de medlemsstater, hvis vinproduktion er under 25 000 hl om året, har ikke større indflydelse på markedsligevægten; disse medlemsstater bør derfor fritages for plantningsrestriktionerne, men samtidig bør de heller ikke have adgang til præmien for endelig nedlæggelse af vinarealer;
- (28) der er andre områder, hvor produktionen ikke er afpasset efter efterspørgslen, men hvor den vil kunne afpasses bedre ved omstrukturering af vinarealerne gennem sortsomlægning, flytning af vinarealer eller forbedring af driftsmetoder; der bør derfor ydes støtte til dette formål under den fornødne kontrol;
- (29) for at omlægningen kan finde sted på kontrolleret måde, bør den planlægges; planerne bør udarbejdes på et niveau så tæt på producenterne som muligt for at sikre, at der tages hensyn til regional diversitet, og de bør således udarbejdes af medlemsstater, regioner, brancheorganisationer eller producent-sammenslutninger; medlemsstaterne bør dog være ansvarlige for, at planerne er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne;
- (30) omstruktureringen har to vigtige finansielle konsekvenser for producenterne, nemlig indkomsttab i omlægningsperioden og materielle omlægningsomkostninger; støtten bør derfor dække begge disse konsekvenser;
- (31) med henblik på en bedre forvaltning af vinproduktionskapaciteten bør medlemsstaterne udarbejde en oversigt over denne kapacitet; for at tilskynde medlemsstaterne til at udarbejde oversigten, bør kun de medlemsstater, der har udarbejdet en sådan, have adgang til at legalisere ulovligt beplantede arealer, øge plantningsrettighederne og yde omlægningsstøtte;

- (32) klassificeringen af vinstoksorter bør finde sted så tæt på producenterne som muligt, derfor bør medlemsstaterne overtage denne opgave fra EF;
- (33) Rådets forordning (EØF) nr. 2392/86 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1596/96 ⁽²⁾, om EF-fortegnelsen over vindyrkningsarealer bør fortsat gælde, for at de medlemsstater, som stadig er ved at udarbejde den, kan færdiggøre arbejdet; det bør imidlertid fastsættes, at den siden skal ændres eller ophæves;
- (34) for at bevare markedsligevægten bør der ydes støtte til privat oplagring af bordvin og vise typer af druemost; foranstaltningen bør være så fleksibel og følsom over for markedssvingningerne som muligt; med henblik herpå bør den derfor kunne bringes til ophør med kort varsel;
- (35) for at fjerne muligheden for intervention som kunstig afsætningsmulighed for overskudsproduktionen samtidig med, at alle traditionelle afsætningsmuligheder for konsumalkohol og vinstokprodukter bevares, bør destillationsordningen ændres; der bør derfor være følgende former for destillation: obligatorisk destillation af biprodukter fra vinfremstillingen, obligatorisk destillation af vin fra druer, der ikke er klassificeret udelukkende som druer til persning, destillation til forsyning af markedet for konsumalkohol samt krisedestillation; andre former for destillation bør opgives; disse foranstaltninger bør være så fleksible som muligt for at efterkomme markedets behov og tilgodese specifikke regionale forhold;
- (36) da vin fremstillet ved fuldstændig udpresning er af dårlig kvalitet, bør denne fremgangsmåde forbydes, og det bør for at hindre den fastsættes, at der skal foretages obligatorisk destillation af presserester af vindruer og vinbærme, og/eller at der er pligt til at destillere biprodukterne fra vinfremstillingen eller i visse tilfælde trække dem tilbage under kontrol;
- (37) produktionen af vin, som er fremstillet af druer, der ikke er klassificeret udelukkende som druer til persning, bør i første omgang rettes mod traditionelle anvendelsesformål i spiritussektoren og andre traditionelle afsætningsmuligheder; vin, der er produceret ud over de normale mængder til sådanne anvendelsesformål, bør underkastes obligatorisk destillation;
- (38) markedet for konsumalkohol er en vigtig traditionel afsætningsmulighed for vin og vinstokprodukter; der bør derfor ydes EF-støtte til destillation af bordvin og vin, som er egnet til fremstilling af bordvin, for at forsyne dette marked, og denne støtte bør udbetales som primær støtte til destillation og som sekundær støtte til oplagring af destillatet;
- (39) i ekstraordinære tilfælde af markedsforstyrrelser og alvorlige kvalitetsproblemer bør der foretages krisedestillation; Kommissionen bør afgøre, hvor stor støtten skal være og i hvilken form, for at tage højde for særlige forhold; foranstaltningen bør være frivillig for producenterne;
- (40) afsætningen af den alkohol, som hidrører fra destillation, bør gennemføres, så der bliver mulighed for større åbenhed og kontrol og de traditionelle markeder for alkohol ikke bliver forstyrret;
- (41) en forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen vil for tiden ikke kunne ske på samme økonomiske betingelser for alle EF-producenter, fordi det ifølge denne forordning er tilladt at anvende forskellige ønologiske fremgangsmåder; for at fjerne sådan forskelsbehandling bør der tilskyndes til anvendelse af vinstokprodukter til forhøjelse af alkoholindholdet, hvilket også udvider disse produkters afsætningsmuligheder og bidrager til, at der undgås overskud af vin; med henblik herpå bør priserne på de forskellige produkter til forhøjelse af alkoholindholdet bringes på linje med hinanden; dette kan opnås ved hjælp af en støtteordning til fordel for koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost, der anvendes til forhøjelse af alkoholindholdet, og som kommer fra bestemte områder;
- (42) for at opnå en mere stabil ligevægt mellem produktion og forbrug er det stadig nødvendigt at øge forbruget af vinstokprodukter; det synes berettiget at gribe ind på et stadium, der ligger forud for selve produktionsstadiet for bordvin, hvilket kan ske ved at fremme anvendelsen af most til andre

⁽¹⁾ EFT L 208 af 31.7.1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16.8.1996, s. 38.

formål end vinfremstilling ved hjælp af støtte for at sikre, at de traditionelle afsætningsmuligheder for EF's vinprodukter kan bevares; foranstaltningen bør anvendes således, at fordrejning af konkurrencevilkårene undgås, samtidig med at der tages hensyn til traditionelle produktionsmetoder;

(43) producenter, som ikke har opfyldt deres forpligtelser i forbindelse med obligatorisk destillation, bør udelukkes fra at kunne drage fordel af andre interventionsforanstaltninger;

(44) der bør også kunne træffes foranstaltninger i tilfælde af høje priser på EF's marked;

(45) i betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende på markedet for vin, vil oprettelsen af producentorganisationer, hvis medlemmer er forpligtet til at overholde visse regler, især med hensyn til afsætning, kunne bidrage til at realisere den fælles markedsordnings mål; der bør derfor træffes foranstaltninger til at anerkende oprettelsen af sådanne organisationer og deres drift; sammenslutningen bør ske på frivilligt grundlag og motiveres af den fordel, der kan opnås på grund af omfanget og effektiviteten af de tjenester, producentorganisationerne kan yde deres medlemmer;

(46) for yderligere at styrke producentorganisationer og sammenslutninger heraf og for at gøre markedet så stabilt som muligt, bør medlemsstaterne på bestemte betingelser kunne pålægge alle de producenter i et område, der ikke er medlem, at følge de regler, som organisationen eller sammenslutningen i det pågældende område har fastsat for sine medlemmer, især reglerne for produktion, afsætning og miljøbeskyttelse; nogle af de udgifter, der er forbundet med reglernes udvidede anvendelse, bør, når de er dokumenteret, kunne pålægges de pågældende producenter, da de drager fordel af virkningerne;

(47) brancheorganisationer (eller tilsvarende organisationer), der er dannet på initiativ af individuelle eller allerede sammensluttede erhvervsdrivende, og som repræsenterer en betydelig del af erhvervskategorierne inden for vinsektoren, kan bidrage til en bedre hensyntagen til de faktiske forhold på markedet og fremme en udvikling i den økonomiske adfærd, der tilsigter en forbedring af kendskabet til

og tilrettelæggelsen af produktionen samt præsentationen og afsætningen af produkterne; da disse organisationers virke generelt kan bidrage til, at målene i traktatens artikel 39 og navnlig i denne forordning nås, bør medlemsstaterne, når de forskellige former for indsats er fastlagt, have mulighed for at give særlig anerkendelse til de organisationer, der godtgør, at de er repræsentative, og som gennemfører aktioner for at nå ovennævnte mål;

(48) bestemmelserne om udvidet anvendelse af de regler, producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf har fastsat, og den delvise dækning af de udgifter, som denne udvidede anvendelse medfører, bør også gælde for brancheorganisationer (eller tilsvarende organisationer), da der sigtes mod samme mål;

(49) som led i kvalitetspolitikken bør der på EF-plan fastsættes tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, som bør være de eneste, det er tilladt at anvende til fremstilling af produkter, som er omfattet af denne forordning; af samme årsager bør kun druesorter til pærsning anvendes til fremstilling af konsumvin; af samme årsager bør der fastsættes produktspecifikationer for produkter, der skal afsættes til konsum;

(50) visse fremgangsmåder og behandlingsmetoder som tilsætning med henblik på forhøjelse af alkoholindholdet samt tilsætning af syre og afsyring bør fastsættes i denne forordning; det samme gælder for visse produktspecifikationer; de øvrige fremgangsmåder, behandlingsmetoder og specifikationer bør fastsættes i gennemførelsesbestemmelser, for at de let kan ændres på baggrund af erfaringen og den teknologiske udvikling;

(51) der bør fastsættes godkendte analysemetoder for produkter fra vinsektoren;

(52) beskrivelsen, betegnelsen og præsentationen af produkter, der er omfattet af denne forordning, kan have stor indflydelse på afsætningen af dem; der bør derfor fastsættes regler herfor, hvori der tages hensyn til forbrugernes og producenternes legitime interesser samt til fremme af ordnede forhold på

det indre marked og produktion af kvalitetsprodukter;

- (53) bestemmelserne om disse emner er spredt over et stort antal forordninger og er uklare og usammenhængende; for at opnå klarhed, forenkling og sammenhæng bør bestemmelserne derfor fastsættes i gennemførelsesbestemmelser efter nogle grundprincipper, der bør indbefatte obligatorisk anvendelse af visse udtryk til identifikation af produktet og frivillig anvendelse af andre enten i henhold til EF-bestemmelser eller på grundlag af bevis for deres rigtighed;
- (54) retten til at anvende geografiske betegnelser og andre traditionelle betegnelser er af stor værdi; der bør derfor være regler for en sådan ret og for beskyttelse af de pågældende betegnelser; for at fremme loyal konkurrence og for at undgå at vildlede forbrugerne kan denne beskyttelse komme til at berøre produkter, som ikke er omfattet af nærværende forordning, herunder varer uden for traktatens bilag II;
- (55) af hensyn til forbrugernes interesser og ønsket om at opnå tilsvarende behandling af kvbd i tredjelande bør der ved gensidige forpligtelser åbnes mulighed for, at importerede vine, der er bestemt til direkte konsum, og som kendetegnes ved en geografisk betegnelse, kan drage fordel af disse beskyttelses- og kontrolordninger, når de afsættes i EF;
- (56) for at tage hensyn til de foplightelser, der følger af især artikel 23 og 24 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, som udgør en integrerende del af overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, godkendt ved Rådets beslutning 94/800/EF⁽¹⁾, bør de berørte parter på visse betingelser kunne forhindre ulovlig anvendelse af geografiske betegnelser, som er beskyttet af et tredjeland medlem af WTO;
- (57) udvikles der en politik til fremme af kvalitetsproduktion inden for landbruget og især inden for vinavl, kan den kun bidrage til at forbedre markedsforholdene og dermed øge afsætningsmulighederne; indførelse af yderligere fælles regler for produktion og kontrol af kvbd falder inden for rammerne af denne politik og kan medvirke til at nå disse mål;
- (58) for at bevare en mindstekvalitet for kvbd, for at undgå en ukontrolleret udvidelse af produktionen af sådanne vine og for at harmonisere medlemsstaternes bestemmelser med henblik på at opnå loyal konkurrence i EF bør der fastsættes fælles rammebestemmelser for produktion og kontrol af kvbd, som medlemsstaternes særbestemmelser skal være i overensstemmelse med;
- (59) med udgangspunkt i de traditionelle produktionsvilkår bør arten og rækkevidden af de faktorer, som bidrager til at karakterisere de enkelte kvbd, opregnes og defineres; der bør dog gøres en fælles indsats for at harmonisere kvalitetskravene; det drejer sig om følgende faktorer: afgrænsning af produktionsområdet, vinstoksorter, dyrkningsmetoder, vinfremstillingsmetoder, naturligt minimumsalkoholindhold, hektarudbytte samt analyse og vurdering af organoleptiske kendetegn; der bør fastsættes særlige regler for kvalitetshedvin fra bestemte dyrkningsområder (khvbd) og mousse-rende kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (mkvbd) på grund af disse produkters særlige karakter;
- (60) erfaringen har vist, at det er nødvendigt at fastsætte præcise regler for omklassificering af kvbd som bordvin og at anføre de tilfælde, hvor producenten har mulighed for at undlade at anmode om, at et produkt, der i hans høst- eller produktionsanmeldelse er opført som et produkt egnet til fremstilling af kvbd, klassificeres som kvbd;
- (61) for at sikre, at kvbd bevarer deres kvalitetskendetegn, bør medlemsstaterne bemyndiges til at anvende yderligere eller strengere regler for produktion og omsætning af kvbd, idet der skal tages hensyn til rimelig sædvane;
- (62) oprettelsen af et enhedsmarked for vin inden for EF forudsætter, at der indføres ensartede regler for handelen over EF's ydre grænser; ud over foranstaltningerne for det indre marked skulle en han-

⁽¹⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1.

delsordning med importafgifter og eksportrestitutionsordninger i princippet stabilisere EF-markedet; handelsordningen bør baseres på de forpligtelser, der er indgået ved de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden;

- (63) for at kunne kontrollere omfanget af samhandelen med tredjelande med vin bør der indføres en ordning med import- og eksportlicenser for visse produkter, herunder en ordning med sikkerhedsstillelse for, at de transaktioner, som licenserne udstedes for, gennemføres;
- (64) for at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter bør importen af et eller flere af disse produkter pålægges en tillægsimporttold, hvis visse betingelser er opfyldt;
- (65) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten, eller af andre retsforskrifter vedtaget af Rådet;
- (66) bestemmelser om ydelse af restitution ved eksport til tredjelande, som er baseret på forskellen mellem priserne i EF og priserne på verdensmarkedet og er omfattet af den aftale om landbrug, der er indgået i WTO, bør gøre det muligt at sikre EF's deltagelse i den internationale handel med vin; der bør fastsættes mængde- og værdigrænser for sådanne restitutioner;
- (67) det bør sikres, at værdigrænserne overholdes ved restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne om Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget; kontrollen kan lettes ved obligatorisk forudfastsættelse af restitutionerne, uden at dette i øvrigt udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destination inden for et geografisk område, der er omfattet af en enkelt restitutionssats; hvis destinationen ændres, bør den restitution, der gælder for den virkelige destination, udbetales, idet restitutionsbeløbet

dog ikke bør være større end det, der gælder for den forudfastsatte destination;

- (68) for at sikre at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv overvågningsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af eksportlicens; inden for de tilladte grænser bør restitutionerne ydes afhængig af den særlige situation for det berørte produkt; der bør kun tillades undtagelser fra denne regel for fødevarerhjælp, hvor der ikke gælder nogen begrænsning; overvågningen af de mængder, som eksporteres med restitution i de produktionsår, der er nævnt i WTO-aftalen om landbrug, bør ske på grundlag af eksportlicenser, der udstedes for hvert enkelt produktionsår;
- (69) som supplement til ovennævnte ordning bør der, i det omfang det er nødvendigt for, at den kan fungere efter hensigten, fastsættes bestemmelser om regulering af eller, når markedssituationen kræver det, forbud mod anvendelse af proceduren for aktiv forædling;
- (70) ordningen med told og afgifter gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved EF's ydre grænser; i særlige tilfælde kan den ordning, der er indført for det indre marked og for told og afgifter, dog vise sig utilstrækkelig; for at EF-markedet i sådanne tilfælde ikke skal være ubeskyttet over for eventuelle forstyrrelser som følge deraf, bør EF have mulighed for omgående at træffe alle de nødvendige foranstaltninger; disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af de relevante WTO-aftaler;
- (71) produkter, der importeres fra tredjelande, bør være underkastet regler om produktspecifikationer, som sikrer en vis overensstemmelse med EF-vine; de bør også overholde oprindelseslandets regler og under visse omstændigheder ledsages af en analyserapport;
- (72) for alle de produkter, som er omfattet af denne forordning, og som omsættes inden for EF, bør der udstedes et ledsagedokument;

- (73) oprettelsen af et enhedsmarked kan bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som gør det muligt at vurdere støtte, der ydes af medlemsstaterne, og at forbyde støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, finde anvendelse under den fælles markedsordning for vin; bestemmelserne om præmie for endelig nedlæggelse af vinarealer bør ikke i sig selv udelukke, at der ydes statsstøtte til samme formål;
- (74) da reglerne for vinsektoren nødvendigvis er komplekse, bør medlemsstaternes myndigheder være ansvarlige for at sikre, at de overholdes; Kommissionen bør gennem egne inspektører selv kunne kontrollere og sikre, at de overholdes;
- (75) efterhånden som fællesmarkedet for vin udvikler sig, bør medlemsstaterne og Kommissionen forsyne hinanden med de oplysninger, der er nødvendige for at anvende nærværende forordning; med henblik herpå bør producenter af druer til vin fremstilling, most og vin udarbejde en høstanmeldelse, fordi dette er nødvendig information; medlemsstaterne bør kunne anmode producenterne om yderligere oplysninger; Kommissionen bør om nødvendigt kunne vurdere oplysningerne med bistand udefra;
- (76) for at lette gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger bør der fastsættes en procedure for tilrettelæggelse af et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;
- (77) medlemsstaternes udgifter på grund af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af nærværende forordning, bør finansieres af EF i henhold til Rådets forordning (EF) nr. . . . / . . . ⁽¹⁾ (om finansiering af den fælles landbrugspolitik);
- (78) den fælles markedsordning for vin bør på samme tid tilgodese målene i traktatens artikel 39 og artikel 110;
- (79) den fælles markedsordning for vin bør også anvendes under hensyn til de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, stk. 2, især de aftaler, som udgør en del af overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, navnlig aftalen om tekniske handelshindringer;
- (80) overgangen fra ordningerne i forordning (EØF) nr. 822/87 og de øvrige vinforordninger til ordningerne i nærværende forordning kan volde problemer, som ikke er behandlet i nærværende forordning; hvis sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger; Kommissionen bør også bemyndiges til at løse særlige praktiske problemer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for vin omfatter regler for vinproduktionskapaciteten, markedsmekanismer, producent- og brancheorganisationer, ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder og produktspecifikationer, beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse, kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd) og handel med tredjelande.

⁽¹⁾ EFT L . . .

2. Den fælles markedsordning gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 2009 60 2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Druesaft (herunder druemost) Anden druemost end druemost i gæring eller druemost, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
b) ex 2204	Vin af friske druer, herunder vin tilsat alkohol; anden druemost end druemost henhørende under pos. 2009 undtagen anden druemost henhørende under pos. 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 og 2204 30 98
c) 0806 10 93 0806 10 95 0806 10 97 2209 00 11 2209 00 19	Friske druer undtagen spisedruer Vineddike
d) 2206 00 10 2307 00 11 2307 00 19 2308 90 11 2308 90 19	»Piquettevin« Vinbærme Presserester fra vindruer

3. Bilag I indeholder definitioner på produktbetegnelser, der er anvendt i denne forordning, bilag II definitioner på alkoholindhold og bilag III definitioner på vinavlszoner. Gennemførelsesbestemmelserne til disse bilag kan vedtages efter proceduren i artikel 75.

4. Vinproduktionsåret for de produkter, der er omfattet af denne forordning (i det følgende benævnt »produktionsåret«), begynder den 1. august hvert år og slutter den 31. juli det følgende år.

AFSNIT II

VINPRODUKTIONSKAPACITET

KAPITEL I

PLANTNING AF VINSTOKKE

Artikel 2

1. Det er forbudt at plante vinstoksorter, der er klassificeret som druesorter til persning, indtil den 31. juli 2010, medmindre det sker i medfør af:

- a) en nyplantningsrettighed
- b) en genbeplantningsrettighed, eller

c) en plantningsrettighed fra en reserve.

2. Hvad angår arealer, der er blevet beplantet med vinstokke før den 1. august 1998 i strid med EF-plantningsbestemmelser eller nationale plantningsbestemmelser, legaliserer en medlemsstat disse arealer før den 31. juli 2002, hvis den for hele sit område har udarbejdet den oversigt over vinproduktionskapaciteten, som er nævnt i artikel 16:

- a) ved med tilbagevirkende kraft at tildele plantningsrettigheder for det pågældende område, hvis vinproducenten tidligere har ryddet andre vinstokke på et tilsvarende areal, eller

- b) ved at tillade anvendelse af genbeplantningsrettigheder, som en vinproducent har erhvervet inden for en periode, som skal fastsættes, efter beplantningen af det pågældende areal.

Druer fra sådanne arealer, som ikke er blevet legaliseret i medfør af litra a), må ikke anvendes til fremstilling af bordvin. Produkter, der er fremstillet af sådanne druer, må kun afsættes til destillation. Disse produkter må dog ikke anvendes til fremstilling af alkohol med et virkeligt alkoholindhold på højst 80 % vol eller derunder.

3. Vinstokke, der er plantet den 1. august 1998 eller senere i strid med EF-planbningsbestemmelser eller nationale planbningsbestemmelser, skal ryddes. Udgifterne til rydningen afholdes af den pågældende producent. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre anvendelsen af dette stykke.

4. Når en medlemsstat har tilført de nye plantningsrettigheder, der er nævnt i artikel 6, til én eller flere reserver, medfører en efterfølgende legalisering af et areal i henhold til stk. 2, andet afsnit, at en tilsvarende plantningsrettighed fradrages reserven eller reserverne for den pågældende region. Er der ikke tilstrækkelige plantningsrettigheder i reserven eller reserverne, kan legalisering ikke finde sted.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan tildele producenterne nyplantningsrettigheder for arealer:

- bestemt til dyrkning af moderpodestammer
- bestemt til nyplantning i forbindelse med jordfordeling eller ekspropriation, der af hensyn til almenvellet er vedtaget i medfør af gældende national lovgivning
- bestemt til vindyrkningsforsøg
- hvis vinstokprodukter ikke skal afsættes, eller
- bestemt til podningsgartneri, hvis druerne fra disse vinstokke enten ikke høstes eller destrueres, hvis de høstes.

2. Medlemsstaterne kan også tildele nyplantningsrettigheder, der skal anvendes senest den 31. juli 2003, for arealer til produktion af kvbd eller bordvin med en geografisk betegnelse, hvis det er blevet anerkendt, at produktionen af den pågældende vin på grund af dens kvalitet ligger langt under efterspørgslen.

3. Producenten, som har fået tildelt nyplantningsrettighederne, skal bruge dem på de arealer og til de formål, som tildelingen gælder.

4. Nyplantningsrettigheder skal udnyttes inden udgangen af det andet produktionsår efter det produktionsår, hvor de blev tildelt. Nyplantningsrettigheder, der i denne periode ikke udnyttes på den måde, tilføres en reserve, jf. artikel 5, stk. 2, litra a).

5. Når en medlemsstat har tilført de nyplantningsrettigheder, der omhandles i artikel 6, til én eller flere reserver, medfører efterfølgende tildeling af en nyplantningsrettighed, at en tilsvarende plantningsrettighed fradrages reserven eller reserverne for den pågældende region. Er der ikke tilstrækkelige plantningsrettigheder i reserven eller reserverne, kan der ikke tildeles nyplantningsrettigheder.

Artikel 4

1. Genbeplantningsrettigheder er:

- genbeplantningsrettigheder, der er tildelt i henhold til stk. 2, eller
- tilsvarende rettigheder, der er erhvervet i henhold til tidligere EF-bestemmelser eller nationale bestemmelser.

2. Medlemsstaterne tildeler genbeplantningsrettigheder til producenter, som forpligter sig til at rydde et areal med vinstokke. Genbeplantningsrettighederne gælder for et areal, der i renkultur svarer til det areal, som skal ryddes.

3. Genbeplantningsrettighederne udøves på den bedrift, for hvilken de er blevet tildelt. Medlemsstaterne kan endvidere fastsætte, at genbeplantningsrettighederne kun må udøves på de af bedriftens arealer, der er blevet ryddet.

4. Som undtagelse fra stk. 3 kan genbeplantningsrettigheder helt eller delvis overføres til en anden bedrift, hvis en del af den pågældende bedrift overgår til den anden bedrift. I så fald kan retten udøves inden for sidstnævnte bedrift på et areal, der ikke er større end det overførte areal.

Genbeplantningsrettigheder kan helt eller delvist overgå til en anden bedrift, når arealerne på den anden bedrift er bestemt til produktion af kvbd eller bordvin med en geografisk betegnelse, dyrkning af moderpodestammer eller til podningsgartneri (hvis druerne fra disse vinstokke

enten ikke høstes eller destrueres, hvis de høstes). I så fald må retten kun udøves for de arealer og til de formål, som tildelingen gælder.

5. Genbeplantningsrettigheder, der er erhvervet i henhold til EF-bestemmelser, skal udnyttes inden udgangen af det femte produktionsår efter udgangen af det produktionsår, hvor rydningen fandt sted. Genbeplantningsrettigheder, der ikke er udnyttet inden for denne periode, tilføres en reserve i henhold til artikel 5, stk. 2, litra a).

6. Ved overførsel af genbeplantningsrettigheder til en anden bedrift sørger medlemsstaterne for, at beliggenheden, hvor de udnyttes, og de anvendte sorter og dyrkningsmetoder garanterer, at den efterfølgende produktion er tilpasset efterspørgslen på markedet, og at de pågældende udbytter ikke ligger over gennemsnittet i den region, hvor genbeplantningen finder sted.

Artikel 5

1. For at forbedre forvaltningen af vinproduktionskapaciteten på nationalt eller regionalt plan opretter medlemsstaterne en national reserve eller efter omstændighederne regionale reserver af plantningsrettigheder.

2. Følgende rettigheder tilføres reserven eller reserverne:

- a) nyplantningsrettigheder, genbeplantningsrettigheder og plantningsrettigheder fra reserven, der ikke er udnyttet af indehaveren inden udløbet af de tidsfrister, der er fastsat i henholdsvis artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 5, og nærværende artikels stk. 6
- b) genbeplantningsrettigheder, der er tilført reserven af producenter med sådanne rettigheder, eventuelt mod udbetaling af et beløb fra medlemsstaten, hvor beløbets størrelse og de nærmere regler for udbetalingen bestemmes af medlemsstaten under hensyntagen til parternes legitime interesser
- c) nye plantningsrettigheder som nævnt i artikel 6.

3. Medlemsstaterne kan tildele rettigheder fra reserven:

- a) uden modydelse til producenter, som er under 40 år, som har de nødvendige faglige kvalifikationer, som for første gang etablerer sig på en vinproducerende bedrift, og som er bedriftens driftsleder
- b) mod betaling til medlemsstaten, til producenter, som har til hensigt at udnytte rettighederne til at beplante arealer, hvis produktion der er et sikkert marked for.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for fastsættelsen af betalingen, hvis størrelse kan variere afhængigt af det endelige produkt fra de pågældende vinarealer.

4. Medlemsstaterne sørger for, at den beliggenhed, hvor genbeplantningsrettigheder fra en reserve udnyttes, og de anvendte sorter og dyrkningsmetoder garanterer, at den efterfølgende produktion er tilpasset efterspørgslen på markedet, og at de pågældende udbytter ikke ligger over gennemsnittet i den region, hvor genbeplantningen finder sted.

5. Genbeplantningsrettigheder, der er tilført en reserve, skal tildeles en producent senest ved udgangen af det femte produktionsår efter det produktionsår, hvor de blev tilført reserven. Genbeplantningsrettigheder, der ikke er blevet tildelt, går tabt.

6. Plantningsrettigheder fra en reserve skal udnyttes inden udgangen af det andet produktionsår efter det produktionsår, hvor de blev tildelt. Plantningsrettigheder fra en reserve, der i denne periode ikke udnyttes på den måde, tilbageføres til en reserve, jf. stk. 2.

7. Opretter en medlemsstat regionale reserver, kan den fastsætte regler for overførsel af planlægningsrettigheder mellem de regionale reserver. Der kan anvendes en reduktionskoefficient på overførslerne.

Artikel 6

1. De nye plantningsrettigheder beregnes på tidspunktet for tilførslen til reserven eller reserverne som:

- a) et areal svarende til 1 % af det samlede vinareal i den pågældende medlemsstat (i det samlede areal medregnes ikke arealer, der er blevet beplantet i strid med EF-plantningsbestemmelserne eller nationale plantningsbestemmelser, uanset om de er legaliseret i medfør af artikel 2, stk. 2, første afsnit)
- b) minus det samlede vinareal i den pågældende medlemsstat, som er blevet beplantet inden den 1. august 1998 i strid med EF-bestemmelser eller nationale bestemmelser om nyplantning, uanset om de er blevet legaliseret i medfør af artikel 2, stk. 2, første afsnit, og minus de arealer, for hvilke der er blevet tildelt nyplantningsrettigheder.

2. De nye plantningsrettigheder må kun tilføres en reserve eller reserver, hvis medlemsstaten har udarbejdet den oversigt over vinproduktionskapaciteten, som er nævnt i artikel 16, for hele sit område.

3. De nye plantningsrettigheder kan kun tilføres reserven eller reserverne én gang.

Artikel 7

1. I dette kapitel anvendes følgende definitioner:

- a) »rydning«: fuldstændig fjernelse af alle vinstokke på et vinareal
- b) »plantning«: endelig anbringelse af podede eller upodede unge vinstokke eller dele af unge vinstokke med henblik på drueproduktion eller anlægelse af et vinareal med moderpodestammer.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel fastsættes efter proceduren i artikel 75, herunder bestemmelserne om den anerkendelse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og anvendelsen af reduktionskoefficienten, som omhandles i artikel 5, stk. 7.

KAPITEL II

OPHØRSPRÆMIER

Artikel 8

1. Der kan udbetales præmie for endelig nedlæggelse af vindyrkning på et bestemt areal.

Præmien kan udbetales i henhold til dette kapitels bestemmelser til producenter med dyrkede vinarealer, hvor der produceres druer til persning. Det pågældende areal skal være på mindst ti ar.

2. Medlemsstaterne kan udpege de områder, hvor der eventuelt kan udbetales præmie. De kan også fastsætte betingelser for udpegning af områder, herunder betingelser, som skal sikre ligevægt mellem produktion og økologi i de pågældende områder.

3. Ved udbetaling af præmien fortaber producenten genbeplantningsrettigheder for det areal, som præmien udbetales for.

4. Medlemsstaterne fastsætter præmien pr. hektar under hensyntagen til:

- a) bedriftens landbrugsudbytte eller produktionskapacitet
- b) produktionsmetoden
- c) det pågældende areal sammenholdt med bedriftens areal

- d) den vintype, der produceres
- e) anden produktion på bedriften.

5. Præmien skal ligge under et loft, som vil blive fastsat.

Artikel 9

Følgende er ikke præmieberettigede:

- a) dyrkede vinarealer, for hvilke der i de fem foregående produktionsår er konstateret overtrædelser af EF-plantningsbestemmelserne eller de nationale plantningsbestemmelser
- b) vinarealer, der ikke længere passes
- c) vinarealer, der er blevet beplantet i de fem foregående produktionsår
- d) vinarealer, for hvilke der er udbetalt omstrukturingsstøtte i de fem foregående produktionsår.

Artikel 10

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75. Disse bestemmelser omfatter navnlig:

- a) datoerne for forelæggelsen af ansøgninger om rydning og for gennemførelsen heraf
- b) betingelserne for udbetaling
- c) maksimumspræmien, jf. artikel 8, stk. 5
- d) miljøhensyn.

KAPITEL III

OMSTRUKTURERING

Artikel 11

1. Der indføres en ordning for omstrukturering af vinarealer.

2. Ordningens mål er at tilpasse produktionen til efterspørgslen og at fremme:

- a) bevarelse og udvikling af bæredygtige vinavlssystemer
- b) metoder til udnyttelse af landbrugsjorden, som er forenelige med beskyttelse og forbedring af miljøet, landskabet og dets særpræg, naturressourcerne, jordbunden og den genetiske diversitet

- c) en miljøvenlig ekstensivering af vinavlen
- d) anvendelse af miljøplanlægning i vinavlen.

3. Ordningen skal omfatte:

- a) sortsomlægning
- b) flytning af vinarealer
- c) forbedring af driftsmetoder i tilknytning til ordningens mål.

Ordningen omfatter ikke den normale fornyelse af dtjente vinarealer.

4. Ordningen kan kun anvendes i de områder af en medlemsstat, for hvilke medlemsstaten har udarbejdet den oversigt over vinproduktionskapaciteten, som omhandles i artikel 16.

Artikel 12

1. Der kan udarbejdes forslag til omstrukturingsplaner af:

- a) medlemsstaterne
- b) regioner i medlemsstaterne
- c) producentorganisationer
- d) brancheorganisationer.

2. Hvis planen ikke er udarbejdet af medlemsstaten selv, er den ansvarlig for at godkende eller afvise den.

3. Planerne skal være i overensstemmelse med dette kapitel og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Artikel 13

1. Der udbetales kun omstrukturingsstøtte, hvis der er udarbejdet planer, som eventuelt skal være godkendt. Støtten ydes som:

- a) kompensation til producenterne for indkomsttab i forbindelse med gennemførelse af planen
- b) bidrag til de materielle omstrukturingsomkostninger.

2. Producenternes kompensation for indkomsttab kan bestå i:

- a) tilladelse til dyrkning af både gamle og nye vinstokke i en bestemt periode, som ikke må overstige tre år; uanset bestemmelserne i kapitel I i nærværende afsnit

- b) finansiel kompensation fra EF.

3. EF's tilskud til de materielle omstrukturingsomkostninger kan højst udgøre 50 % af disse omkostninger. I regioner, der er klassificeret som mål 1-områder efter Rådets forordning (EF) nr. .../..⁽¹⁾ (om generelle bestemmelser om strukturfondene), kan EF's tilskud dog højst udgøre 75 %. Medlemsstaterne må i ingen af tilfældene give omkostningstilskud.

Artikel 14

1. Kommissionen udbetaler hvert år indledende bevillinger til medlemsstaterne baseret på objektive kriterier, hvor der tages hensyn til særlige forhold og behov og den indsats, der skal gøres under hensyntagen til ordningens mål.

2. De indledende bevillinger skal tilpasses på grundlag af de reelle udgifter og medlemsstaternes reviderede overslag over udgifter, idet der tages hensyn til ordningens mål og de disponible midler.

Artikel 15

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75. Disse bestemmelser kan navnlig omfatte:

- a) mindstestørrelse for de pågældende vinarealer
- b) bestemmelser om anvendelsen af genbeplantningsretigheder, som er etableret i henhold til planerne
- c) bestemmelser, der forebygger en forøgelse af produktionen i henhold til dette kapitel
- d) maksimumsstøtten pr. hektar.

KAPITEL IV

OPLYSNINGER OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 16

Oversigten over vinproduktionskapaciteten skal indeholde oplysninger om følgende:

- a) den pågældende medlemsstats vinarealer

⁽¹⁾ EFT L ...

- b) de pågældende sorter
- c) de plantnings- og genbeplantningsrettigheder, der er tildelt producenter eller tilført reserver
- d) de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til nærværende afsnit.

Artikel 17

1. Kommissionen kan vurdere:
 - a) produktionen af de forskellige vinprodukter
 - b) den industrielle anvendelse af disse produkter
 - c) udviklingen i forbruget af vin og andre produkter fra vinsektoren, der kan konsumeres i uforandret stand
 - d) forvaltningen af markedet og behovet for regulering af udbuddet.
2. Kommissionen kan til vurderingen indhente bistand udefra.

Artikel 18

1. Producenterne af druer til vinfremstilling samt most- og vinproducenterne anmelder hvert år, hvor store mængder der er produceret fra den seneste høst.
2. Most- og vinproducenterne samt de handlende, bortset fra detailhandlere, anmelder hvert år, hvor store deres lagre af most og vin er, uanset om de stammer fra indeværende eller tidligere års høst. Most og vin, der er importeret fra tredjelande, anføres separat.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne klassificerer vinstoksorterne. Alle vinstoksorter i klassificeringen skal tilhøre arten *Vitis vinifera* eller være en krydsning af denne art med andre arter af *Vitis*-slægten.
2. I klassificeringen anfører medlemsstaterne de vinstoksorter, der er egnede til produktion af hver af de kvbd, der produceres på deres område. Disse sorter skal være af arten *Vitis vinifera*.
3. Medmindre andet er fastsat i mere restriktive EF-bestemmelser, er det kun de vinstoksorter, der er anført i klassificeringen, som må plantes, genplantes eller podes i EF.

4. Arealer med vinstoksorter, der ikke er anført i klassificeringen, skal ryddes, medmindre produktionen fra disse arealer udelukkende er beregnet til vinproducentens families eget brug. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere denne undtagelse.

5. Hvis en sort udgår af klassificeringen, skal den ryddes senest efter 15 år.

Artikel 20

Bestemmelserne om EF-fortegnelsen over vindyrkningsarealer er fastsat i forordning (EØF) nr. 2392/86.

Artikel 21

Kapitel I og II i nærværende afsnit finder kun anvendelse i de medlemsstater, hvor vinproduktionen overstiger 25 000 hl pr. produktionsår. Denne produktion beregnes på grundlag af den gennemsnitlige produktion i de fem sidste produktionsår.

Artikel 22

Medlemsstaterne kan vedtage strengere nationale regler vedrørende nyplantning af eller genbeplantning med vinstokke.

Medlemsstaterne kan foreskrive, at de i dette afsnit omhandlede ansøgninger og oplysninger skal suppleres med andre angivelser, der måtte være nødvendige for at overvåge udviklingen i vinproduktionskapaciteten.

Artikel 23

1. Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75. Bestemmelserne kan navnlig omhandle:

- a) hvilket format, oplysningerne til den fortegnelse, der omhandles i artikel 16, skal have, og hvor detaljerede de skal være
- b) forvaltningen af klassificeringen af vinstoksorterne.

2. Der kan efter proceduren i artikel 75 fastsættes bestemmelser om udstedelse af et ledsagedokument for vegetativt formeringsmateriale af vinstokke og gennemførelsesbestemmelser hertil, herunder kontrolbestemmelser.

3. Forordning (EØF) nr. 2392/86 kan ændres eller ophæves efter proceduren i artikel 75.

4. Efter proceduren i artikel 75 afgøres det, om en medlemsstat har udarbejdet den oversigt, der omhandles i artikel 16, og om beslutningen herom skal ophæves

under visse omstændigheder, f. eks. hvis medlemsstaten har undladt at foretage den fornødne ajourføring af oversigten.

AFSNIT III

MARKEDSMEKANISMER

KAPITEL I

STØTTE TIL PRIVAT OPLAGRING

Artikel 24

1. Der ydes støtte til privat oplagring af:
 - a) bordvin
 - b) druemost, koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost.
2. Støtten ydes på betingelse af, at der i perioden fra den 16. december til den 15. februar det følgende år indgås en langfristet oplagringskontrakt med interventionsorganerne på endnu ikke fastsatte betingelser.
3. Der indgås langfristede oplagringskontrakter for en periode, der udløber:
 - a) tidligst den 1. september efter indgåelsen af kontrakten for bordvin og tidligst den 1. august efter indgåelsen af kontrakten for druemost, koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost
 - b) senest den 30. november efter indgåelsen af kontrakten.

Artikel 25

1. Indgåelsen af oplagringskontrakter afhænger af visse betingelser, især med hensyn til de pågældende produkters kvalitet.
2. For bordvin skal oplagringskontrakterne indeholde klausuler, hvorefter støtten kan indstilles for samtlige eller en del af de oplagrede mængder og producenteres tilsvarende forpligtelser ophører, hvis markedspriserne for den pågældende type bordvin overstiger et niveau, som skal fastsættes.
3. Støtten til privat oplagring må kun dække de tekniske omkostninger ved oplagringen og renterne, der begge fastsættes efter en standardsats.

Artikel 26

4. For koncentreret druemost kan beløbet justeres med en koefficient svarende til koncentrationsgraden.
 1. Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75. Bestemmelserne kan navnlig omfatte:
 - a) fastsættelse af det beløb, den sats og den koefficient, der omhandles i artikel 25
 - b) at langfristede oplagringskontrakter for bordvin kun kan indgås for nærmere fastsatte typer bordvin
 - c) at druemost, der er omfattet af en langfristet oplagringskontrakt, helt eller delvis kan forarbejdes til koncentreret druemost eller til rektificeret koncentreret druemost i kontraktens gyldighedsperiode
 - d) regler om anvendelse af bestemmelserne for indstilling af støtten som omhandlet i artikel 25, stk. 2
 - e) at der ikke kan indgås langfristede oplagringskontrakter for druemost og koncentreret druemost bestemt til fremstilling af druesaft
 - f) kontraktens effektive gyldighedsperiode.
 2. Efter proceduren i artikel 75 kan det fastsættes:
 - a) at ordningen, for privat oplagring ikke skal anvendes, hvis markedssituationen viser, at den ikke er berettiget
 - b) at muligheden for at indgå yderligere langfristede oplagringskontrakter ophæves, hvis markedssituationen og den takt, som der allerede er indgået kontrakter i, taler herfor.

KAPITEL II

DESTILLATION

Artikel 27

1. Fuldstændig udpresning af persede eller upersede druer og udpresning af vinbærme er forbudt. Fornyet gæring af presserester fra vindruer til andre formål end destillation er forbudt.

2. Filtrering og centrifugering af vinbærme betragtes ikke som udpresning, hvis:

a) de fremstillede produkter er af sund og sædvanlig handelskvalitet, og

b) den således behandlede vinbærme ikke derved tørres.

3. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, der har fremstillet vin, skal levere samtlige biprodukter fra vinframstillingen til destillation. Der kan gøres hel eller delvis undtagelse for producenter, der kan bevise, at de har indgået langtidskontrakter om oplagring med virksomheder, der fremstiller aromatiseret vin.

4. Alkoholindholdet i biprodukterne skal mindst være på 10 % af alkoholindholdet udtrykt i volumen i den producerede vin, hvis vinen er fremstillet direkte af druer. Det skal være på mindst 5 %, hvis vinen er fremstillet af druemost, druemost i gæring eller ung ikke-færdiggæret vin.

Hvis denne procentsats ikke nås, skal den destillationspligtige levere en mængde vin af sin egen produktion, som sikrer, at procentsatserne overholdes.

5. Den i stk. 3 omhandlede leveringsforpligtelse kan i stedet opfyldes ved levering til en godkendt producent af vineddike.

6. Fysiske og juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, som ligger inde med biprodukter fra enhver anden forarbejdning af druer end vinframstilling, skal levere disse til destillation.

7. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den i stk. 3, 4 og 5 nævnte destillationsforpligtelse for alle deres producenter eller for nogle af disse erstattes af en ordning med kontrolleret tilbagebetaling af biprodukter eller af en anden ordning, der sikrer, at biprodukterne ikke vil blive anvendt i vinsektoren. Sådanne ordninger skal gennemføres på grundlag af objektive kriterier. Anvendes en sådan

ordning, meddeler den pågældende medlemsstat Kommissionen de foranstaltninger, den har vedtaget.

8. Opkøbsprisen for presserester fra vindruer, for vinbærme og for vin, der leveres til destillation, er på 0,995 ECU/% vol/hl.

9. Den pris, destillationsvirksomheden betaler, må ikke være lavere end opkøbsprisen.

10. Destillationsvirksomheden kan:

a) opnå støtte for det produkt, der skal destilleres, på betingelse af, at destillatet har et alkoholindhold på mindst 52 % vol, eller

b) levere destillatet til interventionsorganet på betingelse af, at det har et alkoholindhold på mindst 92 % vol.

11. Det kan besluttes, at der i stedet for levering til interventionsorganet kan leveres til en erhvervsdrivende, der har deltaget i en licitation vedrørende salg med henblik på afsætning af destillater.

12. Stk. 1-11 finder ikke anvendelse på druesaft og koncentreret druesaft, eller på druemost og koncentreret druemost, der er bestemt til framstilling af druesaft.

Artikel 28

1. Hvis vin framstillet af druesorter, der i klassificeringen for samme administrative enhed er opført både som druesorter til persning og som druesorter til andre formål, mængdemæssigt overstiger den sædvanligvis framstillede mængde, og den overskydende mængde ikke udføres i det pågældende produktionsår, skal denne mængde destilleres inden en dato, der nærmere skal fastsættes. Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser, må sådan vin kun afsættes til destillation.

2. Ved fastlæggelsen af den sædvanligvis framstillede mængde vin tages der især hensyn til:

a) den mængde, der er framstillet i løbet af en endnu ikke fastsat referenceperiode

b) den mængde vin, der er forbeholdt traditionelle anvendelsesformål.

3. Opkøbsprisen for vin, der leveres til destillation efter denne artikel, er på 1,34 ECU/% vol/hl.

4. Den pris, destillationsvirksomheden betaler, må ikke være lavere end opkøbsprisen.

5. Destillationsvirksomheden kan:
- opnå støtte for det produkt, der skal destilleres på betingelse af, at destillatet har et alkoholindhold på mindst 52 % vol, eller
 - levere destillatet til interventionsorganet på betingelse af, at det har et alkoholindhold på mindst 92 % vol.
6. Det kan besluttes, at der i stedet for levering til interventionsorganet kan leveres til en erhvervsdrivende, der har deltaget i en licitation vedrørende salg med henblik på afsætning af destillater.
7. Denne artikel anvendes uanset artikel 1, stk. 2.

Artikel 29

- EF kan yde støtte til destillation af bordvin og vin egnet til fremstilling af bordvin for at sikre de sædvanlige vinforsyninger til sektoren for konsumalkohol.
- Støtten ydes i form af en primær støtte og en sekundær støtte til destillationsvirksomhederne.
- Den primære støtte betales på grundlag af den mængde bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin, der destilleres.
- Størrelsen af den primære støtte skal afspejle:
 - nødvendigheden af, at destillationsvirksomhedernes gennemsnitlige betaling til vinproducenterne skal være på 2,488 ECU/% vol/hl
 - behovet for at sikre forsyningerne til de traditionelle anvendelser i sektoren for konsumalkohol til konkurrencedygtige priser.
- Den primære støtte ydes på grundlag af en ordning med kontrakter, der indgås mellem destillationsvirksomheder og vinproducenter.
- Den sekundære støtte har form af en betaling for oplagring af det fremstillede destillat. Formålet hermed er, at gøre det lettere af få den primære støtteordning til at fungere hensigtsmæssigt.

Artikel 30

- Der kan indføres krsedestillation i tilfælde af ekstraordinære markedsforstyrrelser som følge af stor overskudsproduktion og/eller kvalitetsproblemer.

- Foranstaltningen skal have til formål:
 - at fjerne særlige overskydende mængder
 - at sikre kontinuerlige forsyninger fra høst til høst.
- Foranstaltningen skal være frivillig for producenterne.
- Foranstaltningen kan begrænses til bestemte vinkategorier eller til bestemte produktionsområder.

Artikel 31

Alkohol, som interventionsorganet har overtaget, afsættes på offentlige auktioner eller ved licitation. Den må ikke afsættes i sektoren for alkohol til konsum.

Hvis forsyningerne til den del af nævnte sektor, hvor anvendelsen af vinalkohol er obligatorisk, ikke kan sikres gennem anvendelsen af artikel 29, kan det dog vedtages, at sådan alkohol kan afsættes til denne sektor.

Artikel 32

- For vin, hvis alkoholindhold producenterne har øget ved tilsætning af saccharose eller most, hvortil der er ydet støtte efter artikel 34, nedsættes den opkøbspris, der er fastsat for hver enkelt destillation, bortset fra den i artikel 27 omhandlede, for hvert vindyrkningsområde med ét og samme standardbeløb beregnet på grundlag af størrelsen af den i artikel 34 omhandlede støtte, og den for det pågældende vindyrkningsområde foreskrevne forøgelse af alkoholindholdet.
- På anmodning af den berørte producent foretages nedsættelsen kun for de mængder, hvis alkoholindhold er blevet forøget som anført i stk. 1.

Artikel 33

- Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75. De kan blandt andet vedrøre:
 - de i dette kapitel omhandlede undtagelser
 - for så vidt angår artikel 27 og 28, betingelserne for gennemførelsen af destillation, bestemmelsen af alkoholindholdet i den fremstillede vin, betingelserne for levering af produkter til interventionsorganet, og

opkøbspriserne for de destillater, som interventionsorganerne kan overtage, eller kriterierne for fastsættelsen af disse priser

- c) minimumskravene med hensyn til presserester og vinbærme
- d) de betingelser, på hvilke den i artikel 27, stk. 7, omhandlede kontrollerede tilbagetrækning kan finde sted
- e) de sædvanligvis fremstillede mængder vin som omhandlet i artikel 28, stk. 2
- f) de nærmere regler for anvendelsen af den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 30, herunder de produkter, den omfatter, og anvendelsen af destillaterne, navnlig for at undgå forstyrrelser af markedet for alkohol og spiritus.

2. Efter proceduren i artikel 75 vedtages de støttebeløb, der er omhandlet i artikel 27 og 28, og som vil gøre det muligt at afsætte de fremstillede produkter, de støttebeløb, der er omhandlet i artikel 29, og bestemmelserne om de omstændigheder, der kan udløse den i artikel 30 omhandlede foranstaltning, og som størrelsen af og formen for EF's finansielle bidrag til nævnte foranstaltning.

KAPITEL III

ANVENDELSESSTØTTE

Artikel 34

1. Der ydes støtte for anvendelse af:

- a) koncentreret druemost
- b) rektificeret koncentreret druemost

produceret i EF, når disse produkter anvendes med henblik på at forhøje alkoholindholdet som omhandlet i bilag IV, afsnit C, og bilag V, afsnit F.

2. Ydelsen af støtten kan forbeholdes produkter fra vinavlszone C III, hvis det uden denne foranstaltning ikke er muligt at opretholde samhandelsmønsteret for most og for vin til sammenstikning.

3. Støttebeløbet fastsættes i ecu pr. % vol potentielt alkoholindhold pr. hektoliter koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost under hensyntagen til forskellen mellem omkostningerne ved tilsætning af nævnte produkter og omkostningerne ved tilsætning af saccharose.

Artikel 35

1. Der ydes støtte for anvendelse af:

- a) druemost og koncentreret druemost, som er produceret i EF med henblik på forarbejdning til druesaft eller fremstilling af andre produkter af sådan druesaft
- b) druemost og koncentreret druemost, som er produceret i vinavlszone C III med henblik på fremstilling i Det Forenede Kongerige og Irland af produkter hørende under KN-kode 2206 00, for hvilke disse medlemsstater i medfør af bestemmelser vedtaget efter artikel 51, kan give tilladelse til anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori udtrykket »vin« forekommer
- c) koncentreret druemost, som er produceret i EF, og som er hovedbestanddel i en række produkter, der markedsføres i Det Forenede Kongerige og i Irland med tydelige anvisninger til forbrugeren med henblik på at fremstille en vinlignende hjemmelavet drikkevare.

2. Som undtagelse fra stk. 1, litra b), kan det, hvis den geografiske begrænsning i forbindelse med produktion af druemost og koncentreret druemost giver anledning til konkurrencefordrejning, besluttes at udvide støttens anvendelsesområde til også at omfatte druemost og koncentreret druemost, som er produceret i andre områder i EF end i vinavlszone C III.

3. Støtten kan kun ydes for anvendelse af produkter fremstillet af sorter, der er klassificeret udelukkende som vinstoksorter med druer til persning eller som både vinstoksorter med druer til persning og vinstoksorter til andre formål, og kan ligeledes ydes for druer af EF-oprindelse af nævnte sorter.

4. Støtten fastsættes således, at forsyningsomkostningerne for druemost og koncentreret druemost af EF-oprindelse er af en sådan størrelse, at de traditionelle afsætningsmarkeder herfor kan opretholdes.

5. Af den i stk. 1, litra a), omhandlede støtte tilbageholdes en endnu ikke fastsat del til gennemførelse af salgskampagner til fremme af forbruget af druesaft. Med henblik på gennemførelsen af sådanne kampagner kan støtten fastsættes til et højere beløb end det, der følger af stk. 4.

Artikel 36

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75. De kan blandt andet vedrøre:

- a) betingelserne for ydelse af den støtte, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1
- b) de fornødne foranstaltninger til at sikre kontrol med anvendelsen af de produkter, der er nævnt i artikel 35, stk. 1
- c) størrelsen af den støtte, der er omhandlet i artikel 34 og 35, som fastsættes inden begyndelsen af hvert produktionsår
- d) den i artikel 35, stk. 2, omhandlede beslutning.

i dette afsnit fastsatte interventionsforanstaltninger, hvis de i en endnu ikke fastlagt referenceperiode har opfyldt ovennævnte forpligtelser. Denne periode og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 38

1. Konstateres der for en vintype excessivt for høje priser på EF-markedet, og skønnes det, at denne situation vil være ved og medføre markedsforstyrrelser, kan Kommissionen træffe de fornødne foranstaltninger.

2. I det omfang det er nødvendigt for at støtte markedet for bordvin, kan der for de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter, bortset fra bordvin, træffes interventionsforanstaltninger efter proceduren i artikel 75.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 37

Producenter, der er undergivet de i artikel 27 og 28 omhandlede forpligtelser, kan komme i betragtning til de

AFSNIT IV

PRODUCENTORGANISATIONER OG BRANCHEORGANISATIONER

KAPITEL I

PRODUCENTORGANISATIONER

Artikel 39

1. I denne forordning forstås ved »producentorganisation« en juridisk person:

- a) som er oprettet på initiativ af producenter af produkter, der er omfattet af denne forordning
- b) som navnlig har til formål:
 - i) at sikre, at produktionen planlægges og tilpasses til efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde
 - ii) at fremme koncentrationen af udbuddet og markedsføringen af medlemmernes produktion
 - iii) at reducere produktionsomkostningerne og regulere producentpriserne
 - iv) at fremme dyrkningsformer, produktionsmetoder og affaldshåndteringer, der er miljøvenlige, navnlig hvad angår beskyttelse af kvaliteten af vand, jord og landskaber og bevarelse og/eller fremme af biologisk mangfoldighed

c) hvis vedtægter bl. a. forpligter de tilsluttede producenter til:

- i) at anvende de regler, producentorganisationen har vedtaget for rapportering om produktionen, for produktion, for afsætning og for miljøbeskyttelse
- ii) for så vidt angår produktion af et af de i litra a) omhandlede produkter på en given bedrift kun at være medlem af én af de i litra a) omhandlede producentorganisationer
- iii) at afsætte hele deres produktion af de pågældende produkter gennem producentorganisationen. Hvis producentorganisationen tillader det, kan de producenter, der er medlemmer, dog på vilkår, som fastsættes af organisationen:
 - direkte fra deres bedrift sælge indtil 25 % af deres produktion til forbrugere til disses personlige brug, og yderligere
 - selv eller gennem en anden producentorganisation, der er udpeget af deres egen producentorganisation, afsætte produkter, som udgør en beskeden mængde i forhold til den mængde, der kan afsættes gennem deres egen producentorganisation

- gennem en anden producentorganisation, der er udpeget af deres egen producentorganisation, afsætte produkter, som på grund af deres kendetegn ikke normalt hører med til deres egen organisations forretningsmæssige aktiviteter
- iv) at give producentorganisationen de oplysninger, den ønsker til statistiske formål, bl. a. vedrørende dyrkningsareal, høst, udbytte og direkte salg
- d) hvis vedtægter har bestemmelser:
 - i) om proceduren for fastlæggelse, vedtagelse og ændring af regler, der er omhandlet i litra c), nr. i)
 - ii) om, at medlemsstaterne skal erlægge de nødvendige finansielle bidrag til finansiering af producentorganisationen
 - iii) til sikring af, at de tilsluttede producenter på demokratisk vis kan udøve kontrol med deres organisation og dens beslutninger
 - iv) om sanktioner, såvel for overtrædelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser, bl. a. manglende betaling af finansielle bidrag, som for overtrædelse af producentorganisationens regler
 - v) om optagelse af nye medlemmer, herunder en minimumsperiode for medlemskab
 - vi) om de regnskabsmæssige og budgetmæssige regler, der er nødvendige, for at organisationen kan fungere
- e) som er anerkendt af den pågældende medlemsstat efter stk. 2.

2. Medlemsstaterne anerkender producentsammenslutninger, der anmoder herom, som producentorganisationer efter denne forordning, hvis:

- a) de opfylder betingelserne i stk. 1 og i så henseende bl. a. godtgør, at de repræsenterer et mindste antal producenter og en mindste mængde af den markedsnede produktion, som fastlægges efter proceduren i artikel 75
- b) de frembyder tilstrækkelig garanti med hensyn til gennemførelsen, varigheden og effektiviteten af deres indsats
- c) de reelt gør det muligt for deres medlemmer at opnå den fornødne tekniske bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrkningsmetoder

- d) de reelt dels stiller sådanne tekniske faciliteter til rådighed for deres medlemmer, som er nødvendige til oplagring, emballering og afsætning af produkterne, dels sikrer en passende handels-, regnskabs- og budgetmæssig forvaltning af de opgaver, de påtager sig.

Artikel 40

1. Medlemsstaterne skal:
 - a) træffe beslutning om anerkendelse af en producentorganisation senest tre måneder efter, at der er indgivet ansøgning med den fornødne dokumentation
 - b) regelmæssigt kontrollere, om producentorganisationerne overholder betingelserne for anerkendelse, og, hvis dette ikke er tilfældet, anvende sanktioner over for disse organisationer og om nødvendigt træffe beslutning om tilbagekaldelse af anerkendelsen
 - c) inden to måneder give Kommissionen meddelelse om enhver beslutning om meddelelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse.
2. Kommissionen sikrer ved kontrol, at artikel 39, stk. 1, litra b), i nærværende artikel overholdes, og den anmoder på grundlag af kontrollen eventuelt medlemsstaterne om at tilbagekalde meddelte anerkendelser.

Artikel 41

1. Hvis en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer, der har vedtaget samme regler, og som udøver sin virksomhed i et bestemt økonomisk område, anses for at være repræsentativ for produktionen og producenterne af et givet produkt i dette område, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra organisationen eller sammenslutningen forpligte de producenter, der er etableret i området, og som ikke er medlem af en af de ovennævnte organisationer, til at følge de regler, der er nævnt i artikel 39, stk. 1, litra c) nr. i).
2. I denne artikel forstås ved »økonomisk område« et geografisk område, der omfatter dyrkningsområder, som grænser op til eller ligger nær ved hinanden, og som har ensartede produktions- og afsætningsvilkår.
3. En producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer anses for at være repræsentativ efter stk. 1, hvis den omfatter mindst to tredjedele af producenterne i det økonomiske område, hvor den virker, og mindst to tredjedele af produktionen i dette område.

4. Regler, der gøres bindende for alle producenter i et bestemt økonomisk område:

- a) må ikke skade andre producenter i medlemsstaten eller i EF
- b) gælder ikke, medmindre det udtrykkeligt er fastsat, for produkter, som leveres til forarbejdning ifølge en kontrakt, der er underskrevet inden produktionsårets begyndelse, undtagen hvad angår reglerne om rapportering om produktionen
- c) må ikke stride mod EF-bestemmelserne og de nationale bestemmelser.

5. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, de har gjort bindende for alle producenter i et bestemt økonomisk område. Disse regler offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

6. Kommissionen beslutter, at en medlemsstat skal ophæve den udvidelse af reglernes anvendelsesområde, den har vedtaget:

- a) hvis den konstaterer, at en sådan udvidelse medfører, at konkurrencen udelukkes inden for en væsentlig del af det indre marked, eller at den frie samhandel skades, eller at målene i traktatens artikel 39 bringes i fare
- b) hvis den konstaterer, at traktatens artikel 85, stk. 1, finder anvendelse på den aftale, vedtagelse eller samordnede praksis, for hvilken udvidelsen er vedtaget; Kommissionens beslutning vedrørende en sådan aftale, vedtagelse eller samordnet praksis får først virkning fra tidspunktet for konstateringen
- c) hvis den ved en efterfølgende kontrol konstaterer, at bestemmelserne i nærværende artikel ikke er blevet overholdt.

7. Anvendes stk. 1, kan den pågældende medlemsstat på grundlag af forelagt dokumentation beslutte, at de producenter, der ikke er medlemmer, skal betale organisationen henholdsvis sammenslutningen et bidrag svarende til den del af de finansielle bidrag, medlemmerne betaler, som anvendes til at dække:

- a) administrationsomkostningerne i forbindelse med anvendelsen af de regler, der er omhandlet i stk. 1, eller
- b) de udgifter til forskning, markedsundersøgelser og salgsfremmende foranstaltninger, som organisationen eller sammenslutningen gennemfører, og som alle producenterne i området drager fordel af.

8. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen en liste over økonomiske områder som omhandlet i stk. 2. Senest en måned efter meddelelsen godkender Kommissionen listen, eller den træffer efter samråd med den pågældende medlemsstat beslutning om de ændringer, medlemsstaten skal foretage heri. Den godkendte liste offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

KAPITEL II

BRANCHEORGANISATIONER

Artikel 42

1. I denne forordning forstås ved »anerkendt brancheorganisation«, i det følgende benævnt »brancheorganisation«, en juridisk person:

- a) der er en sammenslutning af repræsentanter for erhvervsaktiviteter inden for produktion og/eller afsætning og/eller forarbejdning af produkter, der er omfattet af denne forordning.
- b) der er oprettet på initiativ af alle eller en del af de organisationer eller sammenslutninger, den består af
- c) der i en eller flere regioner i EF udøver en række af nedenstående aktiviteter under hensyntagen til forbrugernes interesser:
 - i) medvirken til et bedre kendskab til og en større åbenhed omkring produktionen og markedet
 - ii) medvirken til en bedre koordinering af markedsføringen af produkterne, bl. a. gennem forskning eller markedsundersøgelser
 - iii) udarbejdelse af standardkontakter, der er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne
 - iv) bedre udnyttelse af produktionsmulighederne
 - v) informationer og forskning, der er nødvendig for produktionsomlægning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse
 - vi) forskning i metoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og andre rå- og hjælpestoffer, samtidig med at produktkvaliteten sikres, og jorden og vandet beskyttes
 - vii) udvikling af metoder og redskaber til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions-, fremstillings- og afsætningsled

- viii) bedre udnyttelse og beskyttelse af økologisk landbrug, oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser
 - ix) fremme af integreret produktion og andre miljøvenlige produktionsmetoder
- d) der på de i stk. 2 fastsatte betingelser er blevet anerkendt af den pågældende medlemsstat.

2. Hvis strukturerne i en medlemsstat berettiger dertil, kan medlemsstaterne anerkende organisationer, der anmoder herom, og som er etableret på deres område, som brancheorganisationer, hvis:

- a) de udøver deres aktiviteter i en eller flere regioner i det pågældende område
- b) de repræsenterer en betydelig andel af produktionen og/eller afsætningen og/eller forarbejdningen af de af denne forordning omfattede produkter i den eller de pågældende regioner, og de, hvis de dækker flere regioner, kan fremlægge bevis for en mindste repræsentativitet for hver af de produktionsgrene, de repræsenterer, i hver af de pågældende regioner
- c) de udøver flere af de i stk. 1, litra c), nævnte aktiviteter
- d) de ikke selv foretager produktion, forarbejdning eller afsætning af produkter omfattet af denne forordning
- e) de ikke lægger hindringer i vejen for, at den fælles markedsordning kan fungere efter hensigten, og ikke udøver nogen af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1.

3. Inden anerkendelsen meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvilke brancheorganisationer der har ansøgt om anerkendelse, og giver alle relevante oplysninger om, hvor repræsentative de er, og hvilke aktiviteter de udøver, samt alle øvrige oplysninger, der er nødvendige for en vurdering. Kommissionen kan gøre indsigelse mod anerkendelsen inden to måneder fra det tidspunkt, hvor den får meddelelsen.

4. Medlemsstaterne skal:

- a) træffe beslutning om anerkendelse senest tre måneder efter, at der er indgivet ansøgning med den fornødne dokumentation
- b) regelmæssigt kontrollere, om brancheorganisationerne overholder betingelserne for anerkendelse og, hvis dette ikke er tilfældet, anvende de gældende sanktioner over for disse organisationer og om nødvendigt træffe beslutning om tilbagekaldelse af anerkendelsen

c) tilbagekalde anerkendelsen:

- i) hvis betingelserne for anerkendelse efter denne forordning ikke længere er opfyldt
 - ii) hvis brancheorganisationen overtræder et eller flere af forbuddene i artikel 43, stk. 1, uden at dette i øvrigt berører eventuelle andre sanktioner efter national lovgivning
- d) inden to måneder give Kommissionen meddelelse om enhver beslutning om meddelelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse.

5. Der kan kun anerkendes én producentorganisation for produktionen af kvbd i en given region.

6. Kommissionen sikrer ved kontrol, at stk. 2 og 4, litra b), overholdes, og kan på grundlag af kontrollen anmode medlemsstaterne om at tilbagekalde meddelte anerkendelser.

7. Anerkendelsen indebærer tilladelse til at udøve de i stk. 1, litra c), anførte aktiviteter på de i denne forordning fastsatte betingelser.

8. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, en liste over de anerkendte brancheorganisationer med angivelse af det økonomiske område eller området for deres virksomhed samt deres aktiviteter efter artikel 44. Også tilbagekaldelser af anerkendelser offentliggøres.

Artikel 43

1. Uanset artikel 1 i Rådets forordning nr. 26 ⁽¹⁾ anvendes traktatens artikel 85, stk. 1, ikke på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der vedtages af anerkendte brancheorganisationer med henblik på gennemførelse af de i artikel 42, stk. 1, litra c), opregnede aktiviteter, som:

- a) ikke omfatter prisfastsættelse (jf. dog foranstaltninger, som brancheorganisationerne træffer i henhold til særlige EF-bestemmelser)
- b) medfører nogen form for afskærmning af EF-markederne
- c) medfører forskelsbehandling og fjerner konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende produkter, eller

⁽¹⁾ EFT 30 af 20.4.1962, s. 993/62.

d) medfører konkurrenceforvridning, som ikke er absolut nødvendig for at brancheorganisationens aktiviteter kan opfylde de tilstræbte mål i den fælles landbrugspolitik.

2. En kommissionsbeslutning, der erklærer, at traktatens artikel 85, stk. 1, anvendes på den pågældende aftale, vedtagelse eller samordnede praksis, kan først få virkning fra datoen for beslutningens meddelelse til den pågældende brancheorganisation.

Artikel 44

1. Hvis en brancheorganisation, der udøver sin virksomhed i én eller flere bestemte regioner i en medlemsstat, anses for at være repræsentativ for produktionen og/eller afsætningen og/eller forarbejdningen af et bestemt produkt, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra organisationen i en begrænset periode forpligte de i regionen/regionerne etablerede erhvervsdrivende, det være sig individuelle erhvervsdrivende eller sammenslutninger, som ikke er medlemmer af organisationen, til at følge bestemte aftaler, vedtagelser eller en bestemt samordnet praksis, som er vedtaget inden for organisationen.

2. En brancheorganisation anses for at være repræsentativ efter stk. 1, når den omfatter mindst to tredjedele af produktionen og/eller afsætningen og/eller forarbejdningen af det eller de pågældende produkter i den eller de pågældende regioner i en medlemsstat. Dækker en ansøgning om at udvide reglernes anvendelsesområde flere regioner, skal brancheorganisationen fremlægge bevis for en mindste repræsentativitet for hver af de produktionsgrene, den repræsenterer, i hver af de pågældende regioner.

3. De regler, hvis anvendelsesområde skal vedrøre et af følgende emneområder:

- a) rapportering om produktionen og markedet
- b) strengere regler for produktionen end dem, der i givet fald er fastsat i EF-bestemmelserne og de nationale bestemmelser
- c) udarbejdelse af standardkontrakter, som er forenelige med EF-bestemmelserne

d) regler for afsætning

e) regler for miljøbeskyttelse

f) foranstaltninger til salgsfremme og bedre udnyttelse af produktionen

g) foranstaltninger vedrørende beskyttelse af økologisk landbrug, oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser.

Reglerne skal have været gældende i mindst ét produktionsår, de må kun være bindende i højst tre produktionsår, og de må ikke skade erhvervsdrivende, hverken i medlemsstaten eller i EF som helhed.

Artikel 45

1. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, de har gjort bindende for alle erhvervsdrivende i én eller flere regioner. Reglerne offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

2. Inden offentliggørelsen underretter Kommissionen den i artikel 74 omhandlede komité om enhver meddelelse om udvidelse af brancheaftaler.

3. Kommissionen beslutter i de i artikel 41, stk. 6, omhandlede tilfælde, at medlemsstaten skal tilbagekalde den udvidelse af reglerne, den har vedtaget.

4. Udvides reglernes anvendelsesområde for et eller flere produkter, og er en eller flere af de i artikel 44, stk. 3, første afsnit, omhandlede aktiviteter, der udøves af en anerkendt brancheorganisation, af generel økonomisk interesse for erhvervsdrivende, hvis virksomhed har forbindelse med det eller de pågældende produkter, kan den medlemsstat, der har meddelt anerkendelsen, beslutte, at individuelle erhvervsdrivende eller sammenslutninger, som ikke er medlemmer af organisationen, men som drager fordel af disse aktiviteter, skal betale organisationen et bidrag svarende til hele eller en del af det bidrag, medlemmerne betaler, hvis de pågældende bidrag tjener til dækning af udgifter, som er en direkte følge af udøvelsen af de pågældende aktiviteter.

AFSNIT V

**ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER OG BEHANDLINGSMETODER OG
PRODUKTSPECIFIKATIONER; BESKRIVELSE, BETEGNELSE, PRÆSENTATION OG
BESKYTTELSE**

KAPITEL I

**ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER OG
BEHANDLINGSMETODER OG
PRODUKTSPECIFIKATIONER**

Artikel 46

1. Der tillades for EF visse ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder for fremstilling af de produkter, der er omfattet af denne forordning, bortset fra druesaft og koncentreret druesaft og druemost og koncentreret druemost bestemt til fremstilling af druesaft.

2. De ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder skal udelukkende tjene til at sikre korrekt vinfremstilling, korrekt opbevaring og korrekt forarbejdning af produktet.

3. De tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder må hverken omfatte tilsætning af vand, medmindre dette er nødvendigt af særlige tekniske grunde, eller tilsætning af alkohol, undtagen druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, hedvin, mousserende vin, perlevin og vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation.

4. Medlemsstaterne kan med hensyn til de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder og produktspecifikationer indføre strengere bestemmelser for at sikre, at kvbd og bordvin, der har en geografisk betegnelse og er fremstillet på deres eget område, mousserende vin og hedvin bevarer de kendetegn, der i særlig grad kendetegner disse produkter. De skal meddele sådanne bestemmelser til Kommissionen, som giver de øvrige medlemsstater underretning herom.

5. Medmindre der træffes anden bestemmelse, må kun druer af sorter, der er opført som druesorter til persning i den klassificering, der udarbejdes efter artikel 19, samt deraf afledte produkter, i EF anvendes til fremstilling af:

- a) druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
- b) koncentreret druemost
- c) rektificeret koncentreret druemost
- d) vin egnet til fremstilling af bordvin
- e) bordvin

f) kvbd

g) hedvin

h) druemost i gæring, af let tørrede druer.

Artikel 47

1. De tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder for tilsætning, syring, afsyring og sødning og reglerne om indhold af svovldioxid og maksimumsindhold af flygtig syre er fastsat i bilag IV, afsnit A – G.

2. De tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder og reglerne vedrørende fremstilling af mousserende vin er fastsat i bilag IV, afsnit H. Disse regler gælder ikke for mousserende vin til diætetisk anvendelse.

3. De tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder og reglerne vedrørende fremstilling af hedvin er fastsat i bilag IV, afsnit I.

Artikel 48

1. Af produkter henhørende under KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29 må der i EF til direkte konsum kun udbydes eller leveres hedvin, mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, perlevin, perlevin tilsat kulsyre, kvbd, samt i givet fald uanset artikel 49, stk. 1, lovligt importeret vin og bordvin.

2. Bortset fra vin på flaske, hvor det kan godtgøres, at påfyldningen er sket før den 1. september 1971, må vin, bortset fra kvbd, som hidrører fra de i artikel 46, stk. 5, nævnte vinstoksorter, men som ikke svarer til definitionerne i punkt 12–18 i bilag I, kun anvendes til vinavlrens eget forbrug, til produktion af vineddike eller til destillation.

3. I år med ugunstige vejrforhold kan det besluttes, at produkter fra vinavlzone A og B, som ikke har det for den pågældende vinavlzone fastsatte naturlige minimums-

alkoholindhold udtrykt i volumen, i EF må anvendes til fremstilling af mousserende vin og mousserende vin tilsat kulsyre, hvis vinen har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 8,5 % vol, eller til fremstilling af perlevin tilsat kulsyre. I så fald foretages tilsætning inden for de grænser der er omhandlet i bilag IV, afsnit D, punkt 5.

4. Druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, må kun anvendes til fremstilling af produkter, der ikke henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for fremstilling på deres område af sådanne produkter.

5. Druesaft og koncentreret druesaft må ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin. Der føres kontrol med anvendelsen af disse produkter. Hensættelse til alkoholisk gæring af disse produkter er forbudt på EF's område.

6. Bestemmelserne i stk. 4 og 5 finder ikke anvendelse på produkter, der i Det Forenede Kongerige og Irland er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under KN-kode 2206 00, for hvilke medlemsstaterne efter artikel 51 kan tillade anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori udtrykket »vin« forekommer.

7. Vin, der er egnet til fremstilling af bordvin, men som ikke har det for bordvin krævede minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, må kun afsættes til fremstilling af mousserende vin, til eddikefremstilling, destillation og anden industriel anvendelse. Tilsætning til sådan vin samt sammenstikning heraf med bordvin med henblik på at hæve det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen til det for bordvin krævede niveau, må kun finde sted hos vinproducenten eller for dennes regning.

8. Af vinbærme og presserester fra vindruer må der hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum, bortset fra alkohol, brændevin eller piquettevin.

9. Piquettevin må, for så vidt som fremstilling heraf er tilladt i den pågældende medlemsstat, kun anvendes til destillation eller til vinavlerens eget forbrug.

10. Vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, må kun anvendes til destillation. Importeret vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, må dog anvendes til fremstilling af brændevin.

11. Druemost i gæring, af let tørrede druer, må kun bringes i omsætning med henblik på fremstilling af hedvin og kun i de vindyrkningsområder, hvor dette var traditionel praksis pr. 1. januar 1985.

Artikel 49

Følgende produkter må ikke udbydes eller leveres til direkte konsum:

- a) produkter, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21, 2204 29 og 2204 30 10, og som har været genstand for ønologisk behandling, der ikke er tilladt efter EF-bestemmelserne eller, i mangel deraf, efter national lovgivning
- b) produkter, der omhandles i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), og som ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet
- c) produkter, der omhandles i artikel 1, stk. 2, og som ikke svarer til definitionerne i bilag I.

Artikel 50

1. Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel og bilag IV vedtages efter proceduren i artikel 75. De kan blandt andet vedrøre:

- a) for så vidt angår bilag IV, afsnit A, overgangsforanstaltninger for vin produceret inden den 1. september 1986 og ændringer af listen over sådanne vine i punkt 2
- b) beslutninger, undtagelser, fravigelser, betingelser og lister som omhandlet i dette kapitel og i bilag IV
- c) anvendelsen af bilag IV, afsnit C – G, på produkter høstet i områder i EF, der ikke falder ind under de vinavlszoner, der er fastlagt i bilag III
- d) for så vidt angår bilag IV, afsnit I, de lister, der omhandles i punkt 2, litra b), og punkt 6, de fravigelser, der omhandles i punkt 4, litra b), og den anmeldelses- og registreringsprocedure, der er omhandlet i punkt 6.

2. Efter proceduren i artikel 75 vedtages følgende regler:

- a) de tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, bortset fra dem der er fastlagt i bilag IV, afsnit C – I, for produktion og opbevaring af produkter som omhandlet i artikel 46, stk. 1

- b) bestemmelserne om blanding og sammenstikning af druemost og vin; hvis der må foretages blanding af hvidvin og rødvin, må andelen af hvidvin i færdigvaren ikke overstige 10 %
- c) de nærmere bestemmelser om renheden og identiteten af de stoffer, der anvendes i forbindelse med ønologiske fremgangsmåder
- d) de administrative bestemmelser om anvendelsen af de tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder; det kan heri fastsættes, at bestemte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder kun må anvendes under tilsyn af en af medlemsstaten autoriseret person, som besidder tilstrækkelig viden til at sikre produktets kvalitet, hygiejne og sundhed
- e) betingelserne for oplagring, omsætning og anvendelse af produkter som omhandlet i artikel 49 og listerne over produkter, der er undtaget fra kravene i nævnte artikel, samt fastlæggelsen af de kriterier, der i enkelttilfælde gør det muligt at undgå en urimelig hård behandling, de betingelser, på hvilke medlemsstaterne kan tillade oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, som ikke opfylder de i denne forordning fastsatte bestemmelser, bortset fra de i artikel 49, litra a), omhandlede, eller ikke opfylder bestemmelser fastsat efter denne forordning
- f) betingelserne for anvendelse af ikke-tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder i forsøgsøjemed.

3. Efter proceduren i artikel 75 vedtages analysemetoderne til bestemmelse af sammensætningen af de produkter, der er omfattet af denne forordning, og reglerne for konstatering af, om disse produkter har undergået en behandling, der er i strid med de tilladte ønologiske fremgangsmåder.

Efter samme procedure vedtages om nødvendigt grænseværdier for stoffer, hvis tilstedeværelse viser, at bestemte ønologiske fremgangsmåder er blevet anvendt, samt sammenligningstabeller for analyseresultater.

Er de i første afsnit nævnte EF-analysemetoder eller regler ikke fastsat for påvisning og bestemmelse af indholdet af de eftersøgte stoffer i det pågældende produkt, gælder dog:

- a) de analysemetoder, der er godkendt af generalforsamlingen for Det Internationale Vinkontor (OIV), og som dette kontor har offentliggjort
- b) hvis der ikke findes en passende analysemetode blandt dem, der er nævnt under litra a), en analysemetode, der er i overensstemmelse med de standarder, der er anbefalet af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), eller

- c) hvis ingen af de i litra a) og b) nævnte metoder er til rådighed og som følge af de pågældende metoders nøjagtighed, repeterbarhed og reproducerbarhed;
- i) en analysemetode, der er tilladt i den pågældende medlemsstat, eller
- ii) om nødvendigt, enhver anden egnet analysemetode.

Automatiserede analysemetoder, der anvendes i stedet for en EF-analysemetode, anses for ligestillede med de i første afsnit omhandlede EF-analysemetoder på betingelse af, at det efter proceduren i artikel 75 fastslås, at de opnåede resultater med hensyn til nøjagtighed, repeterbarhed og reproducerbarhed mindst svarer til de resultater, der opnås ved anvendelse af den tilsvarende EF-analysemetode.

KAPITEL II

BESKRIVELSE, BETEGNELSE, PRÆSENTATION OG BESKYTTELSE

Artikel 51

1. Der fastsættes regler for beskrivelse, betegnelse og præsentation af de produkter, der er omfattet af denne forordning. Disse regler skal navnlig tage hensyn til følgende mål:

- a) at forbrugernes legitime interesser beskyttes
- b) at producenternes legitime interesser beskyttes
- c) at det indre marked kan fungere efter hensigten
- d) at tilskynde til produktion af kvalitetsprodukter.

2. Reglerne skal navnlig omfatte bestemmelser:

- a) som foreskriver anvendelse af bestemte udtryk
- b) som tillader brug af bestemte udtryk på visse betingelser
- c) som tillader brug af bestemte udtryk, hvis vedkommende kan føre bevis for deres korrekthed
- d) som regulerer anvendelsen af geografiske betegnelser og traditionelle udtryk for kvbd og visse bordvine
- e) som regulerer beskyttelsen af og kontrolordninger for bestemte udtryk, herunder dem, der anvendes for kvbd; en sådan beskyttelse kan gælde for flere produkter end dem, der er anført i artikel 1, stk. 2.

3. Importerede vine til direkte konsum, der er beskrevet ved hjælp af en geografisk betegnelse, kan, for så vidt angår markedsføringen i EF, omfattes af den beskyttelse og de kontrolordninger, der er nævnt i artikel 2, litra e), under forudsætning af at der er tale om gensidighed.

4. Stk. 3 gennemføres ved hjælp af aftaler, der forhandles og indgås med de pågældende tredjelande efter proceduren i traktatens artikel 113.

Artikel 52

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til, at det på de betingelser, der er fastsat i artikel 23 og 24 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, bliver muligt for interesserede parter at forhindre, at en geografisk betegnelse til identifikation af et af de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter anvendes i EF for et produkt, som ikke har oprindelse på det sted, den geografiske betegnelse henviser til, også selv

om produktets sande oprindelse angives, eller den geografiske betegnelse benyttes i oversættelse eller ledsages af udtryk som »art«, »type«, »stil«, »efterligning« eller lignende.

2. I denne artikel forstås ved »geografisk betegnelse« en betegnelse, der tjener til at identificere et produkt som havende oprindelse i et tredjeland, der er medlem af Verdenshandelsorganisationen, eller i en region eller et område i det pågældende tredjeland, i de tilfælde, hvor produktets kvalitet, omdømme eller andre bestemte kendetegn hovedsageligt er knyttet til denne geografiske oprindelse.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse uanset andre særbestemmelser i EF-bestemmelserne om betegnelse og præsentation af de produkter, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 53

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75.

AFSNIT VI

KVBD FRA BESTEMTE REGIONER

Artikel 54

1. Ved »kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder« (i denne forordning benævnt »kvbd«) forstås vin, der opfylder bestemmelserne i dette afsnit.

2. Kategorien kvbd omfatter følgende underkategorier af kvalitetsvin:

- a) »kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder«, i det følgende benævnt »khvbd«, der er i overensstemmelse med definitionen af hedvin
- b) »mousserende kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder«, i det følgende benævnt »mkvbd«, der er i overensstemmelse med definitionen af mousserende vin, herunder mousserende kvalitetsvin af aromatisk type
- c) »kvalitetsperlevin fra bestemte dyrkningsområder«, i det følgende benævnt »kpvbd«, der er i overensstemmelse med definitionen af perlevin
- d) andre end de under litra a), b) og c) nævnte former for kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder.

3. Produkter egnet til fremstilling af kvbd defineres som:

a) vinstoksorter

b) friske druer

c) druemost

d) druemost i gæring

e) ung ikke-færdiggæret vin

f) vin.

4. Ved »mousserende kvalitetsvin« forstås mousserende vin (bortset fra mkvbd), der er i overensstemmelse med bilag V, afsnit K.

5. Medlemsstaterne sender Kommissionen listen over de kvbd, de har anerkendt, med nærmere oplysninger for hver kvbd om de nationale bestemmelser, der gælder for produktion og fremstilling af sådanne kvbd.

6. Kommissionen offentliggør listen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Artikel 55

1. Bestemmelserne for produktion af kvbd skal, som supplement til eventuelle nationale regler vedtaget i medfør af artikel 57, stk. 1, litra a), under hensyntagen til de traditionelle produktionsbetingelser i det omfang, disse ikke har uheldige virkninger for tilskyndelsen til kvalitetsproduktion eller virkeliggørelsen af enhedsmarkedet, være baseret på følgende elementer:

- a) afgrænsning af dyrkningsområdet
- b) vinstoksorter
- c) dyrkningsmetoder
- d) vinfremstillingsmetoder
- e) naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen
- f) udbytte pr. hektar
- g) undersøgelse og vurdering af organoleptiske kendetegn.

2. Disse bestemmelser er fastsat i bilag V, afsnit A – J.

3. Bestemmelserne i bilag V, afsnit K, gælder kun for mousserende kvalitetsvin og mkvbd. Bestemmelserne i bilag V, afsnit L, gælder kun for khvbd.

Artikel 56

1. Medlemsstaterne udsteder regler, hvorefter det i produktionsleddet er muligt:

- a) for producenten:
 - i) at undlade at anmode om klassificering som kvbd af et produkt, der er anført i høst- eller produktionsanmeldelsen som et produkt egnet til fremstilling af kvbd
 - ii) at deklassere en kvbd, navnlig til bordvin
- b) for den kompetente myndighed, der skal udpeges af medlemsstaterne, at deklassere en kvbd.

2. Deklassering af en kvbd i handelsleddet foretages:

- a) af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område vinen befinder sig:
 - i) når der er tale om en vin med oprindelse i denne medlemsstat, eller
 - ii) når der er tale om små mængder, der skal fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen
- b) af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor vinen har oprindelse, i de tilfælde der ikke er omfattet af litra a).

3. Der kan navnlig træffes beslutning om den i stk. 2 omhandlede deklassering, hvis den kompetente myndighed har konstateret,

- a) at vinen under oplagring eller transport har undergået en ændring, der har forringet eller forandret kendetegnene for den pågældende kvbd
- b) at vinen har været genstand for en ikke tilladt behandling eller ikke på lovlig vis er betegnet som kvbd.

Artikel 57

1. Medlemsstaterne kan under hensyntagen til sædvaner ud over de i artikel 55 omhandlede elementer fastlægge yderligere obligatoriske produktionsbetingelser og kendetegn for kvbd.

Ud over øvrige bestemmelser, der er fastsat i denne forordning, kan medlemsstaterne under hensyntagen til sædvaner fastlægge yderligere eller strengere kendetegn og betingelser for produktion, fremstilling og transport af kvbd, der fremstilles på deres område.

2. Efter stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstaterne navnlig begrænse en kvbd's maksimumsindhold af restsukker, specielt forholdet mellem det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen og indholdet af restsukker.

Artikel 58

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit og bilag V vedtages efter proceduren i artikel 75. De kan blandt andet vedrøre:

- a) de deri omhandlede beslutninger, undtagelser, fravigelser og lister
- b) afgrænsningen af områderne i umiddelbar nærhed af et bestemt dyrkningsområde, under hensyntagen til den geografiske placering og de administrative strukturer
- c) anvendelsen af deklasserede kvbd samt betingelserne for denne anvendelse
- d) passende bestemmelser om generel og systematisk anvendelse af organoleptiske tests, anvendelsen af vine, der ikke opfylder testkravene, samt betingelserne for denne anvendelse
- e) regler for produktion af mousserende kvalitetsvine af aromatisk type og mkvbd af aromatisk type.

AFSNIT VII

ORDNING FOR SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

Artikel 59

1. Ved import til EF af de i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), nævnte produkter skal der fremlægges importlicens. Ved import af andre i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter og ved eksport af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter kan der kræves fremlagt import- eller eksportlicens.

2. Import- eller eksportlicensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der ansøger herom, uanset hvor i EF vedkommende er etableret, uden at dette i øvrigt indskrænker anvendelsen af artikel 62 og 63.

Licensen gælder for hele EF.

Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis finder sted inden for nævnte frist, medmindre der foreligger force majeure.

3. Efter proceduren i artikel 75 fastlægges:

- a) listen over de produkter, for hvilke der kræves import- eller eksportlicens
- b) licensernes gyldighedsperiode og andre gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 60

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsene i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

2. For saft og most henhørende under KN-kode 2009 60 og 2204 30, for hvilke anvendelsen af toldsatsene i den fælles toldtarif afhænger af produktets importpris, skal korrektheden af denne pris efterprøves enten på grundlag af en kontrol af de enkelte partier eller ved anvendelse af en fast importværdi, som Kommissionen beregner på grundlag af prisnoteringerne for de pågældende produkter i oprindelseslandene.

Er den oplyste indgangspris for det pågældende parti højere end den faste importværdi, hvis en sådan anvendes, forhøjet med en margen, der fastsættes efter stk. 3,

og som ikke må overstige den faste importværdi med mere end 10 % skal der stilles sikkerhed svarende til importtolden beregnet på grundlag af den faste importværdi.

Oplyses indgangsprisen for det pågældende parti ikke i det i andet afsnit omhandlede tilfælde, afhænger anvendelsen af toldsatsene i den fælles toldtarif af den faste importværdi eller af anvendelsen af de relevante bestemmelser i toldforskrifterne på betingelser, der skal fastlægges efter stk. 3.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 75. De vedrører navnlig fastsættelsen af kriterierne for fastlæggelse af, hvilken kontrolordning der skal anvendes, og hvilke elementer der skal tages i betragtning ved beregningen af de faste importværdier.

Artikel 61

1. For at undgå eller afbøde skadelige virkninger for EF's marked i forbindelse med import af visse af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede produkter, skal der ved import til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter pålægges en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der i overensstemmelse med traktatens artikel 228 er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke ville stå i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, som EF meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges, tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til EF i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 omhandlede skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på EF's importmarked for produktet.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 75. Heri fastlægges navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i overensstemmelse med artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 62

1. Toldkontingenter for de af denne forordning omfattede produkter, der følger af en aftale, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, eller af en anden af Rådets retsakter, åbnes og forvaltes af Kommissionen efter gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 75.

2. Ved forvaltningen af kontingenterne anvendes en af følgende metoder eller en kombination af dem:

- a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (»først til mølle«-princippet)
- b) en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der indgives ansøgning for (»samtidig behandling«)
- c) en metode, hvor der tages hensyn til den traditionelle samhandel (»traditionelle/nye importører«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder. De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Ved fastlæggelsen af forvaltningsmetoden skal der i givet fald tages behørigt hensyn til forsyningsbehovene på EF-markedet og til nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der omhandles i stk. 1, men under iagttagelse af de rettigheder, der følger af de aftaler, som er indgået under handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. Ved de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesbestemmelser fastsættes årlige kontingenter, om nødvendigt med en hensigtsmæssig fordeling på mindre perioder, ligesom det fastlægges, hvilken forvaltningsmetode der skal anvendes, herunder i givet fald bestemmelser vedrørende:

- a) garantier for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af de i litra a) nævnte garantier
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og disses gyldighedsperiode.

Artikel 63

1. For at muliggøre eksport af:

- a) de produkter, der omhandles i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c)
- b) sukker henhørende under KN-kode 1701, glucose og glucosesirup henhørende under KN-kode 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 90 50, også i form af de under KN-kode 1702 30 51 og 1702 30 59 henhørende produkter, som indgår i de under KN-kode 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 og 2204 30 99 henhørende produkter

på grundlag af de priser, der gælder for disse produkter i den internationale handel, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i EF i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. Den metode, der fastlægges for tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, og der tages hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende
- b) den administrativt set mindst besværlige for de erhvervsdrivende under hensyntagen til forvaltningens behov
- c) af en sådan art, at der ikke forekommer forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele EF. Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på bestemte markeder gør det nødvendigt.

Den i stk. 1, litra a), omhandlede restitution fastsættes efter proceduren i artikel 75. Den fastsættes med regelmæssige mellemrum.

En restitution, der fastsættes med regelmæssige mellemrum, kan om påkrævet i det mellemliggende tidsrum ændres af Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

Disse bestemmelser suppleres af bestemmelserne i artikel 64 for de deri omhandlede produkter.

4. Restitutionen ydes kun efter ansøgning og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

5. Ved eksport af de i artikel 1 omhandlede produkter anvendes det restitutionsbeløb, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, det restitutionsbeløb, som nævnte dag gælder:

- a) for det i licensen anførte bestemmelsessted, eller eventuelt
- b) for det faktiske bestemmelsessted, hvis dette afviger fra det bestemmelsessted, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for det i licensen anførte bestemmelsessted.

For at undgå misbrug af den fleksibilitet, som dette stykke giver, kan der træffes passende foranstaltninger.

6. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 75 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for dem i forbindelse med fødevarerhjælp.

7. Overholdelsen af mængdemæssige begrænsninger, der følger af aftaler, som er indgået efter traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder for de pågældende produkter.

For så vidt angår overholdelsen af forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået som led i handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af en referenceperiodes udløb.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende fordeling af ikke tildelte eller omfordeling af ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 64

1. Denne artikel finder anvendelse på restitutioner som omhandlet i artikel 63, stk. 1.

2. Restitutionsbeløbet for de i artikel 63, stk. 1, litra b), omhandlede produkter svarer:

- a) for råsukker og hvidt sukker til det restitutionsbeløb, der gælder for eksport af disse produkter i uforandret

stand, og som er fastsat efter artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 ⁽¹⁾

- b) for glucose og glucosesirup til det restitutionsbeløb, der gælder for eksport af disse produkter i uforandret stand, og som for hvert af produkterne er fastsat efter artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 ⁽²⁾ og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

For at restitutionen kan ydes, skal de forarbejdede produkter ved eksport være ledsaget af en erklæring fra ansøgeren, der angiver de mængder råsukker, hvidt sukker, glucose og glucosesirup, der er anvendt ved fremstillingen.

De kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat fører kontrol med, at erklæringen er korrekt.

3. Restitutionsbeløb fastsættes under hensyntagen til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling med hensyn til:
 - i) priserne for de i artikel 63, stk. 1, nævnte produkter og de disponible mængder heraf på EF-markedet
 - ii) verdensmarkedspriserne for disse produkter
- b) de gunstigste afsætningsomkostninger og omkostninger i forbindelse med transporten fra EF's markeder til EF's eksporthavne eller andre udførselssteder samt omkostningerne ved forsendelsen til bestemmelseslandet
- c) målene med den fælles markedsordning for vin, som er at sikre et afbalanceret marked og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og samhandel
- d) de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228

e) behovet for at undgå forstyrrelser på EF-markedet

f) det økonomiske aspekt i forbindelse med den påtænkte eksport.

4. De i artikel 63, stk. 1, omhandlede priser på EF-markedet bestemmes ud fra de gunstigste eksportpriser.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

De i artikel 63, stk. 1, nævnte priser i den internationale handel bestemmes under hensyntagen til:

- a) noteringerne på tredjelandsmarkeder
- b) de gunstigste priser i destinationstredjelande for import fra tredjelande
- c) producentpriserne i eksporttredjelandene, idet der i givet fald tages hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudspriserne franko EF's grænse.

5. Den hyppighed, hvormed listen over produkter, for hvilke der faktisk ydes eksportrestitution, opstilles, og restitutionsbeløbets størrelse fastlægges efter proceduren i artikel 75, jf. dog artikel 63, stk. 3, tredje afsnit.

6. Restitutionen betales, når det godtgøres, at produkterne:

- a) har oprindelse i EF
- b) er eksporteret fra EF
- c) hvis der tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af artikel 63, stk. 5, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog vedtages efter proceduren i artikel 75, hvis der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Der kan fastsættes supplerende bestemmelser efter proceduren i artikel 75.

7. Medmindre der er truffet afgørelse om undtagelse efter proceduren i artikel 75, ydes der ingen eksportrestitution for produkter, der er importeret fra tredjelande, og som gennedføres til tredjelande, jf. dog stk. 6, litra a).

Artikel 65

1. I det omfang det er nødvendigt for, at den fælles markedsordning for vin kan fungere efter hensigten, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal helt eller delvis udelukke anvendelse af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 omhandlede produkter.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og EF-markedet forstyrres eller trues af forstyrrelser på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1, fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat

eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen modtaget anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter anmodningens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffene afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge fra meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at sagen er blevet forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 66

1. De almindelige regler for fortolkning af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre ander er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- a) opkrævning af afgifter med samme virkning som told
- b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 67

1. Import af de af denne forordning omfattede produkter, til hvilke der er tilsat alkohol, er forbudt; undtaget herfra er produkter, som ligestilles med produkter af EF-oprindelse, for hvilke sådan tilsætning er tilladt.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig betingelserne for ligestilling af produkter og undtagelser fra stk. 1, vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 68

1. De i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), omhandlede produkter må alene importeres, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) for alle produkterne:
 - i) skal de være i overensstemmelse med de forskrifter, som gælder for fremstilling, afsætning og i

givet fald levering til direkte konsum i oprindelsestredjelandet; opfyldelsen af denne betingelse godtgøres ved, at der fremlægges en attest udstedt af et organ i oprindelsestredjelandet på en endnu ikke opstillet liste

- ii) skal de, når de er bestemt til direkte konsum, ledsages af en analyseerklæring udarbejdet af et organ eller en myndighed, som er udpeget af oprindelsestredjelandet
- b) for vin til direkte konsum, bortset fra hedvin og mousserende vin:
- i) vinen skal have et virkeligt alkoholindhold på mindst 9 % vol og et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol
 - ii) den skal have et totalt syreindhold udtrykt i vinsyre på mindst 4,5 g/l, dvs. 60 miliækvivalenter/l
- c) for hedvin bestemt til direkte konsum skal alkoholindholdet være på mindst 17,5 % vol og det virkelige alkoholindhold på mindst 15 % vol og højst 22 % vol.
2. Der kan efter proceduren i artikel 75 vedtages:
- a) undtagelser fra stk. 1, litra b) og c)
 - b) fritagelse for fremlæggelse af den i stk. 1, litra a), omhandlede attest og analyseerklæring for visse af de i stk. 1 omhandlede produkter, som transporteres i begrænsede mængder og påfyldes små beholdere
 - c) helt eller delvis fritagelse for kravet om oplysningerne i den i stk. 1, litra a), omhandlede attest eller analyseerklæring for visse vine, der ledsages af et oprindelsecertifikat.
3. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 69

1. Bliver EF-markedet for ét eller flere af de i artikel 1, stk. 2 omhandlede produkter på grund af import eller eksport udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af målene i traktatens artikel 39 i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Ved bedømmelsen af, om situationen berettiger til anvendelse af sådanne foranstaltninger, tages der særligt hensyn til:

- a) de mængder, for hvilke der er udstedt eller ansøgt om importlicenser, og oplysningerne i den foreløbige forsyningsopgørelse
- b) i givet fald interventionens omfang.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal almindelige bestemmelser for anvendelsen af dette stykke og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræffer den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ afgørelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter anmodningens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe en af Kommissionen truffet foranstaltning for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af aftaler indgået efter traktatens artikel 228, stk. 2.

AFSNIT VIII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE
BESTEMMELSER*Artikel 70*

1. De af denne forordning omfattede produkter må kun bringes i omsætning i EF, når de ledsages af et dokument, der er kontrolleret af myndighederne.
2. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, der ligger inde med sådanne produkter i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv, navnlig producenter, aftappere og forarbejdningsvirksomheder samt nærmere bestemte vinhandlere, skal føre ind- og udgangsbøger for disse produkter.
3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig det i stk. 1 omhandlede dokumentets art og type og undtagelserne fra denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 71

1. Medmindre andet er bestemt i denne forordning anvendes traktatens artikel 92, 93 og 94 på produktion af og handel med de af forordningen omfattede produkter.
2. Afsnit II, kapitel II, er ikke til hinder for, at der kan ydes national støtte med henblik på virkeliggørelse af mål af samme art som de mål, der tilstræbes med nævnte kapitel. Stk. 1 anvendes dog på sådan støtte.

Artikel 72

1. Medlemsstaterne udpeger én eller flere instanser, som de pålægger at føre kontrol med, at EF-bestemmelserne for vinsektoren overholdes. De udpeger også de laboratorier, der er bemyndiget til at foretage officielle analyser i vinsektoren.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse myndigheders og laboratoriers navn og adresse. Kommissionen videregiver disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.
3. Kommissionen kan udpege inspektører, som den pålægger at føre kontrol med, at EF-bestemmelserne for vinsektoren overholdes.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 75. De kan blandt andet omfatte bestemmelser vedrørende:

- a) sikring af en ensartet anvendelse af EF-bestemmelserne i vinsektoren navnlig med hensyn til kontrollen
- b) forbindelserne mellem de udpegede myndigheder
- c) særlige finansielle regler om forbedring af kontrollen
- d) sanktioner
- e) de udpegede inspektørers beføjelser og forpligtelser.

Artikel 73

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning. De nærmere regler for sådanne meddelelser, herunder arten af og formatet for de oplysninger, der skal meddeles, fristerne for deres fremsendelse og fristerne for videregivelse af de indsamlede oplysninger, vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 74

Der nedsættes en forvaltningskomité for vin (i det følgende benævnt »komitéen«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 75

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.
2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Komitéen udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet

skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i ovennævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, meddeles de omgående Rådet af Kommissionen. Kommissionen kan da i højst en måned fra denne meddelelse udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for en frist på en måned.

Artikel 76

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 77

1. Ved denne forordnings gennemførelse skal der på passende måde tages hensyn til de i traktatens artikel 39 og 110 nævnte mål.

2. Denne forordning anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af aftaler indgået efter traktatens artikel 228, stk. 2.

Artikel 78

1. Forordning (EF) nr. . . / . . (om finansieringen af den fælles landbrugspolitik) og gennemførelsesbestemmelserne dertil anvendes på de produkter, der er omfattet af nærværende forordning.

2. Den præmie, der er omhandlet i afsnit II, kapitel II, den støtte, der er omhandlet i afsnit II, kapitel II, den støtte, der er omhandlet i afsnit III, kapitel I, det opkøb og den støtte, der er omhandlet i afsnit III, kapitel II, og den støtte, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III,

betragtes som intervention til regulering af landbrugsmarkederne i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. . . / . . (om finansiering af den fælles landbrugspolitik).

3. Den EF-støtte, der ydes efter afsnit III, må kun ydes for produkter, der er fremstillet i EF af produkter, høstet i EF, jf. dog eventuelle mere restriktive bestemmelser.

Artikel 79

Efter proceduren i artikel 75 vedtages foranstaltninger:

- a) der skal lette overgangen fra de ordninger, der er omhandlet i de i artikel 80 nævnte forordninger, til dem, der indføres ved nærværende forordning
- b) der skal løse specifikke praktiske problemer. Ved sådanne foranstaltninger kan visse dele af denne forordning fraviges, hvis der foreligger behørig begrundelse herfor.

Artikel 80

Forordning (EØF) nr. 346/79, (EØF) nr. 351/79, (EØF) nr. 460/79, (EØF) nr. 456/80, (EØF) nr. 457/80, (EØF) nr. 458/80, (EØF) nr. 1873/84, (EØF) nr. 895/85, (EØF) nr. 822/87, (EØF) nr. 823/87, (EØF) nr. 1442/88, (EØF) nr. 3877/88, (EØF) nr. 4252/88, (EØF) nr. 2046/89, (EØF) nr. 2048/89, (EØF) nr. 2389/89, (EØF) nr. 2390/89, (EØF) nr. 2391/89, (EØF) nr. 2392/89, (EØF) nr. 3677/89, (EØF) nr. 3895/91, (EØF) nr. 2332/92 og (EØF) nr. 2333/92 ophæves.

Artikel 81

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. august 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

Definition af produktbetegnelser

1. *Friske druer*: den til vinframstilling anvendte modne eller let tørrede vinstokfrugt, der efter de sædvanlige vinmetoder kan perses eller presses, og som kan gære spontant alkoholisk.
2. *Druemost*: det af friske druer på naturlig måde eller ved fysiske processer fremstillede flydende produkt. Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druemosten på højst 1 % vol.
3. *Druemost i gæring*: det ved gæring af druemost fremkomne produkt med et virkeligt alkoholindhold på over 1 % vol og under tre femtedele af dets totale alkoholindhold udtrykt i volumen; visse kvbd, der har et virkeligt alkoholindhold på under tre femtedele af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen, dog ikke under 5,5 % vol, betragtes imidlertid ikke som druemost i gæring.
4. *Druemost i gæring, af let tørrede druer*: det ved delvis gæring af druemost af let tørrede druer fremkomne produkt, hvis totale sukkerindhold inden gæring er mindst 272 g/l, og hvis naturlige og virkelige alkoholindhold skal være på mindst 8 % vol.
5. *Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol*: det produkt, som:
 - har et virkeligt alkoholindhold på mindst 12 % vol, men dog under 15 % vol
 - er fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol, som udelukkende hidrører fra de i artikel 46, stk. 5, omhandlede vinstoksorter, tilsættes:
 - enten neutral alkohol fremstillet af vinstokprodukter, herunder alkohol, fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol
 - eller et ikke-rektificeret produkt frembragt ved destillation af vin og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 80 % vol.
6. *Koncentreret druemost*: ikke-karamelliseret druemost, som:
 - er fremstillet ved delvis dehydrering af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret (anvendt efter en endnu ikke fastsat metode) ved 20 °C ikke viser under 50,9 %
 - udelukkende hidrører fra de i artikel 46, stk. 5, omhandlede vinstoksorter
 - er fremstillet af druemost, der mindst har det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat som minimum for den vinavlszone, hvor druerne er høstet.Der tillades et virkeligt alkoholindhold i den koncentrerede druemost på højst 1 % vol.
7. *Rektificeret koncentreret druemost*: det flydende ikke-karamelliserede produkt, som:
 - er fremstillet ved delvis dehydrering af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en endnu ikke fastsat metode, ved 20 °C ikke viser under 61,7 %
 - har undergået godkendte behandlinger til afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker
 - har følgende kendetegn:

- pH på højst 5 ved 25° Brix
 - en absorbans på højst 0,100 ved 25° Brix ved 425 nm og en vejlængde på 1 cm
 - et indhold af saccharose, der ikke kan påvises ved en endnu ikke fastsat analysemetode
 - et Folin-Ciocalteu-indeks på højst 6 ved 25° Brix
 - et titreringssyreindhold på højst 15 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold
 - et indhold af svovldioxid på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold
 - et totalindhold af kationer på højst 8 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold
 - en ledningsevne på højst 120 µS/cm ved 25° Brix og 20 °C
 - et indhold af hydroxymethylfurfural på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold
 - spor af mesoinositol
- udelukkende hidrører fra de i artikel 46, stk. 5, omhandlede vinstoksorter
- er fremstillet af druemost, der mindst har det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat som minimum for den vinavlszone, hvor druerne er høstet.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i den rektificerede koncentrerede druemost på højst 1 % vol.

8. *Druesaft*: det flydende produkt, der er ugæret, men som kan gære, og som frembringes gennem behandlinger, der gør det egnet til at drikkes i uforarbejdet stand; det fremstilles:
- a) af friske druer eller af druemost, eller
 - b) ved fortynding af:
 - koncentreret druemost, eller
 - koncentreret druesaft.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druesaften på højst 1 % vol.

9. *Koncentreret druesaft*: ikke-karamelliseret druesaft fremstillet ved delvis dehydrering af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret (anvendt efter en endnu ikke fastsat metode) ved 20 °C ikke viser under 50,9 %.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i den koncentrerede druesaft på højst 1 % vol.

10. *Vin*: det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk, fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, persede eller upersede, eller af druemost.
11. *Ung ikke-færdiggæret vin*: vin, hvis alkoholiske gæring endnu ikke er færdig, og hvis bærme endnu ikke er udskilt.
12. *Vin egnet til fremstilling af bordvin*: vin som:
- udelukkende hidrører fra vinstoksorter, som er omhandlet i artikel 46, stk. 5
 - er fremstillet i EF
 - mindst har det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat som minimum for den vinavlszone, hvor den er produceret.
13. *Bordvin*: andre vine end kvbd, der:
- udelukkende hidrører fra de vinstoksorter, der er omhandlet i artikel 46, stk. 5
 - er fremstillet i EF

- efter de eventuelle processer, der er nævnt i afsnit D i bilag IV, har et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol, for så vidt sådan vin udelukkende fremstilles af druer høstet i vinavlszone A og B, og på mindst 9 % vol for de øvrige vinavlszoner, samt et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol
- har et totalt syreindhold på mindst 4,5 g/l udtrykt i vinsyre, dvs. 60 milliækvivalenter/l, jf. dog eventuelle undtagelser.

For vine, der er produceret på visse endnu ikke fastlagte vindyrkningsarealer, og som er produceret uden tilsætning og ikke indeholder mere end 5 g restsukker, kan det maksimale totale alkoholindhold dog forhøjes til 17 % vol.

»Retsina«-bordvin er bordvin, hvortil der er tilsat Aleppofyr-harpiks på endnu ikke fastsatte betingelser.

14. Hedvin: et produkt

A. med:

- et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 15 % vol og højst 22 % vol
- et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 17,5 % vol, med undtagelse af visse kvalitetshedvine fra bestemte dyrkningsområder (khvbd) på en endnu ikke opstillet liste

B. fremstillet:

a) af:

- druemost i gæring
- vin
- en blanding af ovennævnte produkter, eller
- druemost eller en blanding af druemost med vin, for så vidt angår visse endnu ikke fastsatte khvbd

idet samtlige ovennævnte produkter, når der er tale om hedvine og khvbd, skal:

- hidrøre fra nærmere bestemte vinstoksorter, der udvælges blandt de i artikel 46, stk. 5, omhandlede sorter
- have et oprindeligt naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 12 % vol, undtagen når der er tale om visse khvbd på en endnu ikke opstillet liste

b) og ved tilsætning:

i) alene eller blandet:

- af neutral vinalkohol, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 96 % vol
- af vindestillat eller destillat af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % og højst 86 % vol

ii) samt i givet fald af ét eller flere af følgende produkter:

- koncentreret druemost
- en blanding af de i nr. i), omhandlede produkter med en i litra a), første og fjerde led, omhandlet druemost

iii) for visse nærmere bestemte khvbd på en endnu ikke opstillet liste:

- enten af de i nr. i) omhandlede produkter, alene eller blandet
- eller af ét eller flere af følgende produkter:
 - alkohol af vin eller af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 95 % vol og højst 96 % vol

- vinbrændevin eller brændevin af presserester fra vindruer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 86 % vol
 - brændevin af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 94,5 % vol
 - samt i givet fald af ét eller flere af følgende produkter:
 - druemost i gæring fremstillet af let tørrede druer
 - koncentreret druemost, der er fremstillet ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost
 - koncentreret druemost
 - en blanding af et af de i andet led omhandlede produkter med en i litra a), første og fjerde led, omhandlet druemost.
15. *Mousserende vin*: bortset fra den i artikel 48, stk. 3, omhandlede undtagelsesbestemmelse, det produkt, der er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:
- af friske druer
 - af druemost
 - af vin egnet til fremstilling af bordvin
 - af bordvin
 - af kvbd
- og som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen og i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.
16. *Mousserende vin tilsat kulsyre*: det produkt, som:
- er fremstillet af bordvin eller tilsvarende vin fra tredjelande
 - når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømningen af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat
 - i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.
17. *Perlevin*: det produkt, som:
- er fremstillet af bordvin, af kvbd eller af produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin eller kvbd, for så vidt disse vine eller produkter har et totalt alkoholindhold på mindst 9 %, eller af tilsvarende vin fra tredjelande
 - har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol
 - i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, som skyldes endogen kuldioxid i opløsning
 - er påfyldt beholdere, der rummer højst 60 l.
18. *Perlevin tilsat kulsyre*: det produkt, som:
- er fremstillet af bordvin, af kvbd eller af produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin eller kvbd, eller af tilsvarende vin fra tredjelande
 - har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol og et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol
 - i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, som skyldes helt eller delvis tilsat kuldioxid i opløsning
 - er påfyldt beholdere, der rummer højst 60 l.

19. *Vineddike*: eddike, som:
- udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring af vin
 - har et totalt syreindhold af mindst 60 g/l udtrykt i eddikesyre.
20. *Vinbærme*: den rest, som afsætter sig i beholdere, der indeholder vin, efter gæringen, under lagringen eller efter den tilladte behandling, samt den rest, der fremkommer ved filtrering eller centrifugering af dette produkt.
- Følgende betragtes ligeledes som vinbærme:
- den rest, der under lagringen eller efter den tilladte behandling afsætter sig i beholdere, som indeholder druemost
 - den rest, der fremkommer ved filtrering eller centrifugering af dette produkt.
21. *Presserester fra vindruer*: den gærede eller ikke-gærede rest ved presning af druer.
22. »*Piquettevin*«: det produkt, som:
- fremstilles ved gæring af ubehandlede presserester af druer udblødt i vand, eller
 - ved udvaskning i vand af gærede presserester af druer.
23. *Vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation*: det produkt, som:
- har et virkeligt alkoholindhold på mindst 18 % vol og højst 24 % vol
 - udelukkende fremstilles ved, at der til en vin uden restsukker tilsættes et ikke-rektificeret, ved destillation af vin fremkommet produkt med et virkeligt alkoholindhold på højst 86 % vol
 - har et indhold af flygtig syre på højst 1,50 g/l udtrykt i eddikesyre.
24. *Vin af overmodne druer*: det produkt, som:
- uden tilsætning fremstilles i EF af druer, der er høstet i EF og hidrører fra de i artikel 46, stk. 5, omhandlede vinstoksorter på en endnu ikke opstillet liste
 - har et naturligt alkoholindhold på over 15 % vol
 - har et totalt alkoholindhold på mindst 17 % vol og et virkeligt alkoholindhold på mindst 12 % vol
 - har været lagret i mindst to år regnet fra den 1. januar efter de pågældende druers høst.
-

*BILAG II***ALKOHOLINDHOLD**

1. Ved virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås antal liter ren alkohol ved 20 °C, som findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.
2. Ved potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås antal liter ren alkohol ved 20 °C, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.
3. Ved totalt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås summen af virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen og potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen.
4. Ved naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen forstås det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i det pågældende produkt forud for en hvilken som helst tilsætning.
5. Ved virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse forstås antal kg ren alkohol, der findes i 100 kg af produktet.
6. Ved potentielt alkoholindhold udtrykt i masse forstås antal kg ren alkohol, der vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af produktet.
7. Ved totalt alkoholindhold udtrykt i masse forstås summen af virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse og potentielt alkoholindhold udtrykt i masse.

*BILAG III***VINAVLSZONER**

1. Vinavlszone A omfatter:
 - a) i Tyskland: alle vindyrkningsarealer, bortset fra arealerne i vinavlszone B
 - b) i Belgien: det belgiske vindyrkningsareal
 - c) i Luxembourg: det luxembourgske vindyrkningsareal
 - d) i Nederlandene: det nederlandske vindyrkningsareal
 - e) i Det Forenede Kongerige: det britiske vindyrkningsareal.
2. Vinavlszone B omfatter:
 - a) i Tyskland: vindyrkningsarealer i området Baden
 - b) i Frankrig: vindyrkningsarealer i de departementer, der ikke er anført i dette bilag, og i følgende departementer:
 - i Alsace: Bas-Rhin og Haut-Rhin
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle og Vosges
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne og Seine-et-Marne
 - i Jura: Ain, Doubs, Jura og Haute-Saône
 - i Savoyen: Savoie og Haute-Savoie

- i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée og Vienne, samt vindyrkningsarealerne i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre
 - c) i Østrig: det østrigske vindyrkningsareal.
3. Vinavlszone C Ia) omfatter vindyrkningsarealerne:
- a) i Frankrig:
 - i følgende departementer:
Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère, Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (bortset fra arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne og Yonne
 - i arrondissementerne Valence og Die i departementet Drôme (bortset fra kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar)
 - i departementet Ardèche: hele arrondissementet Tournon og kantonerne Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierre-ville, Valgorge og La Voulte-sur-Rhône
 - b) i Spanien: i provinserne Asturias, Cantabria, Guipúzcoa, La Coruña og Vizcaya
 - c) i Portugal: i den del af regionen Norte, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde »Vinho Verde«.
4. Vinavlszone C Ib) omfatter i Italien vindyrkningsarealerne i Valle d'Aosta og i provinserne Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno.
5. Vinavlszone C II omfatter:
- a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne
 - i følgende departementer: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (bortset fra kantonerne Olette og Arles-sur-Tech) og Vaucluse
 - i den del af departementet Var, der mod syd afgrænses af den nordlige grænse af kommunerne Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime
 - i arrondissementet Nyons og i kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar i departementet Drôme
 - i departementet Ardèche: de administrative enheder, der ikke er anført i punkt 3, litra a)
 - b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (bortset fra provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (bortset fra provinsen Belluno), herunder de til disse regioner hørende øer, såsom Elba og de øvrige øer i arcipelago toscano, øerne i arcipelago ponziano samt Capri og Ischia
 - c) i Spanien: vindyrkningsarealerne i følgende provinser:
 - Lugo, Orense og Pontevedra
 - Ávila (bortset fra de kommuner, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid og Zamora
 - La Rioja
 - Álava
 - Navarra

- Huesca
 - Barcelona, Gerona og Lerida
 - i den del af Zaragoza-provinsen, der er beliggende nord for Ebro-floden
 - i de kommuner i Tarragona-provinsen, der er omfattet af oprindelsesbetegnelsen »Penedès«
 - i den del af Tarragona-provinsen, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Conca de Barberà
- d) i Portugal: de vindyrkningsarealer, der ikke falder ind under vinavlszone C Ia) og C III.
6. Vinavlszone C IIIa) omfatter i Grækenland vindyrkningsarealerne i følgende præfekturer: Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárisa, Iánnina, Lefkáda, Akhaía, Messinía, Arkadíá, Korinthía, Iráklion, Khaniá, Réthimnon, Sámos, Lasíthi og øen Thíra (Santorini).
7. Vinavlszone C IIIb) omfatter:
- a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne
 - i Korsikas departementer
 - i den del af departementet Var, der ligger mellem havet og den linje, som dannes af kommunerne (disse inklusive) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime
 - i kantonerne Olette og Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales
 - b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner:
Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna og Sicilia, herunder øerne i disse regioner såsom Pantelleria og De Lipariske Øer, De Egadiske Øer og De Pelagiske Øer
 - c) i Grækenland: de vindyrkningsarealer, der ikke er anført i punkt 6
 - d) i Spanien: de vindyrkningsarealer, der ikke er anført i punkt 3, litra b), eller punkt 5, litra c)
 - e) i Portugal: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Alentjeo og Algarve.
8. Afgrænsningen af de områder, der hører ind under de administrative enheder, som er nævnt i dette bilag, fremgår af de nationale bestemmelser, der var gældende pr. 15. december 1981, og, for så vidt angår Spanien, de nationale bestemmelser, der var gældende pr. 1. marts 1986, samt, for så vidt angår Portugal, de nationale bestemmelser, der var gældende pr. 1. marts 1998.

BILAG IV

ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER OG BEHANDLINGSMETODER SAMT PRODUKTSPECIFIKATIONER

A. Svovldioxidindhold

1. Det totale svovldioxidindhold i vine, bortset fra mousserende vine og hedvine, må ved overgangen til direkte konsum ikke overstige:
 - a) 160 mg/l for rødvin
 - b) 210 mg/l for hvidvin og rosévin.

2. Uanset punkt 1, litra a) og b, forhøjes det maksimale svovldioxidindhold, for så vidt angår vin med et restsukkerindhold udtrykt i invertsukker på 5 g/l eller derover, til:
 - a) 210 mg/l for rødvin, og 260 mg/l for hvidvin og rosévin
 - b) 300 mg/l for:
 - vin, der efter EF-bestemmelserne er berettiget til benævnelsen Spätlese
 - hvid kvbd, der er berettiget til de kontrollerede oprindelsesbetegnelser Bordeaux supérieur, Graves de Vayres, Côtes de Bordeaux, Saint Macaire, Premières Côtes de Bordeaux, Sainte-Foy Bordeaux, Côtes de Bergerac (eventuelt efterfulgt af »Côtes de Saussignac«), Haut Montravel, Côtes de Montravel og Rosette
 - hvid kvbd, der er berettiget til oprindelsesbetegnelserne Allela, La Mancha, Navarra, Penedès, Rioja, Rueda, Tarragona og Valencia
 - hvid kvbd med oprindelse i Det Forenede Kongerige, der efter britisk lovgivning benævnes »botrytis« eller noget dertil svarende såsom »noble harvest«, »noble late harvested« eller »special late harvested«
 - c) 350 mg/l for vin, der efter EF-bestemmelserne er berettiget til benævnelsen »Auslese«, og for hvidvin, som efter rumænsk lovgivning er berettiget til benævnelsen »bedre vin med oprindelsesbetegnelse«, og som har ret til følgende navne: Murfatlar, Cotnari, Tîrnave, Pietroasele og Valea Calugareasca
 - d) 400 mg/l for vin, der efter EF-bestemmelserne er berettiget til benævnelserne »Beerenauslese«, »Ausbruch«, »Ausbruchwein«, »Trockenbeerenauslese« og »Eiswein«, og hvid kvbd, der er berettiget til de kontrollerede oprindelsesbetegnelser Sauternes, Barsac, Cadillac, Cérons, Loupiac, Sainte-Croix-du-Mont, Monbazillac, Bonnezeaux, Quarts de Chaume, Coteaux du Layon, Coteaux de l'Aubance, Graves Supérieures og Jurançon.
3. Hvis vejrforholdene har gjort det påkrævet, kan det besluttes, at de berørte medlemsstater i visse EF-vinavlszoner, for så vidt angår dér produceret vin, kan give tilladelse til, at det i dette afsnit omhandlede maksimale totale svovldioxidindhold på under 300 mg/l forøges med højst 40 mg/l.
4. Medlemsstaterne kan fastsætte mere restriktive bestemmelser for vine fremstillet på deres eget område.

B. Indhold af flygtig syre

1. Indholdet af flygtig syre må højst være på:
 - a) 18 milliækvivalenter/l for druemost i gæring
 - b) 18 milliækvivalenter/l for hvid- og rosévin og indtil den 31. december 1989 for produkter, der er fremstillet ved sammenstikning af hvidvin og rødvin på spansk område.
 - c) 20 milliækvivalenter/l for rødvin.
2. Det i punkt 1 omhandlede indhold gælder for:
 - produkter, der er fremstillet af druer høstet i EF, i produktionsleddet og i alle afsætningsled
 - druemost i gæring og vin med oprindelse i tredjelande i alle led efter indførslen til EF's geografiske område.

3. Der kan fastsættes undtagelsesbestemmelser til punkt 1 for:
 - a) visse kvbd og visse bordvine, der benævnes ved en geografisk betegnelse, hvis de:
 - har været lagret i mindst to år, eller
 - er fremstillet efter særlige metoder
 - b) vine med et totalt alkoholindhold på mindst 13 % vol.

C. Tilsætningsgrænser

1. Det er tilladt at forhøje det (virkelige eller potentielle) naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, druemost i gæring og ung ikke-færdiggæret vin, hvis disse produkter hidrører fra de i artikel 46, stk. 5, omhandlede vinstoksorter, og i vin egnet til fremstilling af bordvin og i bordvin.
2. Det naturlige alkoholindhold kan i de i punkt 1 omhandlede produkter kun forhøjes, hvis det naturlige minimumsalkoholindhold i sådanne produkter udtrykt i volumen er:
 - a) i vinavlszone A: 5 % vol
 - b) i vinavlszone B: 6 % vol
 - c) i vinavlszone C Ia): 7,5 % vol
 - d) i vinavlszone C Ib): 8 % vol
 - e) i vinavlszone C II: 8,5 % vol
 - f) i vinavlszone C III: 9 % vol.
3. Ved forhøjelse af det naturlige minimumsalkoholindhold anvendes de ønologiske fremgangsmåder, der er omhandlet i afsnit D, og forhøjelsen må ikke overstige:
 - a) i vinavlszone A: 2 % vol
 - b) i vinavlszone B: 1,5 % vol
 - c) i vinavlszone C: 1 % vol.
4. Hvis vejsforholdene gør det påkrævet, kan medlemsstaterne forhøje disse grænser til:
 - a) i vinavlszone A: 3,5 % vol
 - b) i vinavlszone B: 2,5 % vol
 - c) i vinavlszone C: 2 % vol.
5. I år med usædvanligt ugunstige vejrforhold kan det i punkt 4 nævnte alkoholindhold udtrykt i volumen forhøjes med:
 - a) i vinavlszone A: 4,5 % vol
 - b) i vinavlszone B: 3,5 % vol.

D. Tilsætningsprocesser

1. Den i afsnit C omhandlede forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen må kun foretages således:
 - a) for friske druer, druemost i gæring eller ung ikke-færdiggæret vin, ved tilsætning af saccharose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost
 - b) for druemost, ved tilsætning af saccharose, koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost eller ved delvis koncentration

- c) for vin egnet til fremstilling af bordvin og for bordvin, ved delvis koncentration ved afkøling.
2. Der må kun anvendes én af de i punkt 1 nævnte processer.
3. Tilsætning af saccharose som fastsat i punkt 1, litra a) og b), må udelukkende foretages ved tørsukring og kun i:
- a) vinavlszone A
 - b) vinavlszone B
 - c) vinavlszone C, bortset fra vindyrkningsarealer i Italien, Grækenland, Spanien og Portugal og vindyrkningsarealer i de franske departementer, der henhører under appeldomstolene i:
 - Aix-en-Provence
 - Nîmes
 - Montpellier
 - Toulouse
 - Agen
 - Pau
 - Bordeaux
 - Bastia.
4. Tilsætning af koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost må ikke medføre, at det oprindelige volumen af friske persede druer, druemost, druemost i gæring eller ung ikke-færdiggæret vin forøges med mere end 11 % i vinavlszone A, 8 % i vinavlszone B og 6,5 % i vinavlszone C.
5. Hvis afnist C, punkt 5, anvendes, forhøjes grænsen for naturlig alkoholindholdforhøjelse til 15 % i vinavlszone A og til 11 % i vinavlszone B.
6. Koncentration af druemost, vin egnet til fremstilling af bordvin eller bordvin, der har undergået denne proces, må ikke medføre, at sådanne produkters oprindelige volumen formindskes med mere end 20 %, og koncentrationen må i intet tilfælde medføre, at det naturlige alkoholindhold i produkterne forøges med over 2 % vol.
7. Ovennævnte processer må i intet tilfælde medføre en forøgelse af det totale alkoholindhold, udtrykt i volumen, i friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke-færdiggæret vin, vin egnet til fremstilling af bordvin eller bordvin, der har undergået de nævnte processer, til mere end 11,5 % vol i vinavlszone A, 12 % vol i vinavlszone B, 12,5 % vol i vinavlszone C Ia) og C Ib), 13 % vol i vinavlszone C II og 13,5 % vol i vinavlszone C III.
8. For rødvin må det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i punkt 7 nævnte produkter dog forhøjes til 12 % vol i vinavlszone A og til 12,5 % vol i vinavlszone B.
9. Vin egnet til fremstilling af bordvin og bordvin må ikke koncentreres, hvis de til deres fremstilling anvendte produkter har været undergivet en af de i punkt 1, litra a) og b), nævnte processer.

E. Syring og afsyring

1. For friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke-færdiggæret vin og vin kan der:
- a) i vinavlszone A, B, C Ia) og C Ib) foretages delvis afsyring

- b) i vinavlszone C II og C IIIa) foretages syring og afsyring, jf. dog punkt 3
 - c) i vinavlszone C IIIb) foretages syring.
2. Der må til andre produkter end den i punkt 1 omhandlede vin kun tilsættes syre i en mængde på højst 1,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter/l.
 3. Der må til vin kun tilsættes syre i en mængde på 2,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 33,3 milliækvivalenter/l.
 4. Vin må kun afsyres med 1 g/l udtrykt i vinsyre eller 13,3 milliækvivalenter/l.
 5. Endvidere kan druemost til koncentreret delvis afsyres.
 6. I år med usædvanlige vejrforhold kan medlemsstaterne give tilladelse til, at de i punkt 1 omhandlede produkter syres i vinavlszone C Ia) og C Ib) på de i punkt 1 for zone C II og C IIIa) og C IIIb) nævnte betingelser.
 7. Syring af og tilsætning til samt syring og afsyring af ét og samme produkt udelukker hinanden, medmindre der indrømmes undtagelser, som der tages stilling i hvert enkelt tilfælde.

F. Sødning

1. Sødning af bordvine, hvor:
 - a) friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke-færdiggæret vin, vin egnet til fremstilling af bordvin eller bordvin har undergået en af de i afsnit D, punkt 1, omhandlede processer, er kun tilladt med druemost, der højst har samme totale alkoholindhold udtrykt i volumen som den pågældende bordvin
 - b) de i litra a) nævnte produkter ikke har undergået en af de i afsnit D, punkt 1, nævnte processer, er kun tilladt med koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost eller druemost, hvis den pågældende bordvins totale alkoholindhold ikke forhøjes med mere end 2 % vol.
2. Sødning på EF's område af importerede vine til direkte konsum, der betegnes ved en geografisk betegnelse, er forbudt.
3. Sødning af anden importeret vin end den i punkt 2 omhandlede skal foregå efter endnu ikke fastsatte bestemmelser.

G. Processer

1. De i afsnit D og E nævnte processer, bortset fra syring og afsyring af vin, er kun tilladt, hvis de gennemføres som én proces under forarbejdningen af friske druer, druemost, druemost i gæring eller ung ikke-færdiggæret vin til vin egnet til fremstilling af bordvin, til bordvin eller til en anden i artikel 1, stk. 2, omhandlet drikkevare til direkte konsum, bortset fra mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre i den vinavlszone, hvori de anvendte friske druer er høstet.
2. Det samme gælder koncentreret, syring og afsyring af vin, der er egnet til fremstilling af bordvin.
3. Koncentreret af bordvin skal finde sted i den vinavlszone, hvori de anvendte friske druer er høstet.

4. Syring og afsyring af vin må kun foretages på den vinfremstillingsvirksomhed og i den vinavlszone, hvor de druer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende vin, er høstet.
5. Hver af de i punkt 1–4 nævnte processer skal anmeldes til myndighederne. Der gælder det samme for de mængder saccharose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost, som fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, herunder producenter, aftapningsvirksomheder, forarbejdningsvirksomheder og forhandlere, der nærmere skal defineres, for udøvelsen af deres erhverv ligger inde med på samme tid og på samme sted som friske druer, druemost, druemost i gæring eller uaftappet vin. Som alternativ til anmeldelse af disse mængder kan der føres indgangs- og forbrugsbøger.
6. Hver af de i afsnit E nævnte processer skal indføres i det officielt kontrollerede ledsagedokument, på grundlag af hvilket de således behandlede produkter er bragt i omsætning.
7. Medmindre der på grund af usædvanlige vejrforhold træffes undtagelsesbestemmelser, må nævnte processer kun anvendes:
 - a) inden den 1. januar i vinavlszone C
 - b) inden den 16. marts i vinavlszone A og B, og kun for produkter fra vinhøsten umiddelbart forud for disse datoer.
8. Koncentrering ved afkøling og syring og afsyring af vine kan dog foretages hele året.

H. Mousserende vin

1. I dette bilag forstås ved:
 - a) *cuvée*:
 - druemost
 - vin
 - en blanding af druemoster eller vine med forskellige kendetegn bestemt til fremstilling af en specifik type mousserende vin
 - b) *tiragelikør*:
 - det produkt, der tilsættes *cuvée*'en for at fremkalde eftergæring
 - c) *ekspeditionslikør*:
 - det produkt, der tilsættes mousserende vin for at give den særlige smagskvaliteter.
2. Ekspeditionslikøren må kun indeholde:
 - saccharose
 - druemost
 - druemost i gæring
 - koncentreret druemost
 - rektificeret koncentreret druemost
 - vin, eller
 - en blanding herafeventuelt med tilsætning af destillat af vin.
3. Uden at det i øvrigt berører den tilsætning til bestanddelene i en *cuvée*, der er tilladt ifølge denne forordning, er enhver tilsætning til selve *cuvée*'en forbudt.

4. Hver medlemsstat kan for områder og sorter, hvor det er teknisk berettiget, tillade tilsætning til en cuvée på det sted, hvor den mousserende vin fremstilles, på endnu ikke fastlagte betingelser.
5. Tilsætning af tiragelikør og ekspeditionslikør betragtes hverken som tilsætning eller sødning. Tilsætning af tiragelikør må højst medføre en forøgelse af cuvée'ens totale alkoholindhold udtrykt i volumen på 1,5 % vol. Forøgelsen måles ved at beregne forskellen mellem cuvée'ens totale alkoholindhold udtrykt i volumen og den mousserende vins totale alkoholindhold udtrykt i volumen før tilsætning af ekspeditionslikør.
6. Ekspeditionslikør skal tilsættes på en sådan måde, at den mousserende vins virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen højst forøges med 0,5 % vol.
7. Sødning af en cuvée og dens bestanddele er forbudt.
8. Ud over syring eller afsyring af bestanddele i en cuvée efter de øvrige bestemmelser i dette bilag, er det tilladt at syre eller afsyre en cuvée. Syring og afsyring af en cuvée udelukker hinanden. Der må kun tilsættes syre i en mængde på højst 1,5 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter/l.
9. I år med usædvanlige vejrforhold kan den maksimumsmængde syre, det er tilladt at tilsætte, forhøjes fra 1,5 g/l eller 20 milliækvivalenter/l til 2,5 g/l eller 34 milliækvivalenter/l, hvis produktet har et naturligt syreindhold på mindst 3 g/l udtrykt i vinsyre eller 40 milliækvivalenter/l.
10. Kuldioxiden i mousserende vin må udelukkende være frembragt gennem alkoholisk gæring af den cuvée, som vinen er fremstillet af.
11. For mousserende vine bortset fra mousserende kvalitetsvin og mkvbd:
 - a) skal det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de cuvée'er, der er bestemt til fremstillingen af mousserende vine, være på mindst 8,5 % vol.
 - b) må tiragelikøren kun indeholde:
 - druemost
 - druemost i gæring
 - koncentreret druemost
 - rektificeret koncentreret druemost
 - saccharose og vin
 - c) skal deres virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen, inklusive alkoholen i tilsat ekspeditionslikør, være på mindst 9,5 % vol, jf. dog artikel 48, stk. 3
 - d) må deres totale svovldioxidindhold ikke overstige 235 mg/l, medmindre der måtte blive indrømmet undtagelser, jf. dog mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne kan have fastsat for mousserende vine fremstillet på deres område.

I. Hedvin

1. Til fremstilling af hedvin må der kun anvendes:
 - druemost i gæring, eller
 - vin, eller
 - blandinger af de produkter, der er omhandlet i ovenstående led, eller
 - druemost eller en blanding heraf med vin, når det drejer sig om visse khvbd på en endnu ikke opstillet liste.

2. Desuden tilsættes:
 - a) for så vidt angår andre hedvine, end de i litra b) omhandlede og khvbd:
 - i) følgende produkter, alene eller blandet:
 - neutral alkohol fremstillet ved destillation af vinprodukter, herunder tørrede druer, med et alkoholindhold på mindst 96 % vol og med de kendetegn, der er fastsat i EF-bestemmelserne
 - destillat af vin eller tørrede druer med et alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 86 % vol og med de kendetegn, der er fastsat i bilag I
 - ii) samt i givet fald ét eller flere af følgende produkter:
 - koncentreret druemost
 - et produkt, der er fremkommet ved at blande ét af de i første led anførte produkter med en druemost som omhandlet i punkt 1, første eller fjerde led
 - b) for visse khvbd på en endnu ikke opstillet liste:
 - i) enten af de i litra a), første led, omhandlede produkter, alene eller blandet
 - ii) eller ét eller flere af følgende produkter:
 - vinalkohol eller alkohol af tørrede druer med et alkoholindhold på mindst 95 % vol og højst 96 % vol og med de kendetegn, der er fastsat i EF-bestemmelserne eller i de relevante nationale bestemmelser i mangel af EF-bestemmelser
 - brændevin af vin eller af presserester fra vindruer med et alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 86 % vol og med de kendetegn, der er fastsat i EF-bestemmelserne eller i de relevante nationale bestemmelser i mangel af EF-bestemmelser
 - brændevin af tørrede druer med et alkoholindhold på mindst 52 % vol og højst 94,5 % vol og med de kendetegn, der er fastsat i EF-bestemmelserne eller i de relevante nationale bestemmelser i mangel af EF-bestemmelser
 - iii) samt i givet fald ét eller flere af følgende produkter:
 - druemost i gæring, fremstillet af let tørrede druer
 - koncentreret druemost, der er fremstillet ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost
 - koncentreret druemost
 - et produkt, der er fremkommet ved at blande ét af de i andet led anførte produkter med en druemost som omhandlet i punkt 1, første eller fjerde led.
3. De produkter, der er omhandlet i punkt 1, og som anvendes til fremstilling af hedvin og khvbd må kun have været genstand for de ønologiske fremgangsmåder eller behandlingsmetoder, der er omhandlet i denne forordning.
4. Dog:
 - a) må et forhøjet naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen kun skyldes, at der er anvendt de i punkt 2 omhandlede produkter
 - b) kan der for specifikke produkter, hvis der er tale om en traditionel fremgangsmåde, indrømmes undtagelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at tillade anvendelse af calciumsulfat, forudsat at det således behandlede produkts sulfatindhold ikke overstiger 2,5 g/l udtrykt i kaliumsulfat. Det er tilladt at syre disse produkter yderligere ved at tilsætte vinsyre i en mængde på højst 1,5 g/l.
5. Uden at det i øvrigt berører mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for hedvine og khvbd fremstillet på deres område, kan sådanne produkter underkastes de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der er omhandlet i denne forordning.

6. Endvidere er følgende tilladt:
- a) sødning, idet det dog kræves, at en sådan fremgangsmåde anmeldes og registreres, hvis de anvendte produkter ikke er tilsat koncentreret druemost, med:
 - koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost, hvis den pågældende vins totale alkoholindhold udtrykt i volumen højst forøges med 3 % vol
 - koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost eller druemost i gæring fremstillet af let tørrede druer for produkter på en endnu ikke opstillet liste, forudsat at den pågældende vins totale alkoholindhold udtrykt i volumen højst forøges med 8 % vol
 - koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost for vine på en endnu ikke opstillet liste, forudsat at den pågældende vins totale alkoholindhold udtrykt i volumen højst forøges med 8 % vol
 - b) tilsætning af alkohol, destillat eller brændevin som omhandlet i punkt 1 og 2 for at udligne tab som følge af fordampning under lagringen
 - c) lagring i beholdere ved en temperatur på højst 50 °C for produkter på en endnu ikke opstillet liste.
7. Uden at det i øvrigt berører mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for hedvine og khvbd fremstillet på deres område, må det totale svovldioxidindhold i sådanne vine, når de overgår til direkte konsum højst være på:
- a) 150 mg/l, hvis restsukkerindholdet er på under 5 g/l
 - b) 200 mg/l, hvis restsukkerindholdet er på over 5 g/l.
8. De vinstoksorter, som de i punkt 1 omhandlede produkter er fremstillet af, og som anvendes til fremstilling af hedvine og khvbd, udvælges blandt de vinstoksorter, der er omhandlet i artikel 46, stk. 5.
9. Det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i de produkter, der er omhandlet i punkt 1, og som anvendes til fremstilling af hedvine, bortset fra khvbd, skal være på mindst 12 % vol.

BILAG V

KVALITETSVINE FRA BESTEMTE DYRKNINGSOMRÅDER (KVBD)

A. Bestemte dyrkningsområder

1. Ved »bestemt dyrkningsområde« forstås ét eller flere vindyrkningsarealer, hvor der produceres vine med særlige kvalitetskendetegn, og hvis navn anvendes til betegnelse af kvbd.
2. Hvert bestemt dyrkningsområde afgrænses nøjagtigt, så vidt muligt efter den enkelte parcel eller efter den enkelte vinmark. Ved denne afgrænsning, som foretages af den pågældende medlemsstat, skal der tages hensyn til de faktorer, der bidrager til kvaliteten af de i de pågældende områder producerede vine, navnlig til jordbund, undergrund, klima og de enkelte parcellers eller vinmarker-nes beliggenhed.

B. Vinstoksorter

1. Den enkelte medlemsstat udarbejder en liste over de vinstoksorter, som er egnet til fremstilling af hver kvbd, der produceres på dens område, idet der på denne liste kun må optages vinstoksorter af arten *Vitis vinifera* tilhørende anbefalede eller godkendte kategorier som omhandlet i artikel 19.
2. Vinstoksorter, som ikke er opført på den i punkt 1 nævnte liste, skal fjernes fra de parceller eller vinmarker, der er bestemt til fremstilling af kvbd.
3. Uanset punkt 2 kan medlemsstaterne dog tillade at der på parcellerne eller vinmarkerne findes vinstoksorter, som ikke er opført på listen, i en periode på tre år fra det tidspunkt, hvor den afgrænsning af det pågældende område, der skal være foretaget efter den 31. december 1979, får virkning, hvis disse vinstoksorter hører til arten *Vitis vinifera* og ikke udgør mere end 20 % af vinstokkene på de pågældende parceller eller vinmarker.
4. På en parcel eller vinmark, der er bestemt til fremstilling af kvbd, må der senest efter udløbet af den i punkt 3 nævnte periode alene findes vinstoksorter, som er opført på den i punkt 1 nævnte liste. Overtrædelse af sidstnævnte bestemmelse medfører, at enhver vin, der fremstilles af druer høstet på en sådan parcel eller vinmark, mister retten til betegnelsen kvbd.

C. Vindyrkningsmetoder

1. Den enkelte medlemsstat fastsætter de bestemmelser om dyrkningsmetoder, der er nødvendige for at sikre en optimal kvbd-kvalitet.
2. Vanding i en vinavlszone må kun finde sted med den pågældende medlemsstats tilladelse. Tilladelse til vanding kan alene gives, når de økologiske forhold berettiger hertil.

D. Produktionsområde

1. Kvbd må alene fremstilles:
 - a) af druer, der kommer fra vinstoksorter opført på den i afsnit B, punkt 1, omhandlede liste, og som er høstet i det bestemte dyrkningsområde
 - b) ved forarbejdning af de i litra a) omhandlede druer til most og af den således fremstillede most til vin samt ved videreforarbejdning af denne vin i det bestemte dyrkningsområde, hvor de anvendte druer er høstet.
2. Uanset punkt 1, litra b), kan en kvbd fremstilles eller videreforarbejdes i et område i umiddelbar nærhed af det bestemte dyrkningsområde, når den pågældende medlemsstat på visse betingelser udtrykkeligt har tilladt det.
3. Medlemsstaterne kan endvidere ved individuelle tilladelser og under forudsætning af, at der føres passende kontrol, tillade, at en kvbd fremstilles ved forarbejdning af druer til most og af most til vin samt videreforarbejdning af denne vin, selv uden for et område i umiddelbar nærhed af det pågældende bestemte dyrkningsområde:
 - a) når der er tale om traditionel praksis, forudsat at denne praksis:
 - var i brug inden den 1. september 1970 eller, for medlemsstater, der har tiltrådt EF efter denne dato, inden den faktiske dato for deres tiltrædelse
 - ikke har været afbrudt siden disse datoer
 - vedrører mængder, der hos den pågældende forarbejdningsvirksomhed i mellemtiden ikke er blevet forøget med mere end de mængder, der svarer til den almindelige markedsudvikling
 - b) i de øvrige tilfælde, og når der er tale om en praksis, der var i brug inden den 1. september 1989, i en overgangsperiode, der slutter senest den 31. august 1992.

4. Enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af sådanne personer, der ligger inde med druer eller most, som opfylder betingelserne for fremstilling af kvbd, og med andre produkter, som ikke opfylder betingelserne, sørger for, at såvel vinfremstilling som oplagring er adskilt, idet den fremstillede vin i modsat fald ikke betragtes som kvbd.
5. Bestemmelserne i dette afsnit, bortset fra punkt 4, gælder ikke for kvalitetshedvine fra bestemte dyrkningsområder.

E. Minimumsalkoholindhold

1. Den enkelte medlemsstat fastsætter et naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen for hver kvbd, der fremstilles på dens område. Ved fastsættelsen heraf tages der særligt hensyn til alkoholindholdet som registreret de sidste ti år inden fastsættelsen. Det er kun de kvalitetsmæssigt tilfredsstillende høstudbytter på de jorder, der er mest repræsentative for det bestemte dyrkningsområde, der tages i betragtning.
2. Det i første afsnit omhandlede naturlige minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen kan fastsættes på forskellige niveauer for samme kvbd, afhængigt af:
 - a) det underområde, den kommune eller del af kommune
 - b) den eller de vinstoksortersom de anvendte druer hidrører fra.
3. Medmindre andet er fastsat, og undtagen for mkvbd og khvbd, skal det i punkt 1 omhandlede alkoholindhold være på mindst:
 - a) 6,5 % vol i vinavlszone A, bortset fra de bestemte dyrkningsområder Mosel-Saar-Ruwer, Ahr, Mittelrhein, Sachsen, Saale-Unstrut, Moselle luxembourgeoise, England og Wales, for hvilke minimumsalkoholindholdet fastsættes til 6 % vol
 - b) 7,5 % vol i vinavlszone B
 - c) 8,5 % vol i vinavlszone C Ia)
 - d) 9 % vol i vinavlszone C Ib)
 - e) 9,5 % vol i vinavlszone C II
 - f) 10 % vol i vinavlszone C III.

F. Vinfremstillingsmetoder

1. De enkelte metoder til fremstilling af kvbd fastlægges af medlemsstaterne for hver af disse vine.
2. Hvis vejrforholdene i en af de i afsnit E nævnte vinavlszoner gør det nødvendigt, kan de pågældende medlemsstater tillade en forhøjelse af det (virkelige eller potentielle) naturlige alkoholindhold, udtrykt i volumen, i friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke-færdiggæret vin og vin, der er egnet til produktion af kvbd, med undtagelse af produkter, der er bestemt til forarbejdning til khvbd. Forhøjelse må ikke overstige de grænser, der er fastsat afsnit C, punkt 4, i bilag IV.
3. I år, hvor vejrforholdene har været usædvanligt ugunstige, kan det besluttes, at lade den i punkt 2 omhandlede forhøjelse af alkoholindholdet gå helt op til de grænser, der er fastsat i afsnit C, punkt 5, i bilag IV. En sådan tilladelse er ikke til hinder for, at der kan gives en tilsvarende tilladelse for de i det pågældende punkt omhandlede bordvine.
4. Forhøjelsen af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen kan kun foretages efter de metoder og på de betingelser, der er omhandlet i afsnit D i bilag IV, bortset fra punkt 7 i nævnte afsnit. Medlemsstaterne kan dog forbyde brugen af koncentreret druemost.

5. Det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i kvbd skal være på mindst 9 % vol. For visse hvide kvbd på en endnu ikke opstillet liste, der ikke har været underkastet tilsætning, gælder dog, at det totale alkoholindhold skal være på mindst 8,5 % vol. Dette punkt gælder ikke for mkvbd og khvbd.

G. Syring, afsyring og sødning

1. Betingelserne og grænserne for syring og afsyring af friske druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke-færdiggæret vin og vin, der er egnet til fremstilling af kvbd, og proceduren for tilladelser og undtagelser, er som fastsat i afsnit E i bilag IV.
2. Medlemsstaterne kan kun tillade sødning af en kvbd, hvis den foretages:
 - a) under overholdelse af de i afsnit F i bilag IV omhandlede betingelser og grænser
 - b) i det bestemte område, hvor den pågældende kvbd blev fremstillet, eller i et område i umiddelbar nærhed, undtagen i visse endnu ikke fastlagte tilfælde
 - c) med ét eller flere af følgende produkter:
 - druemost
 - koncentreret druemost
 - rektificeret koncentreret druemost.
3. Den i punkt 2, litra c), nævnte druemost og koncentrerede druemost skal have oprindelse i samme bestemte dyrkningsområde som den vin, den anvendes til sødning af.
4. Dette punkt gælder ikke for mkvbd og khvbd.

H. Tilsætning, syring og afsyring

1. Tilsætning, syring og afsyring som omhandlet i afsnit F og afsnit G, punkt 1, er kun tilladt, hvis den foretages på de i afsnit G i bilag IV fastsatte betingelser.
2. De nævnte processer må kun foregå i det bestemte område, hvor de forarbejdede druer er høstet, jf. dog bestemmelserne i afsnit D, punkt 4.

I. Udbytte

1. Den enkelte medlemsstat fastsætter for hver kvbd et hektarudbytte i drue-, druemost- eller vinmængde.
2. Ved fastsættelsen tages der navnlig hensyn til udbyttet i de ti foregående år. Det er kun de kvalitetsmæssigt tilfredsstillende høstudbytter på de jorder, der er mest repræsentative for det bestemte dyrkningsområde, som tages i betragtning.
3. Hektarudbyttet kan for den samme kvbd fastsættes til forskellige niveauer alt efter:
 - a) det underområde, den kommune eller del af kommune
 - b) den eller de vinstoksortersom de anvendte druer hidrører fra.
4. Hektarudbyttet kan justeres af den pågældende medlemsstat.
5. Overskridelse af det fastsatte basisudbytte medfører forbud mod at anvende den ønskede betegnelse for hele høsten.

6. I tilfælde af en overskridelse kan den af den pågældende medlemsstat udpegede myndighed dog tillade anvendelse af den ønskede betegnelse, hvis:
 - a) vejrforholdene i produktionsåret har været særligt gunstige for produktionen, navnlig hvad angår kvalitet
 - b) overskridelsen ikke er på mere end 20 % af det fastsatte basisudbytte
 - c) en mængde svarende til overskridelsen af udbyttet destilleres uden nogen form for offentlig støtte.
7. Medlemsstaterne kan fastsætte, at halvdelen af overskuddet skal oplagres uden mulighed for afsætning i det pågældende produktionsår. Denne mængde kan anerkendes i det eller de følgende produktionsår, eventuelt efter sammenstikning med kvbd fra det eller de pågældende produktionsår.

J. Organoleptisk undersøgelse

1. Producenterne er forpligtet til for de vine, som de anmoder om betegnelsen kvbd for, at foretage en analytisk og en organoleptisk undersøgelse:
 - a) den analytiske undersøgelse bør mindst omfatte værdierne af de i bilag I nævnte faktorer, som er karakteristiske for den pågældende kvbd. Disse faktorerers nedre og øvre grænser fastlægges af producentmedlemsstaten for hver kvbd
 - b) den organoleptiske undersøgelse omfatter farve, klarhed, lugt og smag.
2. De i punkt 1 nævnte undersøgelser kan ved hjælp af stikprøver gennemføres af de i de enkelte medlemsstater udpegede organer, indtil der bliver fastsat bestemmelser om, hvorledes de skal anvendes systematisk og generelt.

K. Mousserende kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (mkvbd)

1. Det totale alkoholindhold udtrykt i volumen:
 - a) skal i cuvée'erne bestemt til fremstilling af mousserende kvalitetsvine være på mindst 9 % vol
 - b) skal i cuvée'erne bestemt til fremstilling af mkvbd være på mindst:
 - 9,5 % vol in vinavlszone C III
 - 9 % vol i de øvrige vinavlszoner.
2. Cuvée'er, der er bestemt til fremstilling af visse mkvbd på en endnu ikke oprettet liste, og som er fremstillet af én vinstoksort, skal have et alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 8,5 % vol.
3. Der skal opstilles en liste over de mkvbd, der er omhandlet i punkt 2.
4. Det virkelige alkoholindhold i mousserende kvalitetsvine og mkvbd, inklusive alkoholen i eventuelt tilsat ekspeditionslikør, skal mindst være på 10 % vol.
5. Tiragelikør til mousserende kvalitetsvine må kun indeholde:
 - a) saccharose
 - b) koncentreret druemost
 - c) rektificeret koncentreret druemost

- d) druemost eller druemost i gæring, hvoraf der kan fremstilles vin egnet til fremstilling af bordvin
 - e) vin egnet til fremstilling af bordvin
 - f) bordvin
 - g) kvbd.
6. Tiragelikør til mkvbd må kun indeholde:
- a) saccharose
 - b) koncentreret druemost
 - c) rektificeret koncentreret druemost
 - d) druemost
 - e) druemost i gæring
 - f) vin
 - g) kvbd
- egnet til fremstilling af samme mkvbd som den, tiragelikøren tilsættes.
7. Uanset bestemmelserne i punkt 15 i bilag I skal mousserende kvalitetsvine og mkvbd, når de opbevares i lukkede beholdere ved en temperatur på 20 °C, udvise et overtryk på mindst 3,5 bar. Mousserende kvalitetsvine og mkvbd i beholdere med et rumindhold på under 25 cl skal dog kun udvise et overtryk på mindst 3 bar.
8. Uden at det i øvrigt berører mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for mousserende kvalitetsvine og mkvbd fremstillet på deres område, og medmindre der på grund af usædvanlige vejrforhold har været nødvendigt at indrømme undtagelser for visse EF-vindyrkningsområder, må det totale maksimumsindhold af svovldioxid i sådanne mousserende vine ikke overstige 185 mg/l.
9. Varigheden af fremstillingsprocessen for mousserende kvalitetsvine og mkvbd, herunder lagring i fremstillingsvirksomheden, regnet fra det tidspunkt, hvor gæringsprocessen med henblik på fremstilling af mousserende vin begynder, skal ikke være:
- a) under seks måneder, hvis den gæringsproces, der skal gøres vinene mousserende, foregår i lukkede tanke
 - b) under ni måneder, hvis den gæringsproces, der skal gøre vinene mousserende, foregår i flaskerne.
10. Varigheden af gæringen med henblik på at gøre cuvée'en mousserende, og varigheden af cuvée'ens lagring på bæremen, skal mindst være:
- 90 dage
 - 30 dage, hvis gæringen foregår i beholdere med røreanordninger.

L. Kvalitetshedvin fra bestemte dyrkningsområder (khvbd)

- 1. De i afsnit I, punkt 1, i bilag IV omhandlede produkter og den i punkt 2 i samme afsnit omhandlede koncentrerede druemost eller druemost i gæring fremstillet af let tørrede druer, som anvendes til fremstilling af khvbd, skal hidrøre fra det bestemte område, hvis navn er anført på den pågældende khvbd, jf. dog eventuelle undtagelser.
- 2. De i afsnit I, punkt 3–6, i bilag IV nævnte processer til fremstilling af khvbd må kun foregå i det i punkt 1 omhandlede bestemte område, jf. dog eventuelle undtagelser.

3. Uden at det i øvrigt berører mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for de på deres område fremstillede khvbd:
- a) skal det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i de produkter, der er omhandlet i afsnit I, punkt 1, i bilag IV, og som anvendes til fremstilling af khvbd, være på mindst 12 % vol. Dog må visse khvbd på en endnu ikke opstillet liste fremstilles af:
 - i) enten druemost med et naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 10 % vol for khvbd, der er fremstillet ved tilsætning af vinbrændevin eller brændevin af presserester af vindruer, med oprindelsesbetegnelse, og som eventuelt hidrører fra samme vinbrug
 - ii) eller druemost i gæring eller, for så vidt angår andet led nedenfor, vin med et oprindeligt naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst:
 - 11 % vol for khvbd, der er fremstillet ved tilsætning af neutral alkohol eller et vindestillat med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 70 % vol, eller brændevin fremstillet af vinstokprodukter
 - 10,5 % vol for vine på en endnu ikke opstillet liste fremstillet af most af grønne druer
 - 9 % vol for en khvbd af traditionel og gængs produktion som udtrykkeligt fastsat i den nationale lovgivning
 - b) skal en khvbd have et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 15 % vol og højst 22 % vol
 - c) skal en khvbd have et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 17,5 % vol.
4. Der tillades dog et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på under 17,5 % vol, men mindst 15 % vol for visse khvbd på en endnu ikke opstillet liste, hvis et sådant totalt alkoholindhold udtrykkeligt var tilladt efter den nationale lovgivning gældende for sådanne produkter før den 1. januar 1985.
-

Forslag til Rådets direktiv om modtagefaciliteter i havne for driftsaffald og lastrester fra skibe

(98/ 271/03)

(EØS-relevant tekst)

KOM(98) 452 endelig udg. — 98/0249 (SYN)

(Forelagt af Kommissionen, den 17. juli 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i overensstemmelse med proceduren i artikel 189 C i traktaten,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabets politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau; den bygger på forsigtighedsprincippet og på principper om, at forurenere betaler, og om forebyggende indsats;

(2) EF-indsats inden for søtransport bør sigte på nedskæring af havforurening; dette kan opnås ved overholdelse af internationale konventioner, koder og resolutioner samtidig med at havnenes frihed og fri udveksling af tjenesteydelser bibeholdes;

(3) Fællesskabet nærer alvorlig bekymring vedrørende forurening hidrørende fra skibe af medlemsstaternes farvande og kyster og derfor også om gennemførelsen af den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe af 1973 ændret ved den dertil knyttede protokol af 1978 (Marpol 73/78); alle medlemsstaterne har ratificeret og gennemført Marpol 73/78-konventionen;

(4) Marpol 73/78 fastsætter, hvilke former for affald skibe kan udtømme i havmiljøet; Marpol 73/78 kræver også at de medlemsstater, der er parter til konventionen, sikrer, at der foreligger tilstrækkelige modtagefaciliteter i havnene;

(5) en indsats på fællesskabsniveau er den mest effektive måde, hvorpå man kan etablere et fælles minimalniveau for miljøkrav til skibe og havne i hele Fællesskabet;

(6) i betragtning af nærhedsprincippet er et rådsdirektiv det rette retsinstrument, da det skaber rammen for medlemsstaternes ensartede og obligatoriske gennemførelse af miljøkrav, samtidig med at den enkelte medlemsstat har retten til selv at beslutte, hvilke gennemførelsesinstrumenter bedst passer dets interne system;

(7) Fællesskabet har afgørende interesse i at oprette harmoniserede modtagefaciliteter for driftsaffald og lastrester fra skibe;

(8) hjørnestenen i Fællesskabets indsats er at forbedre sikkerhed til søs og at forebygge havforurening ved at udelukke virksomheder, fartøjer og besætninger, der ikke lever op til kravene fra EF's farvande uafhængig af skibets flag;

(9) Rådet inkluderede i sin resolution af 8. juni 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs⁽¹⁾ bedre disponibilitet og udnyttelse af modtagefaciliteter i Fællesskabet blandt dets prioriterede foranstaltninger;

(10) Rådet vedtog den 19. juni 1995 direktiv 95/21/EF⁽²⁾ om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under

⁽¹⁾ EFT C 271 af 7.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1.

medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnstatskontrol), i henhold til hvilket skibe, som udgør en urimelig trussel om skade på havmiljøet ikke får lov til at stå til søs;

(11) det ligger i sagens natur, at forurening af havet har grænseoverskridende virkninger; udvikling af forebyggende indsats for havene foretages således bedst på fællesskabsniveau, da medlemsstatene ikke alene kan foretage en tilstrækkelig og effektiv indsats;

(12) beskyttelse af havmiljøet kan forbedres ved at reducere udtømning i havet af driftsaffald og lastrester fra skibe, og dette kan gennemføres ved at forbedre disponibiliteten og udnyttelsen af modtagefaciliteter og ved at forbedre håndhævelse over for forsætlige forurenere;

(13) miljøkrav bør gælde for alle skibe, uafhængigt af hvilket flag, de fører, med henblik på at forbedre forebyggelse af forurening og at undgå konkurrenceforvridning; tilstrækkelige modtagefaciliteter skal stilles til rådighed i alle Fællesskabets havne, og disse modtagefaciliteter må ikke forårsage unødigt forsinkelse for de skibe, der anvender dem;

(14) havnemodtagefaciliteter skal kunne opfylde brugerens behov — fra det største handelsskib til det mindste fritidsfartøj — og miljøets behov; det er kun muligt at opnå tilstrækkelige faciliteter gennem en fuldstændig og konstruktiv dialog mellem den havnemyndighed, der stiller modtagefaciliteter til rådighed, og alle havnens brugere; en affaldsforvaltningsplan kan medvirke til, at denne dialog kører effektivt med henblik på at skabe og udnytte havnemodtagefaciliteter, og det skal sikres, at planen er relevant og tidssvarende;

(15) havnene kan yde mere effektive modtagefaciliteter, hvis fartøjerne forud skal meddele medlemsstaternes myndigheder deres behov for anvendelse af modtagefaciliteter; disse oplysninger er også nyttige for effektiv planlægning af affaldsforvaltning;

denne meddelelse skal foregå i et standardformat i hele Fællesskabet og kan inkluderes i normal meddelelse fra skib til havn, og en sådan meddelelse foretages af alle skibe, undtagen fiskerfartøjer og lystbåde;

(16) skibe bør ikke udtømme driftsaffald til søs; dette kan opnås ved at kræve, at alle skibe afleverer deres affald til havnemodtagefaciliteter, undtagelser fra denne regel kan gives, hvis det kan bevises, at der foreligger tilstrækkelig lagerkapacitet for alt driftsaffald, der opstår under næste etape på skibets rute;

(17) hvis der opkræves høje afgifter for anvendelse af modtagefaciliteter i havnene, kan dette afskrække fra at anvende faciliteterne; medlemsstaterne bør sikre, at afgiften for anvendelse af modtagefaciliteterne tilskynder til aflevering af affald i havne; alle skibe bør bidrage betydeligt til omkostningerne for modtagefaciliteter; yderligere afgifter kan pålægges, afhængig af den mængde og den type affald det enkelte skib afleverer; afgifter for anvendelse af faciliteterne skal være retfærdig, ikke-diskriminerende og gennemsigtig;

(18) fartøjer der sejler i rutefart eller efter en fartplan kan undtages fra at sende meddelelse og at bidrage til havnemodtagefaciliteterne, idet der dog kun gøres undtagelse, hvis der er klart bevis for, at skibet fuldt ud opfylder dette direktivs krav;

(19) lastrester afleveres til havnemodtagefaciliteterne i henhold til Marpol 73/78; og afgifter i forbindelse med en sådan aflevering skal bæres af brugeren af modtagefaciliteterne;

(20) der foretages inspektioner for at verificere overholdelse af dette direktiv, idet der skal foretages et tilstrækkeligt antal inspektioner til at afskrække fra manglende overholdelse af direktivet; skibe, som ikke overholder meddelelsesforpligtelsen, udgør en særlig målgruppe for inspektion, og skibe kan ikke få tilladelse til at forlade havnen, før det kan konstateres, at afleveringskravene er overholdt; hvis der er bevis for, at et skib ikke har overholdt disse krav, anvendes sanktioner i overensstemmelse med direktivet og også med forbehold af en

mere detaljeret inspektion i næste anløbshavn; kontrolprocedurerne bør også sikre, at fiskerfartøjer og fritidsfartøjer også overholder dette direktiv;

- (21) medlemsstaterne skal sikre, at skibsførere, de ansvarlige for modtagefaciliteterne og andre personer forbundet hermed informeres om og overholder de krav, der vedrører dem i henhold til dette direktiv; medlemsstaterne skal udpege hensigtsmæssige myndigheder eller organer til at udføre funktionerne i henhold til dette direktiv, og skal skabe grundlaget for samarbejdet mellem dem; oplysningerne i meddelelser undersøges på passende vis; formaliteterne for anvendelse af modtagefaciliteter, skal kompenseres herfor i rimeligt omfang; affaldshåndteringen finder sted i henhold til relevant EF-ret;
- (22) håndhævelse af dette direktiv sker bedst ved oprettelse af et hensigtsmæssigt informationssystem med henblik på at identificere forurenende eller potentielt forurenende skibe;
- (23) det er påkrævet at et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne bistår Kommissionen ved effektiv gennemførelse af dette direktiv;
- (24) nogle af direktivets bestemmelser kan ændres af dette udvalg med henblik på fremtidige ændringer af Marpol 73/78, som træder i kraft senere og for at sikre harmoniseret gennemførelse af ændringer til IMO-resolutioner om beskyttelse af havmiljøet —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at nedskære udtømming i havet — navnlig ulovlig udtømming — af driftsaffald og lastrester fra skibe, der anløber havne i Det Europæiske

Fællesskab ved at forbedre disponibilitet og anvendelse af modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester, hvorved havmiljøet i højere grad beskyttes.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv og dets bilag forstås ved:

- 1) »skib«: et søgående fartøj af en hvilken som helst type inklusive hydrofoilibåde, luftpudefartøjer, undervandsfartøjer og flydende materiel
- 2) »Marpol 73/78«: den internationale konvention til forebyggelse af forurening fra skibe af 1973, ændret ved den dertil knyttede protokol af 1978, således som den var gældende på datoen for vedtagelse af dette direktiv
- 3) »driftsaffald«: betyder enhver form for affald og rester, undtagen lastrester, som produceres, mens skibet er i drift, og falder ind under Bilag I og V til Marpol 73/78 samt lastrelateret affald, som defineret i retningslinjerne for gennemførelse af Bilag V til Marpol 73/78
- 4) »lastrester«: rester af lastmaterialer i lastrum eller tanke efter at losningsprocedurer og rengøring er afsluttet og omfatter også restmængder fra lasten og spild ved lastning/losning
- 5) »modtagefaciliteter i havne«: en foranstaltning, som er fast, flydende eller mobil, og som kan modtage driftsaffald eller lastrester
- 6) »fiskerfartøj«: et fartøj, der er udstyret til eller anvendes til erhvervmæssig fangst af fisk eller andre levende ressourcer fra havet
- 7) »fritidsfartøj«: betyder enhver type fartøj, uafhængig af fremdrivningskraften, som er bestemt til sports- eller fritidsanvendelse
- 8) »havn«: enhver havn, terminal og marina.

»Driftsaffald og lastrester« betragtes som affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾ om affald, jf. dog nr. 3 og 4.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

*Artikel 3***Anvendelsesområde**

Dette direktiv gælder for:

1. Alle skibe, medmindre andet nævnes, uafhængigt af flag, som anløber eller opererer i en havn i en medlemsstat med undtagelse af krigsskibe, marinehjelpekibe eller andre skibe, der ejes eller drives af en medlemsstat og på det pågældende tidspunkt kun anvendes i statens tjeneste og ikke til kommercielle formål.
2. Alle havne i medlemsstaterne.

*Artikel 4***Modtagefaciliteter i havne**

1. Medlemsstaterne skal sikre, at der i havne er modtagefaciliteter, som er tilstrækkelige til at imødekomme behovene for de skibe, der anvender disse faciliteter, uden at forårsage unødigt forsinkelse for skibene.
2. Modtagefaciliteterne skal være i stand til at modtage alle kategorier af driftsaffald og lastrester fra skibe, der normalt anløber havnen, og skal udarbejdes i henhold til havnens størrelse og den kategori skibe, der anløber havnen.
3. Hvis det formodes, at der ikke foreligger tilstrækkelige modtagefaciliteter, bør dette meddeles havnestaten i henhold til de i Den Internationale Søfartsorganisation godkendte procedurer.

*Artikel 5***Planer om affaldsmodtagelse og -håndtering**

1. En hensigtsmæssig plan om affaldsmodtagelse og håndtering udarbejdes og gennemføres i den enkelte havn under hensyntagen til kravene i artikel 4, 6, 7, 10 og 12. Detaljerede krav om udarbejdelse af sådanne planer foreligger i bilag I.
2. Medlemsstaterne skal overvåge og evaluere planen om modtagelse og håndtering af affald og sikre, at den godkendes mindst hvert tredje år og efter betydelige ændringer i havnens drift.

*Artikel 6***Meddelelse**

1. Føreren af et skib, undtagen fiskerfartøjer og fritidsfartøjer, som planlægger at anløbe en havn i Fællesskabet skal udfylde formularen i bilag II oprigtigt og præcist og give disse oplysninger til den myndighed eller det organ, der er blevet udpeget til dette formål af den medlemsstat, hvori den pågældende havn ligger:
 - a) mindst 24 timer før ankomst, hvis anløbshavnen kendes, eller
 - b) så snart anløbshavnen kendes, hvis denne oplysning først foreligger mindre end 24 timer før ankomst, eller
 - c) senest ved afgang fra den foregående havn, hvis sejladsens længde er under 24 timer.

2. De i stk. 1 nævnte oplysninger bevares om bord og stilles på anmodning til rådighed for den pågældende stats myndigheder.

*Artikel 7***Aflevering af driftsaffald fra skibe**

1. Skibsføreren på et skib, der anløber en EF-havn, skal før afsejling aflevere al driftsaffald til en modtagefacilitet i havnen.
2. Et skib kan dog få lov at fortsætte til næste havn uden at aflevere driftsaffaldet, hvis skibsføreren på grundlag af oplysningerne i bilag II kan bekræfte, at der er tilstrækkelig lagerkapacitet til alt akkumuleret driftsaffald under skibets planlagte sejlads.

*Artikel 8***Afgifter for driftsaffald fra skibe**

1. Medlemsstaterne sikrer, at omkostningerne for modtagefaciliteter i havne til driftsaffald fra skibe, inklusive behandling og bortskaffelse af affald, dækkes ved opkrævning af en afgift fra skibene.
2. Systemet til dækning af omkostningerne ved anvendelse af modtagefaciliteter skal tilskynde til aflevering af driftsaffald i land og ikke på nogen måde tilskynde

skibene til at udtømme affaldet i havet. Følgende principper gælder derfor:

- a) alle skibe, der anløber en havn i en medlemsstat, skal yde et væsentligt bidrag til de i stk. 1 nævnte omkostninger uafhængig af den reelle anvendelse af faciliteterne. En sådan ordning kan bestå af afgiftens inkludering i havneafgifterne eller er separat standardaf-faldsavgift. Afgiften kan være differentieret afhængig af, f. eks., skibets kategori og størrelse
- b) yderligere afgifter kan pålægges under hensyntagen til de mængder og typer af affald skibet reelt afleverer
- c) afgifter kan nedsættes, hvis skibets miljømæssig forvaltning, udformning, udstyr og drift er af en sådan art, at skibsføreren kan vise, at det producerer mindre mængder driftsaffald.

3. For at sikre, at de opkrævede afgifter er retfærdige, gennemsigtige, ikke-diskriminerende og afspejler omkostningerne forbundet med de anlæg og tjenesteydelser, der stilles til rådighed og i givet fald anvendes bør beløbet og beregningsgrundlaget for afgifterne gøres ganske klart for havnens brugere.

Artikel 9

Undtagelser

1. Når skibe sejler i rutefart med hyppige og regelmæssige havneanløb, og hvis der er tilstrækkeligt bevis for, at der foreligger en ordning til at sikre aflevering af driftsaffald i en havn langs skibets rute, kan medlemsstater af de andre involverede havne undtage skibe fra forpligtelserne i artikel 6, 7 og 8.
2. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om undtagelser givet i henhold til stk. 1.

Artikel 10

Aflevering af lastrester

Skibsføreren på et skib, der anløber en EF-havn, skal sikre at lastresterne er afleveret til modtagefaciliteterne i henhold til bestemmelserne i Marpol 73/78. Afgifter for aflevering af lastrester skal betales af brugeren af modtagefaciliteterne.

Artikel 11

Håndhævelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at ethvert skib kan underkastes en inspektion for at verificere, om det overholder artikel 7 og 10, og at der udføres et tilstrækkeligt antal inspektioner. Inspektionerne kan, hvis dette er relevant, foretages inden for rammerne af direktiv Rådets 95/21/EF⁽¹⁾.

Ved udvælgelse af skibe, der skal inspiceres, er medlemsstaterne navnlig opmærksomme på:

- skibe, der ikke har opfyldt meddelelseskravene i artikel 6
- skibe, hvor de oplysninger, skibsføreren har fremsendt i henhold til artikel 6, har vist sig at indeholde unøjagtigheder.

2. Hvis en medlemsstat ikke er tilfreds med resultatet af denne inspektion, sikrer den, at skibet ikke forlader havnen, før det har afleveret sit affald til en modtagefacilitet, således at det opfylder artikel 7 og 10.

3. Hvis der er bevis for, at et skib er stået til søs uden at have opfyldt artikel 7 eller 10, skal næste anløbshavn informeres herom, og skibet må med forbehold af anvendelse af sanktionerne i artikel 16, hverken laste, losse eller indskibe passagerer, før en udvidet inspektion i henhold til artikel 2, stk. 7, og artikel 6, stk. 3, i direktiv 95/21/EF har fundet sted. Inspektionen skal inkludere en vurdering af faktorer vedrørende skibets overholdelse af dette direktiv, f. eks. nøjagtigheden af de oplysninger, der er fremsendt i henhold til artikel 6.

4. Medlemsstaterne opretter kontrolprocedurer i fornødent omfang for fiskerfartøjer og fritidsfartøjer for at sikre overholdelse af de relevante krav i dette direktiv.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt leve- og arbejdsvilkår om bord (havnstatskontrol) (EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1).

*Artikel 12***Ledsageforanstaltninger**

1. Medlemsstaterne

- a) træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at skibsførere, leverandører af modtagefaciliteter i havne og andre direkte implicerede personer informeres tilstrækkeligt om de krav, der gælder for dem i henhold til dette direktiv, og at de overholder disse krav
- b) udpeger hensigtsmæssige myndigheder eller organer til at udføre funktionerne i henhold til dette direktiv
- c) skaber grundlaget for samarbejde mellem deres relevante myndigheder og handelsorganisationer for at sikre effektiv gennemførelse af dette direktiv
- d) sikrer, at de oplysninger skibsførerne i henhold til artikel 6 indsender undersøges tilbørligt
- e) sikrer, at formaliteterne forbundet med anvendelse af modtagefaciliteter er enkle og effektive, så skibsføreren opmuntres til at anvende disse faciliteter og så unødigt forsinkelse for skibene undgås
- f) sikrer, at Kommissionen får en genpart af klager over formodede utilstrækkelige modtagefaciliteter som nævnt i artikel 4, stk. 2,
- g) fastsætter og opretholder hensigtsmæssige procedurer i henhold til deres nationale lovgivning for passende kompensation over for skibe, som har opfyldt artikel 6, men bliver unødigt forsinkede, fordi modtagefaciliteterne er utilstrækkelige
- h) sikrer, at behandling, genbrug eller bortskaffelse af driftsaffald og lastrester udføres i henhold til direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾ om affald og anden relevant EF-ret om affald, navnlig Rådets direktiv 75/439/EØF ⁽²⁾ om bortskaffelse af olieaffald og Rådets direktiv 91/689/EØF ⁽³⁾ om farligt affald.

2. Aflevering af skibsaffald og lastrester betragtes som overgang til fri omsætning i henhold til artikel 79 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽⁴⁾ om indførelse af en EF-toldkodeks. Toldmyndighederne må ikke kræve en summarisk angivelse i henhold til artikel 45 i EF's toldkodeks.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT L 302 af 19.10.1992.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder med henblik på at etablere et passende informationssystem for at forbedre identifikationen af skibe, som ikke har afleveret deres driftsaffald og lastrester i henhold til dette direktiv.

*Artikel 13***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastlægger et sanktionssystem for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse sanktioner anvendes. Disse sanktioner skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

*Artikel 14***Forskriftsudvalg**

Kommissionen bistås af det udvalg, der oprettes i henhold til artikel 12, stk. 1, i Rådets direktiv 93/75/EØF ⁽⁵⁾. Udvalget arbejder i henhold til den i stk. 2 og 3 i den nævnte artikel fastlagte procedure.

*Artikel 15***Ændringsprocedure**

1. Bilag, definitioner, henvisninger til EF-instrumenter og henvisninger til IMO-resolitioner kan ændres i henhold til den i artikel 13 fastlagte procedure med henblik på at bringe dem på linje med EF- eller IMO-foranstaltninger, som er trådt i kraft, for så vidt disse ændringer ikke udvider direktivets anvendelsesområde.

2. Bilag kan også ændres i henhold til denne procedure, når det er nødvendigt at forbedre den ordning, der er fastlagt ved dette direktiv, men uden at udvide direktivets anvendelsesområde.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forenende gods (EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19).

*Artikel 16***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager senest 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne underretter øjeblikkelig Kommissionen om alle bestemmelser i national ret, som de vedtager på det område, der omfattes af dette direktiv. Kommissionen informerer de øvrige medlemsstater herom.

*Artikel 17***Evaluering**

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en statusrapport om gennemførelse af dette direktiv hvert tredje år.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om, hvorledes det i dette direktiv fastsatte system fungerer på grundlag af de rapporter, medlemsstaterne har indsendt i henhold til stk. 1, samt stiller forslag i fornødent omfang om gennemførelse af direktivet.

*Artikel 18***Ikrafttrædelse**

Direktivet træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne og til Kommissionen.

BILAG I

KRAV TIL PLANER OM AFFALDSMODTAGELSE OG -HÅNDTERING I HAVNE

(i henhold til artikel 5)

Planen skal omfatte alle kategorier driftsaffald og lastrester fra skibe, der normalt anløber havnen, og den skal udarbejdes i henhold til havnens størrelse og den kategori skibe, der anløber havnen.

Følgende elementer behandles i planen:

- en vurdering af behovet for modtagefaciliteter på grundlag af behovet hos de skibe, der normalt anløber havnen
- en beskrivelse af faciliteternes type og kapacitet
- en detaljeret beskrivelse af procedurerne for modtagelse og indsamling af driftsaffald og lastrester
- beskrivelse af afgiftssystemet
- procedurer til anmeldelse af formodede mangler ved modtagefaciliteterne
- procedurer til løbende høring af havnens brugere, affaldskontrahenter, terminaloperatører og andre interesserede parter
- type og mængder af driftsaffald og lastrester, som modtages og håndteres.

Planen bør endvidere indeholde:

- et resumé af den relevante lovgivning og formaliteterne forbundet med aflevering
- angivelse af en person eller personer, som har ansvaret for gennemførelse af planen
- beskrivelse af forbehandlingsudstyr og -processer i havnen, hvis sådanne findes
- metoder til registrering af den reelle anvendelse af faciliteterne
- metoder til registrering af modtagne mængder driftsaffald og lastrester
- beskrivelse af, hvorledes driftsaffald og lastrester bortskaffes.

Procedurerne til modtagelse, indsamling, oplagring, behandling og bortskaffelse skal i enhver henseende være i overensstemmelse med en miljøforvaltningsplan, som indebærer gradvis nedskæring af disse aktiviteter påvirkning af miljøet. En sådan overensstemmelse forudsættes, hvis procedurerne er i overensstemmelse med international standard ISO 14001:1996 og europæisk standard EN 14001:1996, som fastsætter specifikationer for miljøforvaltningssystemer, som anerkendt i Kommissionens beslutning 97/265/EF.

Oplysninger, der stilles til rådighed for alle havnens brugere

- en kort henvisning om, at det er af afgørende betydning at driftsaffald og lastrester afleveres korrekt
- de for den pågældende kajplads relevante modtagefaciliteters beliggenhed med diagram/kort
- en fortegnelse over driftsaffald og lastrester, som normalt behandles
- fortegnelse over kontaktpunkter
- beskrivelse af afleveringsprocedurer
- beskrivelse af afgiftssystemet
- procedurer for anmeldelse af formodede mangler ved modtagefaciliteterne.

BILAG II

OPLYSNINGER, DER SKAL MEDDELES

(i henhold til artikel 6)

1. Skibets navn, kaldesignal og, i påkommende tilfælde, dets IMO-identifikationsnummer:
2. Flagstat:
3. Destinationshavn:
4. Anslået ankomsttid:
5. Anslået afgangstid:
6. Sidst anløbne havn:
7. Næste anløbshavn:
8. Driftsaffald blev afleveret i denne havn og på denne dato:
9. Mængde og type affald og lastrester, der skal afleveres og/eller forbliver om bord, og procentdel af den maksimale oplagingskapacitet:

Type	Maksimal oplagingskapacitet (m ³)	Mængde om bord (m ³)	% af maksimalkapaciteten	Afleveres? ja/nej	Opdelt? ja/nej
------	---	----------------------------------	--------------------------	-------------------	----------------

Spildolie

Slam					
Løse vand					
Andet (angives)					

Affald

Levnedsmiddelfald					
Plastik					
Andet					
Lastrelateret affald ⁽¹⁾ (angives)					
Lastrester ⁽¹⁾ (angives)					

⁽¹⁾ Skøn accepteres.*Bemærk:* Disse oplysninger kan anvendes med henblik på havnestatskontrol.

Udkast til afgørelse truffet af det blandede EØS-udvalg om ændring af Bilag XIII (kapitel V) i EØS-aftalen ved tilføjelse af Rådets direktiv 98/.../EF om modtagefaciliteter i havne for driftsaffald og lastrester fra skibe

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

Artikel 2

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som tilpasset ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, navnlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 98/.../EF, hvoraf en genpart er vedlagt denne beslutning, indføres i aftalen;

horisontal tilpasning af protokol 1 og sektormæssig og andre tilpasninger af indledningen til bilag XIII til aftalen er gældende —

Følgende nye punkt indføres i kapitel V efter XXX:

»XXX: Rådets direktiv 98/.../EF om modtagefaciliteter i havne for driftsaffald og lastrester fra skibe:

direktivets bestemmelser skal i forbindelse med nærværende aftale læses med følgende tilpasning:

Artikel nn.n erstattes med følgende:

De kontraherende parter vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at imødekomme dette direktiv senest den«

Artikel 3

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Beslutningen træder i kraft den

Artikel 1

Bilag XIII, transport, til aftalen ændres som nedenfor specificeret. Teksten til den nye akt er vedlagt.

Artikel 4

Denne beslutning offentliggøres i EØS-afsnittet af og i EØS-tillægget til *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
